

நவம்பர் 2024

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 294

விலை :
ரூபா 100/=

சிறப்புக் கட்டுரை

எண்களும் எண்ணங்களும்



பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

18



ஒன்:25
சுடர்:06
294

பரிதவிக்கும் விர்வும் ஜமுமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்
ஓவியர் : கிறிஸ்த நல்லரெத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-71-7362862
0094-11-2586013

மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info

அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka

வங்கி விபரம் ☎ G. BALACHANDRAN
Acc. No. - 009020348846
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ☎ ஒரு வருடம்
Sri Lanka (LKR) 1000
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்த
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வகைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.



● கவிதைகள்	
குப்பிளான் குமரன்	06
ஞா. டி.லோசினி	09
மந்தாகினி குமரேஷ்	
/ சோ.ப.	14
மகாதேவ ஐயர் ஜெயராமசர்மா	15
ஷெல்லிதாசன்	16
மு.பொ.	20
கவிஞர் அகலாங்கன்	37
கலில் ஜிப்ரான்	
/ அன்னலட்சுமி இராஜதுரை	45
அநபாயசோழன்	49
● சிறுகதைகள்	
வி. ஜீவகுமாரன்	03
ஜே. பிரோஸ்கான்	10
ஏ.ஏ.ஹெச்.கே. கோரி	17
மலரன்பன்	33
● கட்டுரைகள்	
வாகரைவாணன்	07
ஞானம் பாலச்சந்திரன்	21
கலாநிதி சண்முகசர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்	40
கலாபூஷணம் உடப்பூர் வீரசொக்கன்	46
● பத்தி	
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	50
● தொடர்	
ஞா.பா. (பேசும் நாணயங்கள்)	
● சமகால இலக்கியம்	52
● வாசகர் பேசுகிறார்	52

ஆசிரியர் பக்கம்

ஜீவநத் பதிப்பகத்தின் வரலாற்றுச் சாதனை

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பரப்பில் நூல் பதிப்புத்துறை மந்தகதியிலேயே இயங்கிவருகிறது. குறிப்பாக கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக வாசகனுக்காக நூல் அச்சாக்கல் எனும் நோக்கம் குன்றி, நூலை எழுதிய எழுத்தாளனுக்காக நூல் அச்சாக்கல் எனும் நோக்கமே ஈழத்தில் முன்னிலை வகிக்கிறது. 1970-80களில் **வீரகேசர் பிரசுரங்கள்** போன்று வாசக தளத்துக்காகப் பல்லாயிரக்கணக்கான அச்சப்பிரதிகளை வெளியிட்ட சந்தர்ப்பங்கள், ஈழத்து பதிப்புத்துறை வரலாற்றில் மிகச் சொற்பமே. தமிழக நூல்களின் குவிப்பு, அதிக அச்சச் செலவு, உரிய சந்தைப்படுத்தலின்மை, குறைவடையும் வாசிப்புக் கலாசாரம் எனும் பல காரணிகள் ஈழத்துப் பதிப்புத் துறைக்கு முட்டுக்கட்டைகளாகின்றன.

ஈழத்தில் ஓர் எழுத்தாளன் தன்னுடைய நூலை வெளிக்கொணர விரும்பினால், அதை எழுதி தட்டச்சு செய்வது தொடங்கி, சுய முதலீடு போட்டு, அச்சம் தேடி அச்சாக்கி, வெளியீட்டுவிடும் ஒழுங்குகள் செய்து, அந்நூல் பற்றிய செய்திகளை ஊடகங்களில் விளம்பரப்படுத்தி, இறுதியில் நூல்களை கடைகளில் சந்தைப்படுத்தல்வரை பயணிக்கிறான். இப்பயணத்தால் ஏற்படும் உடல் - உள உளைச்சல்கள் தொடர்ந்தும் நூல்களை வெளியிடுவதில் தயக்கத்தை ஏற்படுத்தி அவனை முடக்கிவிடுகின்றன.

ஈழத்து எழுத்தாளன் எதிர்நோக்கும் இச்சுமையான நூல் பதிப்பு பயணத்தைச் சற்று இலகுவாக்கும் பணியை ஈழத்தில் சில பதிப்பகங்கள் தொடர்ந்தும் செய்துவருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றுள் 420க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ள **ஜீவநத்** பதிப்பகத்தின் பணி கவனத்துக்குரியது.

2007^{ஆம்} வருடம் தொடங்கி வெளிவரும் **ஜீவநத் சஞ்சிகை** அண்மையில் 244^{ஆவது} இதழை வெளிக்கொணர்ந்தது. ஈழத்துத் தமிழ்ப்பரப்பில் 200 இதழ்களைத் தாண்டி ஒரு சஞ்சிகை தொடர்ந்தும் வெளியிடுவதற்கு அசராத ஆளுமைத்திறன் தேவை. இது பாராட்டலுக்குரியது.

இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டிய விடயம், ஜீவநதி சஞ்சிகை வெளியீட்டுடன் இணையாக, ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் தொடர்ச்சியாக **ஜீவநத் பதிப்பகம்** வெளியீடுகளைச் செய்கின்றமையாகும்.

இப்பின்னணியில் இவ்வருடம் **ஜீவநத் பதிப்பகம் ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையை செய்துள்ளது.** 2024 ஜனவரி தொடங்கி 2024 ஒக்டோபர் வரையிலான **பத்து மாதங்களுக்குள் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியீட்டுள்ளமை** என்பது மெச்சதலுக்குரியது. சராசரியாக மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு நூல் எனும் விகிதத்தில் ஜீவநதி பதிப்பகம் நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. குறிப்பாக வாசிப்பு மாதமாகிய **ஒக்டோபர் மாதத்தில் (2024) ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு புத்தகம் வெளியீடு செய்துள்ளமை** மலைப்பைத் தருவதாகும்.

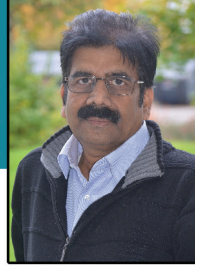
இத்தகு ஒரு சாதனையை ஈழத்து வரலாற்றில் பிற பதிப்பகங்கள் செய்ததாக பதிவுகள் இல்லை. ஜீவநதியின் செயற்பாடுகளில் தனிமனித இயக்கமாக செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் **க. புரணீதரன்** பாராட்டலுக்குரியவர்.

இத்தருணத்தில் ஜீவநதி சஞ்சிகை, அதன் பதிப்பக சேவை மற்றும் தமிழ்ப்பணியினை ஞானம் சஞ்சிகை வாழ்த்தி மகிழ்கிறது. ஜீவநதி ஆசிரியர் புரணீதரன், மற்றும் குழுவினருக்கு பாராட்டுகள். பணி தொடரட்டும்.





மூன்று சூழங்கலிகள்



வி. ஜீவகுமரன்
(டென்மார்க்)

டென்மார்க்கில் வசிக்கும் ஜெகனுக்கும் இலங்கையில் வசிக்கும் சசிக்கும் தினம், கணம், மகேந்திரம், ஸ்திரி தீர்க்கம், யோனி, ராசி, ராசி அதிபதி, வசியம், ரஜ்ஜு வேதை எனச் சொல்லப்படும் 10 பொருத்தங்களில் வசியப் பொருத்தத்தை தவிர மற்ற 9 பொருத்தங்களும் பொருந்தி வர.. பின்பு பேஸ் புக்கில் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து, அதன் பின்பு வட்ஸ் அப் - வைபரில் ஆளை ஆள் பார்த்து கதைத்து இருவருக்கும் பிடித்துப் போக இரு வீட்டாரும் இலங்கையில் தட்டை மாற்றிக் கொண்டார்கள்.

தாம்புலம், பூக்கள், பழங்களுடன் பெண் வீட்டார் கொண்டு வந்த கொழுக்கட்டைகள் மிகவும் ருசியாக இருந்தன. “கொழுக்கட்டை மிகவும் இறுக்கமாக பிடிக்கப்பட்டுள்ளது” என வயதில் மூத்த ஒரு பெரியவர் உதிர்த்த அர்த்தம் மிகுந்த ஒரு வார்த்தையை பலர் மிகவும் இரசித்தார்கள்.

அடுத்து எங்கே எப்படி திருமணத்தை செய்ய வேண்டும் என்ற பேச்சு வந்தபோது ஜெகனின் பெற்றார் சொன்ன ஒரு விடயம் பெண் வீட்டாருக்கு கொஞ்சம் ஏமாற்றமாய் இருந்தது. காரணம் ஊர் மெச்சவும்... சசிக்கு அவளது மாமன் மகனைக் கேட்டுப் போனபோது அதனை மறுத்த தாய்மாமன் - மாமியின் வயிறு எரியவும் சசியின் திருமணத்தை நடாத்த தீர்மானித்திருந்தார்கள்.

ஜெகனிடம் இருப்பது டென்மார்க்கில் வழங்கப்படும் தற்காலிக அகதிகளுக்கான பாஸ்போர்ட். இலங்கையைத் தவிர மற்ற எந்த நாடுகளுக்கும் விசா எடுத்துச் செல்லக்கூடிய

பாஸ்போர்ட் அது என்ற தகவலை ஜெகனின் தாயார் விளக்கமாக சொன்னபோது சசி வீட்டார் கொஞ்சம் கவலையுடன் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டியிருந்தது.

எனவே திருமணமும் இந்தியாவோ அல்லது சிங்கப்பூரோ அல்லது மலேசியாவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இந்த மூன்று நாடுகளிலும் ஓரளவு மலிவு இந்தியாதான். என்னதான் பணம் இருந்தாலும் ஊரையே இந்தியாவுக்கு கூட்டிப் போய் திருமணம் செய்ய முடியாது என்பதுதான் நிஜம்.

குடிக்கும் தண்ணி தொடக்கம் கை கால் கழுவும் தண்ணிவரை காசு கொடுத்துத்தான் வாங்கவேண்டும். வெள்ளைக்காரனின் ரிகு அதனைவிட இலாபம்.

என்னதான் ஒன்லைனில் ஆட்டோவைச் சரி.. டக்ஸியை சரி ஆடர் செய்தாலும் அவர் களுடன் பேரம் பேசுறதுக்கு தில்லு வேண்டும். கர்ப்பிணிகளுக்கு ஆட்டோ இலவசம் என்ற மாதிரி “இதயவடைப்பு அதிகமாக உள்ளவர்கள் இதில் ஏறவேண்டாம்” என ஒரு ஸ்ரிக்கர் ஓட்டினால் நன்று - பேரம் பேசுவதில் தொடங்கி சிவப்பு சிக்னலை மதிக்காது அவர்கள் வாகனம் ஓடும் போது பல்லைக் கடித்து இதயவடைப்பை குறைத்து வைத்துக் கொண்டு இருப்பதற்கே ஒருதிறமை வேண்டும்.

ஆங்காங்கே கிழிந்த சட்டையுடனும் தாவணியுடன் இடுப்பில் ஒரு பிள்ளையையும் கையில் ஒரு பிள்ளையையும் வைத்துக் கொண்டு “ஐயா பசிக்குது... இதை வாங்குங்க”

என பாலர் பாடசாலைக்குரிய சின்ன சின்னப் புத்தகங்களையும் விளையாட்டுப் பொருட்களுடன் முன்னாலும் பின்னாலும் வரும் பதினம் வயதுப் பெண்களை சமாளிக்க பெரிய திறமை வேண்டும்.

இரக்கப்பட்டு ஒரு பெண்ணிடம் ஒரு புத்தகத்தை வாங்கி விட்டால் பின்னால் பத்து பெண்கள் துரத்துவார்கள். அவர்களின் கைகளிலும் சின்னச் சின்னக் குழந்தைகள்.

“சும்மா எடுத்துப்பார் சார்... இன்று காலையில்தான் சேலத்தில் இருந்து வந்தது” என்று கையில் திணிக்கப்பட்ட மாம்பழத்தை விலையைக் கேட்டவுடன் வாங்க மறுத்தால், “போமானி முதல் போணியை வீணடித்துப் போட்டு போகுது” என்று சக வியாபாரியிடம் எம்மைத் தீட்டுவதை காதில் வாங்காமலும் எம் இதயவடைப்பை அதிகரிக்க விடாது செல்லவும் ஒரு திறமை வேண்டும். திரும்பி வரும்போது முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பியபடி வரவேண்டும். அல்லது வீதியின் மறுபக்கத்தால் செல்ல வேண்டும்.



ஜெகன் டென்மார்க்கில் இருந்து கட்டார் விமானத்திலும்... சுசி வீட்டார் 3 பேர் + ஜெகன் வீட்டார் 2 பேர் = ஐந்து பேரும் என எயர் இந்தியா விமானத்தில் பலாலியில் இருந்தும் ஒரு மணித்தியால இடைவெளியில் சென்னை விமான நிலையத்தில் வந்து இறங்கினார்கள்.

தகப்பன் - தாய் - மகன் அரவணைப்புகள்... தொடர்ந்து சுசியின் பெற்றார் - ஜெகனுடன் ஆன, கைகுலுக்கல்கள்.. தயக்கத்துடன் சுசியின் தோள்மீது கையைப் போட்டு தன் அன்பை வெளிப்படுத்திய ஜெகன்.. நாணத்துடன் அதனை ஏற்றுக் கொண்ட சுசி அனைவரும் பெரிய பெட்டில் வந்த தங்கள் தங்கள் உடுப்புப் பெட்டிகளை எடுத் துக் கொண்டு மெதுவாக நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

“சார்.. வண்டியைத் தள்ளிக் கொண்டு வரவா?... வெளியே டக்லி வேணுமா? மலிவாக பிடித்துதாறன்” காக்கிநிற ஆடையுடன் ஒருத்தன்.

“என்ன இலங்கையில் இருந்து ஏதாவது தங்கம் விற்க கொண்டு வந்தீர்களா?” என விறைப்பாக கேட்ட வெள்ளை சேட்டும் ரவுசரும் அணிந்த சங்கத்துறை அதிகாரி.

இருவருக்கும் “வேண்டாம் அல்லது இல்லை” என ஒரே தலையாட்டலில் பதில் சொல்லிவிட்டு வெளியே வந்தார்கள்.

அவர்கள் சென்னையில் தங்கியிருக்க வீடு, தாலி கட்ட கோயில் சட்டப்படி திருமணப் பதிவுக்கான ஒழுங்குகள் அனைத்தையும் ஒழுங்கு செய்த ஏஜன்ட் தில்லையம்பலம் வெளியே ஒரு சின்ன மினி வானுடன் காத்திருந்தார்.

தில்லையம்பலம் யாழ்ப்பாணம் கட்டு வணைச்சேர்ந்தவர். மனைவி பிள்ளைகள் ஊரில். லங்காசிறியில் “தில்லை திருமணசேவை” என்ற சிறிய பெட்டி விளம்பரத்தின் மூலம் ஒருவாறு பல புலம்பெயர் தமிழர்கள் இடையே அறிமுகமானவர். இந்தியாவுக்கு வரும் வெளிநாட்டுத் தமிழர்தான் அவரது தொழிலின் மூலதனம்.

விமான நிலையத்தில் இருந்து வெளியேறிய மினிவான் சனநெரிசல் நிறைந்த சென்னை வீதிகளில் மிதக்க தொடங்கின.

மெற்றோ ரயில்கள்.. கட்டப்பட்டிருக்கும் பாரிய தூண்கள்.. வீதியோரத்து கடைகள்.. தங்கள் தங்கள் கட்சிக் கொடியுடன் கோசம் போட்டுக் கொண்டு போகும் ஊர்வலங்கள்.. அனைத்தையும் இவர்கள் தாண்டிக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

“இவர்கள் வேலைக்குப் போவதில்லையா?” ஜெகன் கேட்டான்.

“வேலை இடத்தில் ஒரு 1000 ரூபாயும் குவாட்டரும் கோழிப்பிரியாணியும் யார் தருவார்கள்? - அதுவும் லெக் பீஸ்” தில்லையம்பலத்தார் சொல்ல ஜெகன் மௌனமானான்.

“வேலையிடத்து வரவேட்டில் வயிற்றுக்குத்து - பல் வலி - காய்ச்சல் - நெருங்கிய உறவினரின் மரணம் என்று ஏதோ ஒரு பதிவு இருக்கும்”, என தில்லையம்பலத்தார் கூறிக்கொண்டு இருக்க மினிவான் வந்து வளசரவாக்குத்தில் உள்ள ஒரு மாடி வீட்டின் முன் நின்றது.

மேலே பல எயர்கொன்டீசன் வசதியுடன் கூடிய பல அறைகள் - குசினி - இந்திய மற்றும் மேலைநாட்டு வசதியுடன் கூடிய ரொயிலற்றுக்கள் - இன்ரநெற் வசதியுடன் அமைந்திருந்தது.

கீழே மினிவானும் ஒரு காரும் நிறுத்தி வைக்கக்கூடிய வசதியும் கொண்ட தில்லையம்பலத்தாரின் வீடு.

வந்தகளை ஆற குளித்து பக்கத்து

சாப்பாட்டுக்கடையில் நன்கு வயிறார்ச் சாப்பிட்டு ஒரு குட்டித்தாக்கம் போட்டு எழுந்த பொழுது மாலை 5.30 ஆகி யிருந்தது.



○
அனைவருக்கும் மதிய மரக்கறி உணவினதும்.. மாமிச உணவினதும் சுவை இப்போ தும் மாறாது இருந்தது. அதுவும் 250 இந்திய ரூபாய்க்கு மிக மலிவாகவேபட்டது. இலங்கை யின் ஒப்பீட்டு விலைக்கும்சுட மலிவாகவே இருந்தது.

பின்னேரம் தேநீருக்கும் வடைக்கும் ஒரு தடவை போய் விட்டு வருவோம் என நினைத் துக் கொண்டு இருந்தபொழுது தில்லை யம்பலத்தார் மூன்று நாலு பேருடன் வந்தார்.

திருமணத்தை நடாத்த இருக்கும் கோயில் குருக்கள் - திருமணத்தை படம் பிடிக்க இருக்கும் கமரா மற்றும் வீடியோக்காரர், திருமணம் முடிந்த பின்பு போய் அனைவரும் உணவு உண்ண ஒழுங்கு செய்திருந்த மண்டபப்பொறுப்பாளர்.

எப்படி எப்படி செய்யவேண்டும் என்ன என்ன செலவுகள் என விலாவாரியாக கதையாது மேலெழுந்தவாரியாக கதைத்து அனைவருக்கும் பெரும்பான்மையான பாராளு மன்ற வாக்குகள்போல அனைத்துக்கும் பச்சைக்கொடிகள் காட்டப்பட்டன.

அனைத்தும் முடிந்து அனைவரும் எழும் சமயத்தில் குருக்கள், “கட்டாயம் முளைப்பாலிகை போட்டு தட்சணையாக பழமும் தாம்பூலமும் வாங்குவதற்கு மூன்று சுமங்கலிகளை கூட்டி வாருங்கள்” என்ற பொழுது இரு வீட்டாரும் தங்கள் புருவத்தை உயர்த்தினார்கள்.

சுமங்கலிகள் என அங்கு இருக்கும் இருவரும் பிள்ளைகளுக்கு கன்னிகாதானம் செய்து கொடுக்க இருக்கும் சடங்கில் கலந்து கொள்ள வேண்டிய பெற்றோரே.

அவர்களின் சங்கடத்தை உணர்ந்த தில்லை யம்பலத்தார் “நீங்கள் ஒன்றிற்கும் யோசிக்க வேண்டாம். நான் மூன்று பேரை ஒழுங்கு செய்கின்றேன். அவை தங்கள் வேலைக்கு லீவு போட்டு வாறதாலை ஆளுக்கு ஆயிரம் ரூபாயும் சாப்பாடும் கொடுத்தால் சரி.

“ஆம்” என அனைவரும் தலையாட்டி னார்கள்.

○
மிகச்சிறியளவிலான திருமணம் ஆயினும் மணமகன் அழைப்பு - கடுக்கண் பூணல் - தலைப்பாகை வைத்தல் - பலகாரத்தட்டம் - தேங்காய்த் தட்டம் - கூறைத்தட்டம் என்ப வற்றுடன் மணமகன் புறப்படுதல் ஒரு அறையில் இருந்தும்..

மணமகன் அழைப்பு மறு அறையில் இருந்தும்..

முன்னும் பின்னும் கமராக்காரரும் வீடியோக்காரரும் தொடர பக்கத்தே இருந்த கோயிலுக்கு அனைவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அங்கு அரசாணிக்கல் - அங்குராார்ப்பணம் - காப்புக்கட்டல் - கன்னிகாதானம் - தாலி கட்டுதல் - மாலை மாற்றுதல் - பால்பழம் கொடுத்தல் - கோதரிசனம் - கைப்பிடித்தல் - ஏழடி நடத்தல் - அம்மி மிதித்தல் - கணையாழி எடுத்தல் - அருந்ததி பார்த்தல் - பொரியிடல்- அட்சதை போடல் என அனைத்தும் மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறின.

தில்லையம்பலத்தாரே அனைத்தையும் முன்னின்று சிறப்பாக நடாத்தினார்.

அவர் கூட்டி வந்த 3 சுமங்கலிகளும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் கலகலப்பாக கலந்து கொண்டார்கள்.

அதில் ஒரு சுமங்கலியின் பூர்வீகம் இலங்கை.

ரூரிஸ்ட் விசாவில் அடிக்கடி இந்தியா வந்து போறவர்.

மற்ற இருவரும் சென்னையைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்டவர்கள்.

“இப்படி பிள்ளைகளுக்கு கல்யாணம் நடக்கும் பொழுது உதவி செய்வதில் எங்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி”

“நீங்கள் உங்கள் நாட்டில் பணக்கார அகதிகள். நாங்கள் எங்கள் நாட்டில் பிச்சைக்கார அகதிகள். ஆனாலும் ஒருவருக்கு கொருவர் உதவுவதில் எவ்வளவு சந்தோசம்”

“ஒரு கல்யாணத்தை செய்து வைக்க உதவினால் அந்தப் புண்ணியம் ஆயிரம் தலைமுறைக்கும் தொடருமாம் என்று எங்க அப்பத்தா சொல்லும்”

திருமணம் முடிந்து சாப்பாட்டு மண்டபத்துக்கு போகும் வழியில் மூன்று சுமங்கலிகளும் தங்கள் சுயபுராணங்களை பாடியபடியே வந்தார்கள்.

மண்டபத்தில் அனைவருக்கும் கதிரை மேசை அடுக்கப்பட்டு இருந்தன.

மிகவும் தரமுயர்ந்த மண்டபம் என்று சொல்வதற்கில்லை.

கால்களின் இடையே இரண்டு பூனைகள் ஒன்றை ஒன்று கலைத்துக் கொண்டு மியாவ் மியாவ் என ஓடின. வெளியே இரண்டு நாய்கள் உறுமும் சத்தம் வேறு.

மண்டபப் பொறுப்பாளர் “மரக்கறி உணவு வலது பக்கத்திலும்.. மாமிச உணவு இடது பக்கத்திலும் உண்டு” என்று சொன்ன பொழுது இரு வீட்டாரின் முகமும் சுருங்கியது.

மூன்று சுமங்கலிகளின் முகங்கள் மலர்ந்தன.

மணமகளின் தந்தை தில்லையம்பலத்தாரிடம், “யாருக்கு மாமிச உணவு?” எனக் கேட்க “அவர்களுக்கு சொல்லித்தானே கூட்டி வந்தேன்” என தானும் ஒரு தட்டை எடுத்துக் கொண்டு அந்த மூன்று பேருடனும் ஏற்கனவே

அமர்ந்து உணவு உண்ணத் தொடங்கிய கமராக்காரருடன் சேர்ந்துகொண்டு குதூகலமாகச் சாப்பிடத் தொடங்கினார்.

மற்றவர்கள் அனைவருக்கும் சாப்பாடு தொண்டையால் இறங்கவே மறுத்தது.



மண்டபக்காரனுக்கு காசை கொடுத்துவிட்டு புறப்படுவோம் என நினைத்த பொழுது அவன் நீட்டிய கணக்கு அதிர வைத்தது.

மரக்கறி உணவு 800 ரூபாய்கள். மாமிச உணவு 1200 ரூபாய்கள்.

தில்லையம்பலத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தார்கள்.

“கல்யாணம் வடிவாக முடிந்திருக்கிறது தானே. இதுகளில் எல்லாம் கணக்குப் பார்க்க காதையுங்கோ”

மண்டபத்தின் வெளியே வந்தார்கள்.

“சென்னை உங்களை வருவேற்கிறது” என்ற பதாகை கண்களை உறுத்தியது.

“வேறு உங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்தால் இந்த விசிறிநிங்காட்டைக் கொடுங்கள்” என தனது விசிறிநிங்காட்டுகளை நீட்டினார்.

மனமில்லாது இருவீட்டாரும் வாங்கிக் கொண்டார்கள்.

“நாங்களும் வந்து சிறப்பாக செய்து கொடுப்பம். இப்படி நடத்திக் கொடுக்கிறதே எங்கடை பூர்வ புண்ணியப் பலன்”, என மூன்று சுமங்கலிகளும் விடை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.



சிறு துளியென்று ஒதுக்காதே

நம்பிக்கையற்று வாழும் மனிதர்களான நம்சகோதரங்கள் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் வாழ்கின்றனர் வறுமையில்

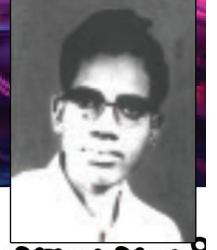
அவர்கள் தமக்கு கிடைக்கின்ற சின்னச்சின்ன வாய்ப்புக்களை ஒதுக்கித் தள்ளுவர் என்னாளும் சிறுதுளி பயனில்லை என்று

எக்காலத்திலும் மனிதர்களில் வறுமையைத் துரத்திவிட்டு வளமாக வாழ்ந்தவர்கள் தமது சிறுதுளி வாய்ப்பையும் மதித்தவரே

மனிதர்களே நம்மை இயற்கை மனிதனாகப் படைத்தது நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து மடிவதற்கே சிறுதுளியென்று ஒதுக்கி சிதையாதே

- குப்பினான் குமரன்

சிந்தனைக்குச் சில சொற்கள் (Words for Thoughts)



வாக்ரவாணன்

நமக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒரு மொழியில் இருந்து பல்வேறு சொற்களை ஆழ்ந்து கற்று அவற்றைத் தக்கவாறு பயன்படுத்துதல் மொழியியல் துறைக்கு ஏற்றதொன்று. அத்தகைய சொற்களில் முக்கியமானதும் முதன்மையானதுமான சொல் **அம்மா** என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லாகும். இச்சொல்லை நாம் எடுத்தாளும்போது முதலில் எழுவது **மா** என்னும் ஒருவித ஒலியே. இதனை ஆங்கில மொழியில் Voice அல்லது Noise என்பர்.

இவ்வொலி, தனது கன்றை இழந்த பசு மாடு ஒன்று தாங்க முடியாத துயரத்தால் எழுப்பும் சத்தத்தைப் போன்றது எனலாம். இச்சொல்லை நமக்குள்ளே நாம் முணுமுணுப்போமானால் உண்மையும் அதுவாகவே இருக்கும். இச்சத்தமே நமது செவிகளுக்குள் **மா** என நுழைகின்றது. இதனை உற்றுக்கேட்டே அன்றைய மனிதனும் **மா** எனக் குரல் எழுப்பினான். இதுவே குறிப்பிட்ட காலத்தில் **அம்** என்னும் சாரியை பெற்று **அம்மா** எனவும் ஆயிற்று.

அம்மா என்னும் சொல் மிகவும் பழைமையானது என்பதை Oxford அகராதி (பக்கம் 531) மூலம் அறியலாம். அதேநேரம் தாயைக் குறிக்கும் Mater என்னும் லத்தின் சொல்லும் **மா** என்னும் தமிழ்ச் சொல்லை அடிப்படையாகக் (Base) கொண்டுள்ளது. இதற்கான மூல காரணம் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சிந்து சமவெளியில் தமிழ் தனித்துவத்தோடு தலை நிமிர்ந்து நின்ற வரலாறாகும்.

சொல் அமைப்பிலும் அதன் பொருளிலும் ஒரே விதமான Maam, Madam, Mama, Mother, Mummy, Matha (மாதா) ஆகிய சொற்கள் அனைத்தும் **மா** என்னும் தமிழ்ச் சொல்லையே அடித்தளமாகக் கொண்டவை. அவற்றில் ஒன்றான **மாதா** (தேவ மாதா) கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவரால் வழிபடப்படுபவர். அதேநேரம் அச்சொல் தாயையும் குறிக்கும். Madam

என்னும் சொல்லும் தற்காலத்தில் அரச அலுவலகங்களில் முதன்மைப் பணியாளராக விளங்குபவரைக் குறிக்கும் மரியாதைக்குரிய வார்த்தையாகும். இது போன்றதே தாய் என்னும் கருத்தை உடைய Mother என்னும் சொல்லும் இன்னும் நம்மோடு ஒன்றியிருக்கிறது. தாயைக் குறிக்கும் **மா** என்னும் சொல்லுக்கும் **பெரிய** என்ற பொருளும் உண்டு. இப்பெரிய என்ற சொல்லே வட மொழியில் **மகா** என்றும் கிரீக் மொழியில் **மெகா** என்றும் வழங்கும். இரண்டுக்கும் **பெரிய** என்றே பொருள்.

DEO என்னும் லத்தீன் சொல் கடவுள் என்னும் பொருளைத் தரும். இதன் சகோதர மொழியும் கிரீக் மொழியில் உள்ளதுமான Theos என்னும் சொல்லும் தெய்வம் என்னும் பொருளையே தரும். தமிழிலும் இச்சொல் **தே** என்றே வழங்கும். தேவன் என்னும் சொல்லுக்கும் இவ்விரு சொற்களுக்கும் இது ஆதாரமாகும். இச் சொல்லை அடித்தளமாகக் கொண்டே **தேயோகும்பீர்னை** என்ற பெயரும் தோற்றம் பெற்றது. ஆனால் பிள்ளை என்பது தனித்தமிழ்ச் சொல்லாகும்.

Word என்னும் சொல்லுக்கும் கடவுள் என்னும் பொருள் உண்டு என்பர். இதனை Word is God என்னும் வசனம் வெளிப்படுத்தும். கிறிஸ்தவர்களின் சமய நூலான யோவானின் புதிய ஏற்பாட்டில் (New Testament) உள்ள **வாங்கு கடவுளோடு இருந்தது அவ்வாங்கு கடவுளாகவும் இருந்தது** (யோவானின் நற்செய்தி) என்னும் கூற்றும் நம் அனைவரினதும் கவனத்திற்குரியது.

மா என்னும் தூய தமிழ்ச்சொல் Mater என லத்தீன் மொழியில் வழங்குதல் போல தந்தை என்னும் சொல்லும் லத்தீன் மொழியில் Pater என வழங்கும். இவ்விரு சொற்களுமே (Mater Pater) பிற்காலத்தில் Mother, Father என மாற்றம்

பெற்றிருக்கலாம். சொற்களின் மாற்றத்திற்கு அவற்றை உச்சரிக்கும் விதமும் ஒரு நல்ல காரணமாக அமையும். இச் சொற்கள் இரண்டும் Life, Wife என்னும் சொற்களைப் போன்றவை.

ஆங்கில அகராதியில் உள்ள Grandma என்னும் சொல்லுக்கு **வயதான பாட்டி** என்று பொருள் கூறலாம். எனினும் Ma (மா) என்ற சொல் அதனோடு இணைந்திருப்பதால் அது பழங்காலத்தையே நினைவூட்டும் சொல் என்றே நாம் கொள்ளவேண்டும். இதுபோன்று Grandpa என்னும் சொல்லில் உள்ள கடைசி இரண்டு எழுத்துக்களும் தாயைப் போன்ற தந்தையின் பழைமையை (Antiquity) வெளிப்படுத்தும். பழைமையான இச்சொல்லே (Pater) ஈர் எழுத்து மாற்றத்தோடு Father என ஆனது.

சிறு குழந்தை Baby என்று சொல்லப்படும். இவ்வாங்கிலச் சொல் **வாவா** என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாகும். அதேநேரம் **வாவா** (Baby) சற்று வளர்ந்தபின் அது Child என்று கூறப்படும். இக் குழந்தை Mild ஆகவும் இருக்கும். குழந்தையின் இயல்பும் அதன் தோற்றமும் அதனைத் தெய்வத்திற்கு இணையாக நிறுத்தும். அதனால்தான் **குழந்தையும் நெய்வழும்** ஒன்றெனக் கூறுவர்.

Frater என்னும் லத்தீன் சொல்லுக்குச் சகோதரன் என்று பொருள். இச்சொல்லே (Frater) பேச்சு வழக்கில் Brother எனும் ஆங்கிலச் சொல்லாயிற்று.

பண்பு என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லையே தமிழ் அறிஞர் டி.கே.சி. அவர்கள் முப்பதுகளில் **பண்பாடு** என மாற்றம் செய்தார். இச்சொல் லத்தின் மொழியில் Cultura, Cultus என வழங்கியது. பின் இச் சொல்லே culture என ஆனது. எனினும் கலையின் சாரத்தை நன் குணர்ந்தவர்கள் அவ்விரு சொற்களையும் ஆய்ந்து **கலாசாரம்** எனும் ஒரு புதுச் சொல்லை உருவாக்கினர். கலை, கலா எனத் திரியாது என்று நன்கறிந்திருந்தும் **கலாசாரம்** என்ற சொல்லை மக்கள் ஏற்கும் விதத்தில் மாற்றியமையை ஒரு சாதனை என்றே சொல்ல வேண்டும். எனினும் இதனை ஏற்காதோர் **பண்பாடு** என்னும் சொல்லையும் பயன்படுத்தி வருவது போற்றத்தக்கது.

காற்று என்பது அடிப்படையில் ஒரே இயல்பைக் கொண்டது. ஐம்பூதங்களில் ஒன்றாகிய இதுவும் தன் தன்மையில் இருந்து

மாறுவதில்லை. ஆனால் சூழ்நிலையைப் பொறுத்து அது பல பெயர்களைப் பெறும். உதாரணத்திற்குத் தெற்கில் வீசும் காற்று தென்றல் என்றும் வடக்கில் அது வீசும் போது வாடை என்றும் பெயர் பெறும். இது போன்று அது வரண்ட காலத்தில் கடுமையாக வீசும்போது கச்சான் என்றும் மரம் செடிகளை தகர்த்தெறிகையில் சூறாவளி என்றும் சொல்லப்படும்.

பெண் என்ற சொல், **பெண்** (பேணுதல், பாதுகாத்தல்) என்னும் கருத்தைக் கொண்டது. ஒரு குடும்பத்தில் தனது கணவன், மக்களோடு ஒன்றித்து வாழ்கையில், தனி ஒரு பெண்ணாக வீடு வரும் விருந்தினர்களையும் விரும்பி வரவேற்று உதவுவதும் ஒரு பெண்ணின் கடமை ஆகின்றது. இதனால்தான் அவள் **இல்லாளி**, **மணையாளி** (இல்லத்தை ஆள்பவள் மணையை ஆள்பவள்) என்னும் பெயருக்குரியவள் ஆகின்றாள். **மனைவீ** என்ற சொல்லின் இறுதியாக உள்ள ஓரெழுத்து ஒரு மொழிக்கு (வி) கண் என்ற பொருள் இருப்பதைக் கவனிக்கையில் அவளின் அருமை பெருமைகளையும் உணர முடிகின்றது.

தீபாவலி என்னும் சொல்லுக்குத் தீபங்களின் வரிசை என்று பொருள். **ஆவலி** என்னும் சொல்லே பேச்சுவழக்கில் **ஆவளி** என ஆனது. சமண சமயத்தலைவர் மகாவீரன் (கௌதம புத்தர் காலத்தவர்) உயிர் பிரிந்ததும் அவர் உடலைச் சுற்றி வரத் தீபங்களை எரியவிட்டதாக வரலாறு சொல்லும். இதுவே பிற்காலத்தில் இந்து மதம் சார்ந்த தீபாவளி ஆயிற்று. மற்றப்படி இது அனைவருக்கும் பொதுவான (தீபாவளி) ஓர் ஒளிவிழாவாகும். இவ்வொளி வணக்கம் மகாவீரர் மரணத்தோடேயே பண்டைய பாரத நாட்டில் ஆரம்பமானது எனலாம்.

மார்கழித் திங்கள் 25^{ஆம்} நாள் இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறந்த நாளாகவே (Christmas) பல நாடுகளிலும் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கு முன் இந்நாள் சூரியனின் நாளாகவே கொண்டாடப்பட்டது. சூரியன் என்னும் சுடர் ஒளி உலகின் பல பாகங்களிலும் வணங்கப்பட்டு வந்தமையே இதற்கான ஏதுவாகும். மகாபாரத மாவீரர்களில் ஒருவனான கர்ணன் சூரியனைத் தந்தையாகக் கொண்டவன் என்ற இதிகாசக்கதை படித்தவர்கள் பலரும் அறிந்ததொன்று. சூரியன் என்னும் சொல் லத்தின் மொழியில் Apollo என வழங்கும்.

மாடு ஒரு வளர்ப்பு மிருகம். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தவராகக் கொள்ளப்படும் அப்பழுக்கற்ற அரும் பெரும் ஞானி திருவள்ளுவர். அம் மிருகத்தின் பயன்பாட்டை நன்குணர்ந்து அதனைச் **செல்வம்** என்று குறிப்பிட்டுள்ளமையை

கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றையவை

என்னும் திருக்குறள் எடுத்துக்காட்டும்.

History (வரலாறு) என்னும் சொல் HisStory (சக்கரவர்த்தி ஒருவரின் நிகழ்வு) என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் திரிபு. எனினும் தமிழிலும் அது **வரல் உறு** என்னும் இரு சொற்களைக் கொண்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இதற்கு வந்த வழி அல்லது வரும்வழி என்று பொருள் கூறலாம். இச்சொல் Welcome என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு ஏற்றாப்போல் அமைந்துள்ள **நல்வரவு** என்னும் தூய தமிழ்ச் சொல்லை ஒத்ததாகும்.

**உரம்பமாவது மெண்ணாக்குள்ளே அவன் உடி
உடங்குவது மண்ணாக்குள்ளே** என்னும் கவிஞர்

பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரத்தின் பாடல் என்றும் மறக்க முடியாதது. ஏனெனில் மனித வாழ்வின் தொடக்கமும் இறுதியும் என்பது பிறப்பும் இறப்பும் தான். இவை இரண்டிலுமிருந்து யாரும் விலகவோ ஒதுங்கவோ முடியாது.

தமிழில் உள்ள **சூா** என்னும் வினைச்சொல், இரண்டெழுத்தோடு GO என ஆங்கில மொழியில் வழங்கக் காணலாம். இதுபோன்று **செய்** என்னும் மற்றொரு வினைச்சொல்லும் அதே மொழியில் Do என வழங்கும்.

நிலத்தில் இருந்து நீர் ஊறுவதையே ஊற்று என்பர். ஆனால் பேச்சு மொழியில் அது ஊத்து என வழங்கும். தமிழ்நாட்டில் **ஊத்தங் கரை** என்ற பெயரில் ஓர் ஊர் இருப்பதாகவும் அறிய முடிகின்றது.

இக்கட்டுரையின் **சீந்தனைக்குச் சீல சொற்கள்** என்னும் தலைப்பு, வாசகர்களை வாசிக்கத் தூண்டும் என்பது எனது நம்பிக்கை.



வாழ்வை இழந்த மழலைகள்

வாழ்வை இழந்த மழலைகள் வாழ்வில் வலிகள் நிறைந்த இழப்புகள் அதிகம் தாய், தந்தை அரவணைப்பு இல்லை தொட்டில் ஆட்டிய கராங்கள் இல்லை நேயமுடன் கூடிப் பழகும் உறவுகள் இல்லை அறுசுவை உணவு ஊட்டம் இல்லை சிங்கார உடையும் அலங்கரிப்பும் இல்லை அன்புக்கு ஏங்கும் மழலைகளை அரவணைத்தது நேயமிகு இல்லங்களே எத்தனை? மகவுகளைப் பராமரிக்க வேண்டும் - அங்கு ஈன்றவர் பேணும் சுகம் கிடைத்திடுமா? மரத்துக்கு காய் பாரம் என்றால் மழலைகள் வேண்டாம் உமக்கு ஒன்றும் அறியாத பாவைகள் அவர்கள் இம்மண்ணில் அவதரித்து அனுபவிக்க வேண்டுமா? இழப்புகள் எண்ணி சோக மிகு வதனம் கொண்டனர் இன்னல் நிறைந்த பூமியில் இரங்கத்தக்கவர்கள் **யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்** இத்தகு சேய்களை கேளிராக அணைத்து பேணுவோம்.



ஞா.டி.லோசனி
கிழக்குப் பல்கலைக்கழக
தமிழ்க் கற்கைகள் துறை
தமிழ் சிறப்புக் கற்கை -
மூன்றாம் வருடம்



ஜே. பீரோஸ்கான்
(கிண்ணியா)



மணல் மடம்பீயா

இன்று திங்கட்கிழமை என்பதால் வழமையை விடவும் பொலிஸ் நிலையம் சற்று பரபரப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. வந்த வேலையை எப்படியாவது முடித்துக் கொண்டு அவசரமாக செல்ல வேண்டும் போல இருந்தது. கைக்கடிகாரத்தின் முட்களின் வேகம் இப்பொழுது மதியம் பனிரெண்டு மணியை காட்டிக் கொண்டிருந்தது.

யாரிடம் போவது என்ற எந்த சிந்தனையும் இல்லாமல் பொலிஸ் நிலையத்தின் கட்டிடங்களையும், அங்கு சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த அறிவித்தல் பலகைகளையும் சற்று தூரத்தில் இருந்தபடியே நோட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது பொலிஸ் நிலையத்தில் வெயில்பட்ட கறுத்துப் போன கேசத்துடன் ஆற்று மணல் உடலில் அப்பியிருந்த நிலையில் ஒருவன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். உடலில் ஆங்காங்கே வியர்வைத்துளிகள் பெருக்கெடுத்துக் கொண்டிருந்தன. கருப்பு நிறத்தில் சற்று சாயம் மங்கிய அரை காற்சட்டை அணிந்திருந்தான் அவன். அழுக்குகள் படிந்த வெள்ளை என்று சொல்ல முடியாத, வெள்ளை நிற பெனியன் ஒன்றை அணிந்திருந்தான். அணிந்திருந்தான் என்பதைவிட அந்த பெனியன் அவனுடைய உடலில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. பெனியனில் ஆங்காங்கே கிழிந்திருந்த ஓட்டைகளினூடான உடலில் முளைத்திருந்த மயிர்கள் வெளிப்பட்டன.

பார்ப்பதற்கு அவ்வளவு வயதானவன் என்று தோன்றவில்லை. ஏறக்குறைய முப்பத்திரெண்டு அல்லது முப்பத்து மூன்று வயதிருக்கலாம். அவனுடைய கண்களில்

அகோரத்தனமான பயம் அப்பியிருந்தது. அதனைப் பார்க்கின்ற போது என்னை அறியாமலேயே ஒரு பரிதாபம் மனதை மெல்லியதாய் காயப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. லாக்கப் கம்பிகளின் பின்னால் அவனுடைய சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டு தனது கைகளால் கால்களை இறுக்கிப் பிடித்தவாறு உட்கார்ந்திருந்தான். யாரோ ஒரு பொலிஸ்காரன் அவனை உமர் என்று என்று அழைத்து ஏதோ கேட்டது நினைவுக்கு வந்தது. ஆம்; அவனுடைய பெயர் உமராக இருக்க வேண்டும்.

விடியற்காலையில் எழுந்து குடும்பத்துக்காக உழைக்க மாடாகத் தேய்கின்ற எத்தனையோ பேரில் உமரும் ஒருவன். அதிகாலையில் வேலைக்குச் சென்று ஆழமான கங்கை நீரில் இறங்கி நாட்கூலியாக மண் அள்ளி தினமும் உழைப்பவன். அவனுடைய மனதில் முழுமையான பதற்றம் நீங்கி இப்போது மெல்லிய பதட்டம் காணப்பட்டதை ஊகிக்க முடிந்தது. இருந்தாலும் அவனுடைய இயலாமையை யார்தான் சொல்லி அழ முடியும்?

நான் இப்போது கிண்ணியா பொலிஸ் நிலையத்திற்கு வந்திருப்பது எதற்காக வென்றால் என்னுடைய முக்கியமான வேலையொன்றை முடிப்பதற்காகவே. ஆனால், கம்பிகளுக்குப் பின்னால் உட்கார்ந்திருக்கும் ஒருவனைப் பார்க்கின்ற போது எதற்காக எனது மனம் பதற்றமடைய வேண்டும் என மனதில் மெல்லிய கேள்வி தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. யார் எக்கேடுகெட்டால் எனக்கென்ன என்று இருந்துவிடலாமே.

உமருடன் பேச்சுக் கொடுத்து என்ன நடந்தது என்று கேட்கலாம் என்று தோன்றியது. ஆனால், சிறைக்கருகில் கிடத்தப்பட்டிருந்த மேசையின் முன்னால் ஒரு காண்பிள் எதையோ கிறுக்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் பார்ப்பதற்கு சாதுவான தோற்றத்தில் இல்லை. ரொம்ப கடுமையானவர் போல இருந்தது. ஏதாவது சொல்லித் திட்டி விட்டால் என்ன செய்வது? சிறைக்குள் அமர்ந்திருந்த உமரிடம் பேசுவதை விட்டு விட்டு அந்த காண்பிளிடம் போய் பேச்சுத் தொடுத்தேன். என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் உமர். அவன் என்னிடம் ஏதோ ஒரு விடயத்தை சொல்ல வருகின்றான் என்பது மட்டும் எனக்குத் தெளிவாகப் புரிந்தது.

“மத்தயா”

“ஓம்.. சொல்லுங்க”

தமிழ் அரைகுறையாகக் கற்றவர் என்பதை அவருடைய பேச்சு காட்டிக் கொடுத்தது. சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். நான் இவருடன் கொஞ்ச நேரம் பேச வேண்டும்? அனுமதிக்க முடியுமா? என அனுமதி கேட்டேன். அவர் என்னை பார்த்தும் பார்த்தாவரைப் போல,

“உங்களுக்கு யார் அவர்?”

“சொந்தக்காரர்தான் மஹத்தயா”

“ஆ..ஆ..யென்ட்” கெதியா வரனும்” பெரிய சேர் வருவார்” வந்தால் ஏசுவார்.

“ஓகே மஹத்தயா..”

நான் மெல்ல சிறைக்கருகில் செல்கிறேன். நான் உமர் கூடத்தான் பேசப் போகிறேன் என்பதை அவன் உணர்ந்திருந்தான். லாக்கப் கம்பிகளுக்கு முன் நின்று புன்னகைத்தேன். பதிலுக்கு அவனும் செயற்கையாகப் புன்னகைத்தான்.

“நாநா.. நாநா..” என்ற பரபரப்பான வார்த்தையில் அவன் என்னை நெருங்கினான்

“தம்பி பதட்டப்படாதே” நான் உனக்கு ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டுமா..?”

“ஆமா நாநா” எனக்கு உங்கட உதவி வேணும். அல்லாஹ்தான் உங்களை அனுப்பி வைத்திருக்கிறான்..

நான் மெலிதாக புன்னகைத்துக் கொண்டேன். அவனுடைய பதட்டம் மனதில் சிறு பிழம்பைப் போல வெடித்துக் கொண்டிருந்தது. கண்களை மெல்லிய ஈரம் நனைத்துக் கொண்டிருந்தது.

“சொல்லுங்க” நான் உங்களுக்கு என்ன செய்யணும்”

“நாநா” நான் ஒரு மொபைல் நம்பர் தருகிறேன். என் மனைவிக்கு கோல் பண்ணி நான் பொலிஸால் பிடிக்கப்பட்டு கிண்ணியா பொலிஸ்ல இருக்கேன் என்ற தகவலை மட்டும் சொல்லிடுங்க நாநா”

அந்த தருணத்தில் அந்த பொலிஸ் எங்களை நோக்கி பார்த்து

“ஏய் மல்லி வாங்க.. கதைச்சது போதும்”

“ம்... வாரேன் மாத்தையா”

“ம்ம்.. போங்க.. போங்க..”

“ஆமா என்ன தம்பி நடந்த”

“நாநா நான் உப்பாறு கங்கைப் பகுதியில் மணல் ஏற்று.. விடியற்காத்தால மூணு மணியிருக்கும். நாங்கள் ஏழு பேர் வழமைபோல மணல் ஏற்ற மணல் டிப்பரில் போனோம். எங்கட முதலாளி ஒரு சிங்களவர் தான் அவர் இங்கத்த ஆள் இல்லை. நம்மட முன்னைய ஜனாதிபதி இருக்காரே.. என்ன இடம்...?”

“ஓ பொலனறுவையா..?”

“ஆமா. அங்கத்தவர்தான். பத்து டிப்பர் அவர்கிட்ட இருக்கு. அவர் எப்பதாவதுதான் வருவார்.. இங்கே அவரட வேலை எல்லாம் பார்த்துக்கிறது ரமீஸ் என்று ஒருத்தன்தான். ரொம்ப மோசமானவன் அவன்ட டிப்பர் போலதான் நடந்துக்குவான் நாநா.”

“ஆஹ்... யாரு ரமீஸ்.. நீங்க சொல்ற ஆள் எனக்கு யாரனு புரியல” நீங்க விசயத்த சொல்லுங்களேன்”

“உங்களுக்கு தெரியாதா” பொலிஸ்காரனுக்கெல்லாம் சாராயம் லஞ்சம் என்று வாங்கி கொடுத்து தன்ட கைக்குள்ளே வச்சிருக்கான். அந்த சின்னவன், எம்.பி அவன்ட கையாள்தான். அவனும் இங்கே நெறைய சொத்து வச்சிருக்கான். இங்க எல்லா கெட்ட பழக்கத்துடன் இருக்கிறவன்தான்.

“ஓ.. அவனை எனக்குத் தெரியும்.. அந்த கொரோனா பிரச்சினைப்போ நிவாரணம் எல்லாம் கொடுத்து மக்களின் வீட்டுக்கெல்லாம் போட்டு வந்தானே. நல்லவர் என்று கன பேர் பேசுறாங்களே.. அவனை எனக்கு தெரியும்”

“அந்த கூத்தை ஏன் கேட்குறிங்க.. அவன் இங்கே வர இருக்கிற பொது தேர்தல்ல அவனும் கேட்கப் போறானாம். அவனுக்கு பின்னால் காசக்காக நம்மட மௌலவிமார் கூட திரிகிறானோல்.. சிரிப்பாதான் கெடக்கு.. எனக்கு. கஞ்சா சாராயம் அடிக்கிற அத்தனை கழிசடைகளும் அவன்சூடத்தான் தலைவன்

என்று அழைக்கிறானோல். இவனுக்கெல்லாம் அரசியலில் சீட் கொடுக்கிறானோல் என் டால் ஏதோ இருக்கு. எல்லாம் நம்மட ராக்கல்ட வோட்டை பிரிக்கத்தான். இந்த சில கட்சி இப்படி தகுதியில்லாதவனுக்கு சீட்டும் கொடுத்து காசும் கொடுத்து அனுப்பிருக்கானோல். இந்த முறை சின்னவன் பெரியவன் எல்லாம் தோத்துறுவானோல் போலத்தான் கெடக்கு. நாநா.. இந்த ரம்ஸ் கோடிக் கணக்கான காசு வச்சிட்டு சுத்துறான். காசை வாங்கிடு கடந்த தேர்தல்ல சிங்களவர வெல்ல வச்சவங்கதானே நம்ம மக்கள் இந்த முறை இவன்கிட்ட காசை வாங்கி இவன வெல்ல வைக்காட்டியும் முஸ்லிம்களுடைய ஓட்டை பிரிச்சா அந்த சிங்கள அமைச்சர் மறுபடியும் வெல்ல வாய்ப்பு இருக்குதானே”

“நீ இந்தக் கதையெல்லாம் விட்டுட்டு உண்ட பிரச்சினையை சொல்லு. ஏன் என்றால் டைம் இல்ல.. நீ படிச்சிருக்கியா? வேற வேலைக்கு போக ஏலாதா..?”

“ஏயெல் வரைக்கும் படிச்சன். பட்டப்படிப்பு படிக்க ஆசை. குடும்ப நிலைமை சரியான மோசம். வாப்பாவும் இருதய நோயால எட்டு வருசமா அவதிப்பட்டிட்டு இருக்காங்க. தொழிலும் செய்ய முடியாமல், எனக்கும் வயசாகுது என்று உம்மாவும் என்ன கல் யாணம் கட்டி கொடுத்துட்டாங்க. வேற வழி யில்லை. கிடைச்ச வேலைகளை செய்தேன். இப்போ இரண்டு வருசமாகத்தான் இந்த மணல் தொழிலை செய்றேன் இத்தோட பதினைந்து தடவை பொலிஸ் கோர்ட்டு என்று வந்துட்டேன். இங்கே எல்லாம் லஞ்சம்தான் வேலை செய்யுது. இந்த மணலை ஏற்ற பேர்மீட் எடுக்கிறவன் எல்லாம் சிங்கள ஆட்கள் தான் நம்மட ஆட்கள் பெரிய அதிகாரிங்க தான் லஞ்சத்தை வாங்கிடு கொடுக்கிறாங்க. அவனோல் ராஜா போல வாழுறானோல். நம்மதான் நாயாட்டம் அலைறோம்.”

“அதுன்டா உண்மைதான் தம்பி... ஏன் உங்களை பிடிச்சானோல் நீங்க சட்டத்துக்கு விரோதமாகவா மணல் அள்ளுறிங்க.. பேர்மீட் இருக்கும் போது ஏன் இப்படி பிடிச்சி வந்து அடைச்சி வெச்சிருக்காங்க..”

“நாநா பேர் மட்டும் கொடுப்பாங்க. லஞ்சமும் முதலாளி மார்க்கிட்ட வாங்குவாங்க கேர்ஸ் தேவைப்பட்டா எங்களை துரத்தி துரத்தி பிடிப்பாங்க.. அதுதான் அடிக்கடி நடக்குது.”

“அதுதான் ஏன் இப்படி பன்னுறாங்க நாநா அரசாங்கம் வாகனத்துக்கு ஒரு போர்மீட் மணலை ஆற்றிலிருந்து எடுப்பதற்கு ஒரு போர்மீட் அதை சேகரிப்பதற்கு என்று பல வகையாக அனுமதி அரசாங்கம் கொடுக்கும். அதை இவனோல் மளிகைக்கடை சாமான்கள் வாங்குறதுபோல தன்ட உறவினரின் பெயர் களில் லிஸ்ட் போட்டு வாங்கிடுவானோல். சிலருக்கு மணலை ஏற்ற மட்டுமே அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கும் சிலருக்கு ஆற்றிலயே வைத்து எடுக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கும். இப்படி ஒன்னுமில்லாமல் ஒன்றை மட்டும் வச்சிட்டு விசேட படையினர் தொடக்கம் சாதாரண கான்ஸ்டபில்வரை லஞ்சம். இதோ இந்தா வாரவங்களையெல்லாம் கடுகடுன்று திட்டி கோபமாக நடந்துக்குறாரே.. இந்த பொலிஸ்காரர்.. இவரெல்லாம் எங்கட முதலாளிட ரெஸ்ட் ரூம்ல தண்ணி கஞ்சாண்டு குடிச்சி கூத்தடிக்கிறவன்தான்.. இப்போ இங்கே வந்து கத்திட்டு இருக்கான்.”

“..”

“குறித்த காலம் பேர்மீட் குறித்த நேரங்களில் மட்டும் மணலை அள்ள அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியிருக்கு. இவனோல் என்னன்னா இரவு பகலா எங்களைப் போல படிச்சிட்டு வேலையும் இல்லாம கல்யாணத்தை கட்டிடு கஷ்டப்படுறவங்களா பார்த்து வேலைக்கு வச்சிட்டு மணலை அள்ளி அள்ளி காசு காசா உழைக்குறானோல்.. காசை கண்டவன் என்ன செய்வான் கண்ணு மண்ணு தெரியாம உழைக்கிற பணத்தில பாதியே லஞ்சமாகவே கொடுத்துடுறான். அந்த தைரியத்திலே இரவு பகலா மணலை அள்ளுறோம். இப்படி அள்ளுற நேரத்தில் புதுசு புதுசா வருவானோல் அவனோல் கடமையை செய்றேன்று சொல்லிட்டு காடு மேடெல்லாம் எங்களை துரத்தி துரத்தி பிடிப்பானோல். நீங்களும் கேள்விப்பட்டிருப்பிங்கதானே... போன கிழமை உப்பாறு பொடியன்.. பத்தொன்பது வயசுதான் எஸ்.டி.எப் படை துரத்தினதில் ஆற்றிலிருந்து பாய்ந்து தன்னை காப்பாற்றிக்க முடியாமல் நீரில் மூழ்கி மரணித்த என்றெல்லாம் கதைச் சாங்களே. இப்படி நிறையப் பேர் கஷ்டப் படுறாங்க. அப்படியிருந்தும் வேற வழி யில்லை.. இதைத்தான் செய்தாகனும்.”

“இன்னென்னு கேட்கனும்.. ஒரு நளைக்கு எவ்வளவு சம்பாதிப்பிங்க”

“இங்கே பெரிய பெரிய அரசு உத்தியோகத்தர்கள் கூட எங்கட ஒரு நாள் சம்பளத்தை உழைக்க மாட்டாங்க. அவ்வளவு பணம் சம்பாதிக்கலாம் நானா”

“ஒரு மூவாயிரம் உழைப்பீர்களா”

“சீ.சீ.சீ.. ஆறாயிரம் முதல் எட்டாயிரம் வரை உழைப்போம்..”

“அல்லாஹ் அவ்வளவா...”

“ஏய் என்னய்யா.. இவ்வளவு நேரமா அவன்ட காதில பேசுறா” ஓ.ஐ.சி சேர் வார நேரமாச்சி. போங்க மல்லி”

“ப்ளீஸ் மாத்தையா போய்டுறேன்..”

“ஆஹ்.. ஆஹ்.. சட்டுன்னு பேசிட்டு போய்டு சரியா”

“சரி மஹத்தயா”

“ஆமா நல்ல வருமானம்தான். ஆனால் உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லை. ஆமா எப்போ உன்னை பிடிச்சு வந்தானோல் ஏழு பேரு போன என்று சொன்னியே” நீ மட்டும் தான் இருக்காய்..”

“ஓம் நாநா... மற்றவங்க எப்படியோ ஓடி தப்பிட்டானோல். நான் மட்டும் மாட்டிக் கிட்டேன். எப்படி மூனு நாளைக்கு முன்னால ஆற்றில இறங்கி மண்ணை அள்ளும் போது எங்கட தோணி ஆற்றில மூழ்கிடுச்சு. அப்போ மண் அள்ளுற சவல் என்ட காலை வெட்டிடுச்சி. எட்டு தையல்.. காயம் என்று வீடல இருந்தா வீட்டு நிலமை ரெம்ப மோசமாகிரும் நாநா. நான் கல்யாணம் கட்டி இரண்டு வருசம் ஒரு பெண் குழந்தை இருக்கு.. போன மாசம் பன்னிரெண்டாம் திகதிதான் அவளுக்கு ஒரு வயசாச்சி. என் மனைவிக்கு வாப்பா இல்லை. உம்மா மட்டும் தான் மனைவியோடு கூடப்பிறந்தவங்க, மூன்று பெண் பிள்ளைகள்தான். என் மனைவி மூனாவது பிள்ளை. ஆண் பிள்ளையோடு பிறக்காததாலோ என்னமமோ என் மேலே நிறைய பாசம். அவங்களையும் நான்தான் பார்த்துக்க வேண்டியதாச்சி. அது மட்டுமல்ல எங்க உம்மா வீடல வாப்பா இருதய நோயால எட்டு வருசமா படுத்த படுக்கையா இருக்காங்க. கல்யாண வயசுல தங்கச்சி ஒன்றும் இருக்கு அவங்க சாப்பாட்டு வாப்பாட க்ளினிக் இப்படி எல்லா விசயமும் என் தலையில தான் நான் ஒரு போதும் பாரமா நினைக்கல. இருந்தாலும் ரொம்ப கஷ்டம்தானே நானா. உதவிக்கு ஒருத்தர் கூட இல்லை..”



அவனுடைய கதையோடு கண்களும் மெல்ல கசிந்து கொண்டிருந்தது.

“ம்..ம்..ம்.. ஏய் தம்பி.. தம்பி.. அழாதே..” உமரின் கலகலப்பான பேச்சிலும் அவனது மேல் தோற்றத்திலும் இவ்வளவு சோகம் நிறைஞ்சிருக்கும் என்று நான் நினைக்க வில்லை. அவனது அழகையை பார்த்ததும் என்னாலும் அழ முடியாமல் இருக்க முடிய வில்லை.

“சரி.. சரி.. தம்பி இந்த கான்ஸ்டபிலும் கத்திட்டு நிற்கிறான். நீ நம்பர் கொடு நான் உன் மனைவிக்கு கோல் பன்னி விசயத்தை சொல்றேன்.” என்று கூறி தொலைபேசி இலக்கத்தை வாங்கிக் கொண்டேன். நம்பரை பார்த்தேன் இது எயார்டெல் நம்பர்.

“ஐயோ இது எயார்டெல் நம்பர். நான் டயலொக்தான் பாவிக்கிறேன். கோல் போகாது. உண்ட வீடு எங்கே என்றுசொல்.. நான் போய் நேரடியாக விசயத்தை சொல்றேன்.”

“என்ட வீடு தூரம் நாநா. அது உங்களுக்கு கஷ்டம்..”

“அது பரவாயில்லை. நான் நேரடியாகப் போய் விசயத்தை சொல்கிறேன். என் வீடு மகமாறு கிராமம் நாநா. சனாமி வீட்டுத்திட்டம். பத்தாம் நம்பர் வீடு.”

“ஓகே நான் போய் சொல்கிறேன். ரொம்ப நன்றி நாநா. யாருன்டே தெரியாத எனக்கு இப்படியொரு உதவி செய்ய நீங்களே வந்திங்க..”

“இதெல்லாம் மனிசனுக்கு மனிசன் செய்ற கடமை தம்பி”

“ஏய் மல்லி... இன்னும் பேசுறா.. சேர் வந்தா எங்களுக்கு ஏசுவார்..”

“இந்தா போறேன் மஹத்தயா..”

இப்பொழுது நேரம் மதியம் 2.30 மணியை காட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஒருவாறு நான்

வந்த வேலையையும் முடித்துக் கொண்டு பொலிஸ் நிலையத்தை விட்டு வெளியே வந்து சுமார் மூன்றரை கிலோ மீட்டர் பயணித்து அவனுடைய ஏரியாவுக்கு சென்றேன்.

அடுத்தவன் பிரச்சினையை பார்த்துக் கொண்டிருந்ததில் தன் பிரச்சினையை, தன்னுடைய தேவைகளை மறந்து விட்டேனே என்ற கணக்காக மனைவி வைத்தியசாலையில் அம்மிட் ஆகி இருந்தாள். அவளை பார்க்கச் செல்ல வேண்டுமென நினைத்திருந்தேன். இப்போது நேரம் தாண்டி விட்டது.

“என்ட அல்லாஹ். என்ன சோதனை இது.”

மிக அவசரமாக அவனுடைய வீட்டை கண்டு பிடித்து அவனுடைய மனைவியிடம் விசயத்தை சொல்லி விட்டு நேராக வைத்திய சாலைக்குச் சென்றேன். நேரம் தாண்டி விட்டதால் உள்ளே விடமுடியாது என்று வாதிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் வழியில் காவலுக்கு இருந்த செக்கியரிட்டி ஆட்கள்.

அந்த நேரத்தில், மனைவி அம்மிட் ஆகி இருந்த ஒரு நர்ஸ் டியூட்டி முடிந்து வெளியில் வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் என்னை கண்டு மனைவியை திருகோணமலை பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏற்றிக் கொண்டு போய் விட்டதாகச் சொன்னார்.

“அவங்க கொஞ்சம் சீரியஸாகத்தான் இருக்காங்க. இங்க ட்ரீட்மெண்டுக்கு வசதி

இல்லை. அதனால் அங்க கொண்டு போயி ருக்காங்க. அங்கதான் பெரிய டொக்டர் இருக்காங்க. அவர் பார்ப்பார்” என்று சொல்லி விட்டு நகர்ந்தார்.

நேற்று இரவு நடந்த ஒரு வீதி விபத்தில் மனைவியின் தலையில் பலமான அடி. லைசன்ஸ் இல்லாமல் ஒரு பள்ளிக்கூட மாணவன் வாகனம் ஓட்டி வந்ததால் நடந்த விபரீதக் கூத்து இது. இதையெல்லாம் இப்போது பேசிக் கொண்டிருக்க நேரமில்லை. அவசரமாக திருகோணமலை வைத்திய சாலைக்குச் சென்றேன்.

இன்று பொலிஸ் நிலையம் கூப்பிட்டதும் இந்த விபத்து பற்றிய சில காரணங்களுக்காகத்தான். அதற்காக அங்கு சென்று வேறு ஒருவருடைய பிரச்சினையில் மூக்கை நுழைத்து மனைவிக்கு என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது எனத் தெரியால் மூக்கை உடைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

அப்போதுதான் எனது மொபைலுக்கு வீட்டிலிருந்து ஒரு அழைப்பு வருகிறது.

“ஹலோ”

“இந்த ராத்தாவ மலைக்கு ஏத்திட்டாங்களாம்”

“ஓ” நான் ஹொஸ்பிட்டலுக்கு போய்த்தான் வாரேன். அவ நல்லாத்தானே இருக்கா. உள்

கங்கையிலிருந்து

முகில் கவியும் மழைபொழியும் நாளில்
இமயத்தின் உச்சியில்
கொண்டை ஊசியாய் வளைந்த வீதியில்
ஓர் ஆத்மிக யாத்திரை

ஹரித்துவாரிலிருந்து விரைந்து வரும்
கங்கை காலைக் கழுவகிறது
நெஞ்சைத் தொடுகிறது
புல்லரிக்கும் உடலை
மிதமான கதகதப்பு ஆற்றுகிறது

சைவத்தின் மனிதத்தை ஏந்தி நிற்கும்
ரிஷிகேஷ் என்ற புண்ணிய பூமி!
ஆத்மிகத்தின் சுவடுகள்
மர்மங்களும் அநுபூதிகளும்
இன்றும் காற்றிலும் விரையும் கங்கையிலும்!
பிரார்த்தனையில் ஒலிக்கும் ஓங்காரத்திலும்

வாழ்த்துடிக்கும் இதயம்
தெய்விக அநுபவத்தைச் சுவாசிக்க ஏங்கும்
மூளை ஸ்தம்பிக்கிறது
நான் வாழும் ஆரவாரிக்கும் உலகுக்குத் தப்பி
சேமித்து வைத்த நினைவுகளை
மூளை உறைநிலையில் வைக்கிறது.

ஆங்கில மூலம் : மந்தாக்ஷி குமரேஷ் தமிழ் வடிவம்: சோ.ப.

காயம்தானே. அதுக்கு ஏன் திருகோணமலை ஹோஸ்பிட்டலுக்கு எத்துறங்க.”

“மூக்காலையும் காதாலையும் இரத்தம் வந்ததாம். ஏதோ சீரியஸான விசயம் என்று டொக்டர் சொன்னதாம் என்று நம்பட சின்னத்தம்பிட பொடியன் அங்க வேலை செய்றான். அவன்தான் சொன்னான்”

மட்டிக்களி தாண்டி திருகோணமலை வைத்தியசாலையையும் சென்றடைந்தேன்.

வைத்தியசாலையில் எனது குடும்பத்திலுள்ள சிலர் வெளியில் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. ஐ.சி.யூ.வில் இருப்பதாக சொன்னார்கள்.

உள்ளே சென்று விசாரித்தேன்.

“அடி பலமாகத்தான் பட்டிருக்கு. நிறைய உள்காயம் இருக்கு. அதோட காது, மூக்கால ரத்தம் வருது. அதோட உங்கட மனைவி இப்போ கோமாவுல இருக்காங்க. நிறைய ரத்தம் லொஸ்ட் ஆகிட்டு.” என்று டொக்டர் எனக்கு விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

பித்துப் பிடித்தவனைப்போல் என்னை நானே உணர்ந்து கொண்டிருந்தேன்.

“டோன்ட் வெர்ரி. ட்ரீட்மென்ட் கொடுத்துட்டுத்தான் இருக்கோம். கண்டிப்பா எங்க ளால முடிஞ்சு பெஸ்டை கொடுப்போம்” என்றார் டொக்டர்.

ஹோஸ்பிட்டலை விட்டு வெளியே வந்தேன். அவர்களுடைய பேச்சில் ஒன்று மட்டும் தெளிவாய் தெரிந்தது. மனைவி அதிதீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் அதி தீவிராக இருக்கிறாள். வெளியில் இருந்த கதிரையில் உட்கார்ந்திருந்தேன். உடலில் சோர்வு அப்பியிருந்தது.

ஐ.சி.யூ.வில் இருந்த யாரோ ஒருவர் இறந்துவிட்டார் என்று வெளியில் செக்கி யூரிட்டியிடம் ஒருவர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது காதில் கேட்டது. கண்டிப்பாக அது என் மனைவியல்ல என என்னைத் திடப் படுத்திக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தேன்.

வைத்தியசாலை ஊழியர் ஒருவர் என்னிடம் ஓடி வந்தார். அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தேன். நான் எதுவும் பேசவில்லை. அவர்தான் என்னிடம் சொன்னார்.

“உங்களை டொக்டர் கூட்டிக் கொண்டு வரச் சொன்னார்”



உள்கிழித் தீயவளி வரவெண்ணி நிற்போம்!

மத்தாப்பும் பட்டாசும் மனமெல்லாம் மகிழ்வும் தித்திக்கும் இனிப்பும் சேர்ந்துமே நிறைய இத்தரையில் மலர்கின்ற ஏற்றமிகு நாளாய் தீபாவளித் திருநாள் சிறப்பாக வருகிறதே

பெரியவரும் மகிழ்வார் சிறியவரும் மகிழ்வார் உரிமையுடன் உறவுகள் பரிசுகளும் தருவார் மூத்தோரை வணங்கி ஆசிகளும் பெறுவார் முதல்வனாம் இறையை பணிந்துமே நிற்பார்

புத்தாடை அணிவார் புத்துணர்வு பெறுவார் சித்தமதில் எத்தனையோ தேக்கியே வைப்பார் அத்தனையும் நிறைவேற ஆண்டவனை வேண்டி அனைவருமே ஆலயத்தை நோக்கியே செல்வார்

இந்துக்கள் எல்லோரும் கொண்டாடி மகிழும் இனிமைத் திருநாளாய் இத்திருநாள் அமையும் இருப்பாரும் மகிழ்வார் இல்லாரும் மகிழ்வார் இல்லார்க்கும் இருப்பார்க்கும் இத்திருநாள் இனிக்கும்

பட்டுடுத்தி மகிழ்வார் பலபேர் இருக்கின்றார் பட்டினறி மகிழ்வாரும் பலபேர் இருக்கின்றார் கஷ்டமுடன் உழைத்து களிப்பறுவார் களிப்பே காசினியில் நிறைவான களிப்பாக அமையும்

ஏழை பணக்காரரென எத்தினமும் பார்ப்பதில்லை இல்லார்க்கும் விடிகிறது இருப்பார்க்கும் விடிகிறது தீபாவளித் திருநாள் சிறப்பான திருநாளே யாவர்க்கும் நன்னாளாய் அதுவமைந்து நிற்கிறதே

நரகாசுரன் மடிந்தான் எனவெண்ணி நிற்கின்றோம் நாளும் பொழுதுமாய் பவசுரர் வருகின்றார் அசுரன் மடிந்தநாள் அதுதானே தீபாவளி ஆனாலும் அசுரர்கள் எப்படித்தான் வருகின்றார்

கோபமும் வெறுப்பும் கொள்ளையும் கொலையும் பகையும் பதட்டமும் பாரெல்லாம் நிறைகிறதே அன்பும் அரவணைப்பும் அறமும் ஆன்மீகமும் நின்று நிலைத்தாலே நித்தமுமே தீபாவளி

இறையெண்ணி நிற்போம் இயலார்க்கு ஈவோம் மறைகூறும் அனைத்தும் மனமேற்றி வைப்போம் குறைகளைந்து நிற்போம் கோவிலுக்குச் செல்வோம் உளமகிழத் தீபாவளி வரவெண்ணி நிற்போம்

— மகாதேவ ஐயர் ஜெயராமசுர்மா

(மேனாள் தமிழ்மொழிக் கல்வி இயக்குநர் மெல்பேன், அவுஸ்திரேலியா)

புதிய பாதை புதிய பயணம்...!!

வெள்ளாட்டு வேட மிட்டு
நரிகள் வரும்
வேங்கையதன் வேட மிட்டு
ஓநாய் வரும்
நல்லவர்போல் வேட மிட்டு
கயவர் வருவார்
கண்ணியவான் வேட மிட்டு
கள்வர் வருவார்.

நண்பராக நடித்துக் கொண்டு
பகைவர் வருவார்
நல்லதனை செய்வது போல்
தீமை புரிவார்
உன்துயரை தீர்ப்பதற்காய்
ஓடி வருவர்
உள்ளதையும் கொள்ளையிட்டு
ஓடி விடுவார்.

வெள்ளை நிற ஆடைக்குள்
புகுந்து வருவார்
வெண்புறாவாய் ஜாடை காட்டி
பறந்து வருவார்
உள்ளமெல்லாம் துரோகத்தின்
கருமை படர
உயிரெ டுத்து கழுகாகி
பறந்தே செல்வார்.

தமக்கேற்ற நிறத்தி னிலே
மாறிக் கொள்வார்
தருண மதை பார்த்திருந்து
பயனும் காண்பார்
எமக்காக தொண்டும் ஆற்ற
வந்தோ மென்று
இறுதி யிலே தமதிருப்பை
பெருக்கிக் கொள்வார்.

உத்தமர் களாக வந்த
இவர்களை நாம்
ஓரேழு தசாப் தங்கள்
ஆன பின்னும்
நம்பியே சோரம் போன
வரலா றுகள்
நம்மது மடைமை யதன்
கதைகள் கூறும்.

உணர்வு கொண்டு இன்றுநாம்
விழித்துக் கொண்டோம்
உண்மை யதை பகுத்தறியும்
மனித ரானோம்
இனிவரலாம் எமக்கு ஓர்
விடியல் நாளை
என்றே நாம் திடம் கொண்டு-புதிய
பயணம் செய்வோம்..!

— ஷெல்ல்தாசன்

சீறுகதை



ஏ.ஏ.ஹைச்.கே. கோர்
(இந்தியா)



பாடிப்புதுநகர் என்பது, இந்த சிங்காரச் சென்னையில், ஆர்ப்பாட்டமிசுந்த அண்ணா நகருக்கும், மேல்தட்டு முகப்பேருக்கும் இடையில் சிக்கி விழி பிதுங்கிக்கொண்டிருக்கிற, ஒரு ரெண்டுங்கெட்டான் நிலப்பரப்பு. பாடிப்புதுநகரில் அமைந்திருக்கிற, மஸ்ஜிதே முபாரக் என்கிற மீடியம் ஸைஸ் பள்ளிவாசலுக்குத்தான் வெள்ளிக்கிழமை ஜம்மாத் தொழுகைக்குப் போவது வழமையாகிப் போனது, ரெண்டு கிலோ மீட்டர் ஸ்கூட்டரில் போக வேண்டுமென்றிருந்தாலும்,

மீடியம் ஸைஸ் பள்ளிவாசலென்றாலும் ஏஸி வசதி உண்டு! இன்றைக்கு, ஏஸி இல்லாத பள்ளிவாசல், சென்னையில், தமிழ் நாட்டில், ஏன், அகில இந்தியாவிலும் ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதே சந்தேகம்தான்.

பாப்ரி மஸ்ஜித், அராஜகக் காதையர்களால் இடிக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால், அல்லா, அதுவும் கூட ஓர் ஏஸி மசூதியாய்த்தான் இன்றைக்கு இருந்திருக்கும்!

வெளிநாடுகளில்கூட இன்றைக்கு எல்லா மசூதிகளும் இப்படி ஹைட்டெக்காய்த்தான் இருக்குமோ என்னவோ. நமக்குத் தெரிந்த வெளிநாடு, இலங்கை ஒன்றுதான். இலங்கைக்கு விஜயம் செய்கிறபோது, கொழும்பில், நான் வழக்கமாய்ப் போகிற, வெள்ளவத்தை, காலி வீதியிலிருக்கிற மெகா ஸைஸ் மூண்டு மாடிப் பள்ளிகூட முழுக்க முழுக்க ஏஸிதான்.

வழியில் ரெண்டு பள்ளிகளைக் கடந்து, ரெண்டு கிலோ மீட்டர் ஸ்கூட்டரில் பயணித்து, நான் இந்தப் பாடிப்புதுநகர் பள்ளிக்கு வருவதற்கு ஒரு காரணம், இது நெரிசல் இல்லாத பள்ளி. அடுத்தது, முபாரக் அலி என்கிற சிநேகபூர்வமான பேஷ் இமாம், என்னைக் கண்டதும் புன்னகைக்கிற, பீஹார் மாநிலத்து இளைஞனான மோஸின் சாப், மற்றும் கனிவான சக்தொழுகையாளிகள்.

அண்ணா நகர், அமிஞ்சிக்கரை, முகப்பேர் பள்ளிகளில் ஜம்மாத் தொழுகை முடிந்து வெளிவருகிறபோது வாயிலில் வழிமறித்துக்கொண்டு நிற்கிற பிச்சைக்காரர்கள் கூட்டம் இங்கே இல்லை. சம்பிரதாயத்துக்கு ஓர் ஆறுபேரோ ஏழுபேரோதான்.

அந்த ஆறு, ஏழுபேரையும் மற்ற தொழுகையாளிகளுடைய கருணையில் விட்டுவிட்டு நான் ஸ்கூட்டரைக் கிளப்பிக் கொண்டு நகர்ந்தபோது, “சார், சார்” என்கிற பிஞ்சுக் குரலொன்று என்னைத் தொடர்ந்து வர, நான் காலான்றி நின்றேன். என்னை சமீபித்துக் கையேந்தி நின்ற அந்தச் சிறுமிக்கு அதிகப்பட்சம் ஏழு வயது இருக்கும்.

ரெண்டாங் கிலாஸ் படிக்கிற பிராயம். ஸ்கூலில் மதிய உணவு உண்டுகொண்டிருக்க வேண்டிய வேளையில் என்னிடம் கையேந்திக் கொண்டு நிற்கிறாள்.



கொழும்புக்குப் போயிருந்த சமயம், நான் எதிர்கொண்ட நிகழ்ச்சியொன்று நினைவுக்கு வந்தது.

காலி வீதியில், பம்பலப்பட்டி பர்கர்கிங் வாசலுக்கு வெளியே, ஓர் இரவு, வறுமைக் கோட்டைப் பற்றிக்கொண்டு ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிற பரிதாபமான குடும்ப மொன்று பார்வையில்பட்டது.

ஒரு தாயும், மூன்று குழந்தைகளும்.

அந்தக் குழந்தைகளுக்கு, நான், ஆளுக்கொரு கோன் ஐஸ்க்ரீம் வாங்கித் தந்து, அந்தக் குழந்தைகள் ஐஸ்க்ரீமை அனுபவித்து சுவைக்கிற பேரானந்தத்தை, நான், விழிகள் பனிக்க, மறைந்திருந்து பார்த்து மனம் நிறைந்ததை, சென்னைக்குத் திரும்பி வந்த பிறகு, மனச் சிலிர்ப்பும் மழலைச் சிரிப்பும் என்று ஒரு சிறுகதையாய் எழுதிப் பரவசமடைந்தேன்.

போன வருடம் கொழும்புக்குப் போயிருந்தபோது, நம்ம வெள்ளவத்தையிலிருந்து, இன்னோர் இரவு, பம்பலப்பட்டிவரை ஒரு நடைப்பயணம் மேற்கொண்டேன், பர்கர்கிங் வாசலில் அந்த ஐஸ்க்ரீம் குழந்தைகள் இருக்கின்றனரா என்று. இல்லை. கால ஓட்டத்தில் குழந்தைகளெல்லோரும் டீன் ஏஜர்களாக வளர்ந்திருப்பார்கள். வளர்ந்த தோடு மட்டுமல்லாமல், வாழ்க்கையில் உயர்ந்துமிருக்க வேண்டும், ஆண்டவனே என்று பிரார்த்தனைகள் வைத்துவிட்டு, வெள்ளவத்தைக்குத் திரும்பினேன்.

அந்தக் கடந்த காலத்தைக் கடந்து, இந்த நிகழ்காலத்துக்கு வருவோம்.

பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய்ப் படிக்க வேண்டிய பிஞ்சு ஒன்று, பள்ளிவாசல் முன்னால் பிச்சையெடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற வறுமை எத்தனை கொடுமையானது! அந்த அவலக் காட்சி மனசை கனக்கச் செய்து கொண்டிருந்தது. நான் கையளித்த அந்த நூற்றியிருபது ரூபாய், அந்தச் சின்னஞ்சிறுமியுடைய வறுமையைப் புறமுதுகிடச் செய்யுமா? ராத்திரி படுக்குமுன்னால், என்னிடம் கையேந்தி நின்ற அந்தக் குழந்தைக் காக இறைவனிடம் கையேந்திப் பிரார்த்தனை செய்துவிட்டுத்தான் படுத்தேன்.

பொக்கெட்டிலிருந்து நான் ஓர் இருபது ரூபாய்த் தாளையெடுத்து அவளிடம் கையளித்தபோது, “எங்க அம்மா அங்க நிக்கிது சார், அவங்களுக்கும் குடுங்க” என்று, மீண்டும் கையேந்தினாள்.

“இந்த இருவது ரூவாய்க் கொண்டுட்டு போய் ஓங்க அம்மாட்ட குடு” என்று, நான் நகர முற்பட, அந்தச் சிறுமி, நம்பிக்கையோடு சில எட்டுகள் எடுத்து வைத்து, பிறகு, நம்பிக்கையிழந்து, நின்று விட்டாள்.

ஏமாற்றத்தோடு அவள், நான் போன திசையைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றிருந்தது, என்னுடைய ஸ்கூட்டருடைய கண்ணாடியில் பிரதிபலிக்க, மனசு கேட்காமல், நான் யூடர்ண் செய்து, அவளிடம் மீண்டும் வந்தேன்.

“இந்தாம்மா, நா குடுத்த இருவது ரூவாய் இப்டிக் குடு.”

“ஐயோ, ஐயா, இது எனக்கு வேணும்.”

“சரி, வச்சிக்க, இந்தா, இந்த அம்பது ரூவாய்க் கொண்டுபோய் ஓங்க அம்மாக்கைல குடு. கொஞ்சம் இரு, கொஞ்சம் இரு, இந்த, இன்னொரு அம்பது ரூவா நோட்ட, நீ வச்சிக்க.”

“அப்ப, இந்த இருவது ரூவா?”

“அதையும் நீயே வச்சிக்க.”

“ஹை! நெஜம்மா வா!”

“நெஜம்மாத்தான்.”

“ரொம்பட் டாங்ஸ்ங்க ஐயா!”

மூன்று ரூபாய் நோட்டுக்களையும் உள்ளங்கையில் அழுத்திப் பிடித்தபடி, நன்றிப் பெருக்கோடு கை கூப்பினாள்.

ஸ்கூட்டரில் வீட்டுக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தபோது, ஐந்து வருடங்களுக்கு முந்தி,

அடுத்த வெள்ளிக்கிழமையும், அல்லா, அவள் வருவாளா?

வந்தாள்.

என்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டு அழகாய் சிரித்தாள். கையேந்தவில்லை. கேட்காமலேயே இவன் கொடுப்பான் என்கிற நியாயமான நம்பிக்கை.

அவளுடைய சிரிப்பைத் திருப்பித் தந்த போது, அவளுடைய பாதங்களில் என்னுடைய பார்வை இடற, புதிதாயொரு மனவருத்தம் உருவானது.

அவளுடைய கால்களில் செருப்பு இல்லை.

“செருப்பு இல்லியா?”

என்னுடைய மடத்தனமான கேள்வி.

“தொலஞ்சி போச்சி.”

அவளுடைய புத்திசாலித்தனமான பதில்.

“இவ்வளவு புத்திசாதுர்யமுள்ள சிறுமி, பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய்க் கல்வி கற்றால், எப்படியாவது மேதையாய் உருவாவாள்!”

சரி, அதற்கு நான் என்ன செய்ய இயலும்? இப்போது இயன்றது ஒன்றேயொன்றுதான். இவளுக்கு ஒரு ஜோடி செருப்பு வாங்கிக் கொடுக்கலாம்.

“எங்கூட வற்றியா, நா செருப்பு வாங்கித் திறேன்?” என்று நான் அழைப்பு விடுக்க, அவள் அம்மாவை, எதிர்பார்ப்போடு ஏறெடுத்துப் பார்த்து, “சரி, போய்ட்டு வா” என்று அம்மா அனுமதி வழங்க, அவள், வெற்றுக் கால்களில் துள்ளிக் குதித்தாள்.

ஸ்கூட்டரில், பின்னால் ஏறி அமர்ந்து கொண்டு, “அம்மா போய்ட்டு வறேன்” என்று குதூகலித்தாள்.

கல்யாணப் பரிசு படத்தில், காலையில் கல்லூரிக்குக் கிளம்புகிற கதாநாயகி சரோஜா தேவி, மாடியிலிருக்கிற காதலனுக்குக் கேட்கிற மாதிரி, “அம்மா போய்ட்டு வறேன்” என்று கூவிவிட்டுக் கிளம்புகிற காட்சி எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது.

அந்தக் கிளிகிளப்பான சினிமாக் காட்சி இப்போது ஏன் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது? ஏனென்றால், குதூகலம், அந்தச் சிறுமிக்கு மட்டுமல்ல, எனக்கும்தான்!

“ஐயாவக் கெட்டியாய்ப் புடிச்சிக்க லெச்சுமீ” என்று அம்மா குரல் கொடுக்க, “சரீம்மா” என்று பதிலுக்குக் கூவிவிட்டு, பின்னாலிருந்து என்னைக் கெட்டியாய்ப் பற்றிக்கொண்டாள்.

அந்த விசாலமான செருப்புக் கடைக் குள்ளே பிரவேசித்தேன், சில அடிகள் இடைவெளியில் லெச்சுமி பின் தொடர. கண்ணாடிக் கதவை எனக்குத் திறந்துவிட்ட கடைக்காரன், அவளைத் தடுத்தான்.

“இந்தா புள்ள, நீ எங்க உள்ள வாற? வெளிய நிலலு.”

“அந்தக் கொழந்த எங்கூட இருக்கா சார்”, என்று தெளிவு படுத்தினேன் நான்.

“அவளுக்குத்தான் செருப்பு எடுக்கணும்.”

“செருப்பு எடுக்கலாம் சார், அதுக்காகப் பிச்சைக்காரப் புள்ளயெல்லாம் கடைக்குள்ள கூட்டிக்கினு வராதிங்க. பிச்சக்காரப் புள்ள உள்ள இருந்தா, கஸ்டமர் கடக்குள்ள வருவாங்களா, நீங்களே சொல்லுங்க.”

குதூகலத்திலிருந்த அந்தக் குழந்தை யுடைய முகம், கன்றிப் போனது, என்னுடைய மனசைப் போல.

கடையை விட்டு வெளிநடப்பு செய்தேன்.

“சார் செருப்பு?”

“ஓஞ்செருப்பு நீயே வச்சிக்க.”

அடுத்த செருப்புக் கடைக்கு, ஒரு பத்துக் கட்டிடங்களைக் கடந்து நடக்க வேண்டி யிருந்தது. லெச்சுமியுடைய கையைப் பற்றிக் கொண்டு நடந்தேன். இந்தத் தெளிவு முன்பே வந்து, அவளுடைய கையைப் பற்றிக்கொண்டு அந்தக் கடைக்குள்ளே நுழைந்திருந்தால், ஒருவேளை, அந்தச் சிறுமிக்கு நேர்ந்த சிறுமையைத் தவிர்த்திருக்கக்கூடுமோ?

அடுத்த கடையை சமீபித்தபோது, அவள், தயங்கி நின்றாள். என்னுடைய கையை அழுத்தி, என்னையும் நிறுத்தினாள்.

“என்ன லெச்சுமி?” என்று நான் பரிவோடு வினவ, “வேண்டாம்” என்று, இடவலமாய்த் தலையசைத்தாள், வெளிறிய முகத்தோடு.

நான், அந்தக் குழந்தையை அள்ளித் தூக்கிக்கொண்டு, கடைக்குப் படியேறினேன். என்னுடைய ஆதரவான அணைப்பில், என்னுடைய கழுத்தை இறுகக் கட்டிக் கொண்டாள்.

அவளுடைய முகம் என்னுடைய கழுத்தில் பதிந்தது.

என்னுடைய கழுத்துப்பகுதியில் ஈரம் பட ருவதை உணர முடிந்தது.

அல்லா, இவரும் அழுகிறாளா?



அதோ அங்கே போகும் அவள் ஆரெனத் தெரிகிறதா?

(மெய்யுள்)

அதோ அங்கே போகிறாளே ஒருத்தி.

அவள் ஆரெனத் தெரிகிறதா?

தலைவிரி கோலமாய், தாவணித் தலைப்பு கீழ்விழுந்து
நிலங்கூட்ட

“சாமி” வந்தவள்போல் போகிறாள்!

எங்கே?

கூந்தலில் பூச்சூடவில்லை ஆயினும் தஞ்சைக் கோபுரமாய்
தலைநிமிர்ந்த பேர் நடை

நெற்றியில் பொட்டிடவில்லை. ஆயினும் உள்ளெரியும்

மூன்றாவது கண்ணின் பூரண விழிப்பு

யார் அவள்?

அச்சம், நாணம், மடம் என்னும் பெண்ணொழுக்கப்
பட்டியலை

துச்சமாய் மதித்து தூக்கி எறிந்து போகிறாள்
எங்கே?

பேரினவாதிகளின் பீரங்கிக் குழல் பிளந்து வெளிப்பட்ட
பேருழிப் பிறப்பிவள்!

பிரதேசவாதிகளின் துரோகச் சுற்றுமதில்களைச்

சுக்குநாறாக்கி விடுதலை விரியும் வழியை வேட்டு நிற்பவள்

அடிப்படை சமய, மத கோட்பாடுகளை தகனம் செய்து

சத்தியத்தின் பேரிருப்பே இப்பிரபஞ்சமென மத்தளம் கொட்டும்

பெண்ணியச் சித்தர் இவள்!

இழப்பின் கூட்டுமொத்த உருவினள் ஆயினும்

அனைத்தையும் தான் முத்து உள் முகிழ்ந்து புதுப்புது

பிறப்பெடுப்பவள். போகிறாள்.

எங்கே?

எங்கே சுரண்டல் எழுச்சி கொள்ளுதோ எங்கே ஜனநாயகம் என்ற

போர்வையில் அநியாயம் தலைவிரித்தாடுதோ, அங்கே

இம்மண்ணில் பேர்நிலம் மேலெழ தானே விரியும்

நெடும்பாதை குண்டலினி!

அடிமைப் பட்டழியும் அத்தனை உயிருள்ளும்

விடியற்பொழுதாய் புகுந்தனள்,

புதுப்புது வடிவங்களாய் கூர்ப்பவள்

ஈற்றில் தன் இலக்கை தானே அடைந்துதன்

வெற்றிக் கொடியை உலகெங்கும் பறக்கவிட்டு

தேர்த்திருவிழாவை நிகழ்த்தும்

போராளி!

- மு.பொ.



எண்களும் ண்ணாடிகளும்

“பதினெண் மேற்கணக்கு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, பதினெண் சித்தர் பாடல்கள், பதினெண் புராணம், பதினெண் ஸ்மிருதிகள், மகாபாரதத்தில் பதினெண் பார்வங்கள், பகவத்கீதையில் பதினெண் அத்தியாயங்கள் என நீண்டு செல்லும் பட்டியலில் **பதினெண் இலக்கம்** எழுந்தமானதாக உள்ளடக்கப்பட்டதல்ல என்பது கவனிப்புக்குரியது. அதில், புலமைப் பாரம்பரியமும் ஆழமான தத்துவார்த்த சிந்தனையும் உள. அதை அறிதலும், புரிதலும் எமது கடமையாகும். பதினெண் இலக்கத்தின் பின்னணி பற்றிய எளிமையான அறிமுகத்தை தரமுயல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.”



© ஞானம் பாலதீர்த்தன்

1. அறிமுகம்

இலக்கங்களை எண்ணலும் (கணக்கிடுதலும்), அதைப்பற்றி எண்ணலும் (சிந்தித்தலும்) மனிதனுடன் பின்னிப்பிணைந்தவை. உயிர்களின் சிந்தனையின் ஓர் அடிப்படையான அம்சமாக இலக்கங்கள் அமைகின்றன. விலங்கினங்களும் கணக்கிடும் அறிவை இயற்கை யாகக் கொண்டவை.

எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் சங்கத் தமிழ் நூல்களை, **பதினெண்மேற்கணக்கு** எனவும் **பதினெண் கீழ்க்கணக்கு** எனவும் அறிஞர்கள் வகுத்தும் தொகுத்தும் தந்துள்ளனர்.

பதினெண்மேற்கணக்கு நூல்களுக்குள் அடங்கும் பத்துப் பாட்டையும் எட்டுத் தொகையையும் தொகுத்தமை பற்றிய குறிப்புகளை தொல்காப்பியத்துக்கு உரையெழு திய **நச்சினார்க்கினியாரும் டிராசியரும்** தமது உரைகளில் குறித்துள்ளனர். இதனடிப்படையில் பதினெண்மேற்கணக்கு எக்காலத்தில் தொகுக்கப்பெற்றிருக்கவேண்டும்? எனும் சர்ச்சை இன்றுவரை தொடர்கிறது. அதேபோன்று பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இன்னவை எனத் தெளிவுபடுத்தும் சர்ச்சையும் இன்றுவரை தொடர்ந்தவண்ணம் உள்ளது.

இதுநிற்க. இக்கட்டுரையின் கருப்பொருள் இதுவன்று.

இந்நூல்கள் ஏன் பதினெட்டாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன? ஏன் பதினேழு அல்லது பத்தொன் பதாக அவை இல்லை? அல்லது பிறிதொரு இலக்கமாக இருந்திருக்கலாமே..?!

இச்சிந்தனையை சற்று நீட்டினால், எமக்கு **பதினெண் சீத்தர்களின்** பாடல்களின் தொகுப்பும் தமிழில் உள்ளதைக் காணலாம்.

பதினெண் இலக்கத்தின் சிறப்புதான் என்ன?

பதினெண்ணாக தொகுப்பதில் ஒரு புலமைப் பாரம்பரியமும், தத்துவார்த்தக் காரணமும் உள்ளன. அதுபற்றிய ஓர் அறிமுகத்தை இக்கட்டுரையில் நோக்குவோம்.

2. இந்தியப் பூர்ப்பீடம் பதினெண் இலக்கம்

பதினெண் இலக்கத்தின் தாக்கம் தமிழில் மாத்திரம் இல்லை. சம்ஸ்கிருதத்தில் **வேதவியாசர்** எழுதிய புராணங்கள், **பதினெண் மகாபுராணம்**, **பதினெண் உபுராணம்** என தொகுக்கப்பட்டுள்ள தைக் காணலாம்.

வியாசரின் **மகாபாரதத்தை** நோக்கினால், பதினெட்டின் தாக்கத்தினை பல இடங்களில் கண்டுகொள்ளலாம். சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

மகாபாரதம்

18

பர்வங்கள் (காண்டங்கள்)
நாட்கள் குருஷேத்தீர் யுத்தம்
அக்குரோணர் படைவீரர்கள்
பகவத்கீதை அத்தியாயங்கள்



- மகாபாரதத்தின் பர்வங்களின் (காண்டங்கள்) எண்ணிக்கை 18 ஆகும்.
- பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்த நாட்கள், 18 ஆகும்.
- குருஷேத்திரப் போரில் 18 அக்குரோணி படைவீரர்கள் கலந்துகொண்டார்கள்.
- கிருஷ்ணன் உபதேசித்த பகவத்கீதை 18 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது.

சீலப்பத்காரத்தன் நீர்ப்படைக் காதையில் பதினெண் இலக்கம் பற்றிய ஒரு குறிப்பு வருகிறது.

செறிகுழல் வேந்தன் தென்தமிழ் ஆற்றல் அறியாது மலைந்த ஆரிய மன்னரைச் செயிர்த்தொழில் முதியோன் செய்தொழில் பெருக உயிர்த்தொகை உண்ட **ஒன்பதற்று இரட்டியென்று ஆண்டும் மத்யும் நாடும் கடிசையும்** ஈண்டுநீர் ஞாலம் கூட்டி என்கொள வருபெருந்தானை மறக்கள மருங்கின் **ஒருபகல் எல்லை உயிர்த்தொகை உண்ட செங்குட்டுவன்**



சீலப்பத்காரம் பாடிய இளங்கோவடிகள்

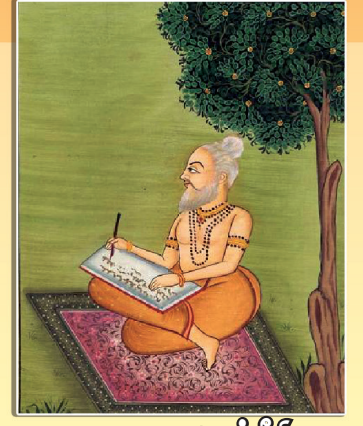
பல்லுயிர்களை உண்ட யுத்தங்கள் பதினெண் (ஒன்பதற்று இரட்டில்) **வருடங்கள், மாதங்கள், நாட்கள்** என நடைபெற்றிருக்க, சேரன் செங்குட்டுவன், பதினெண் **நாழ்கைகளில்** (ஒரு பகல் எல்லை) யுத்தம்செய்தான், என அவனின் வீரத்தை உயர்த்தி சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இளங்கோவடிகள் பட்டியலிடும் இந்த யுத்தங்கள் எவையென உரையாசிரியர்கள் எமக்குக் கூறியுள்ளனர்.

- தேவ அசுர யுத்தம் - 18 **வருடங்கள்**
- ராம ராவண யுத்தம் - 18 **மாதங்கள்**
- பாண்டவ கௌரவ யுத்தம் - 18 **நாட்கள்**
- செங்குட்டுவன் கனகவிசயர் யுத்தம் - 18 **நாழ்கைகள்**



இராம இராவண யுத்தம்



பதினெண் இலக்கத்தின் தாக்கம் **வால்மீகீ** ராமாயணத்திலும் உண்டு. பால காண்டத்தின் 18^{ஆவது} ஸர்க்கத்தில் (அத்தியாயத்தில்) ராமனின் அவதாரம், வால்மீகியினால் பாடப்பட்டுள்ளது.

மேலும், ராமனுக்கு 18 தினங்களில் **யோக வாச்ஷ்ட** உபதேசத்தை வசிஷ்டர் செய்ததாக மகாராமாயணம் கூறுகிறது.

மகாவம்சத்தின் 18^{ஆவது} அத்தியாயத்தில் இலங்கைக்கு கொண்டுசெல்வதற்கான வெள்ளரசு மரக்கிளையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் சம்பவம் கூறப்பட்டுள்ளது. வெள்ளரசு மரக்கிளையை ராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 18 நபர்களுடன் **சங்கமத்தை** இலங்கைக்கு கொண்டுவந்தார் என்கிற குறிப்பும் உள்ளது.

பூமியில் நடப்பட்ட தினம் பற்றிய விபரம் தெரிந்த, **உலகன்** **அத்யழைய மரமாக**, சங்கமித்தை கொணர்ந்த அரசமரம் இன்றும் இலங்கையின் அனுராதபுரத்தில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக பதினெண் இலக்கத்துடனான ஊடாட்டத்தை இந்தியப் பரப்பில் பல சந்தர்ப்பங்களில் கண்டுகொள்ளலாம். யாம் இங்கு எடுத்துக் காட்டியவை மிகச் சொற்பமே.

3. பதினெண், ஜயத்தைக் குறிக்கும்

உலக மெய்யியல்களில் **இயற்கையுடன் இணைவதற்கான ஒரு முக்கிய ஊடகமாக ஒல்வடிவம்** இருக்கின்றது. இதனாலேயே சமய நெறிகளில் மந்திரங்களும், தோத்திரங்களும், வழிபாட்டு பாடல்களும் பின்பற்றப்படுகின்றன.



வெள்ளரசு கிளையை சங்கமத்தை இலங்கைக்கு கொண்டுவரல்

‘ஆமென்’

‘ஓம்’

‘ஆமின்’

இதனடிப்படையில் இந்துக்கள் ‘ஓம்’ எனவும், கிறித்துவர்கள் ‘ஆமென்’ எனவும், இஸ்லாமியர்கள் ‘ஆமின்’ எனவும் சமயங்கள் கடந்த நிலையிலும் **ஓத்த ஒல்கொண்ட ஒல்த் தொடரை** பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். இச்சொற்களின் ஒலிகள், இயற்கையோடு மிக நெருக்கமாக இணைந்துள்ளதை மெஞ்ஞானிகள் உணர்ந்துள்ளனர்.

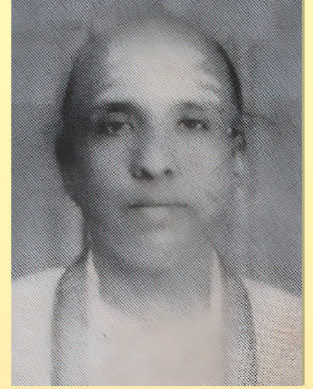
புலவர்களும் தங்களின் நூல்களை ஆரம்பிக்கும்போது, **தொடக்க ஒல்க்கு** அதி முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். அவ்வாறு செய்வது அந்நூலுக்கு வெற்றிதந்து, காலம் கடந்து நிலைக்கச்செய்யும் என அவர்கள் கண்டனர்.

- திருக்குறள் தொடக்கம் - **அகரம்**
- கம்ப ராமாயண தொடக்கம் - **உலகம்**
- பெரியபுராண தொடக்கம் - **உலகம்**

இந்த அடிப்படையில் **ஐய** எனும் ஒலி, **வெற்றி - மங்கலம்** என்பனவற்றைக் குறிப்பதாகும்.

‘ஐய’ எனும் ஒலிவடிவத்தின் எண் பெறுமானமானது பதினெட்டு என்பதை, ஆன்றோர் கணித்துள்ளனர்; கண்டுள்ளனர்.

உலகம் உய்யவேண்டும் எனும் அடிப்படையில் ஐயத்தைத் தரும் பதினெண் இலக்கத்தை காலங்காலமாக உள்ளடக்கி வந்துள்ளனர்.



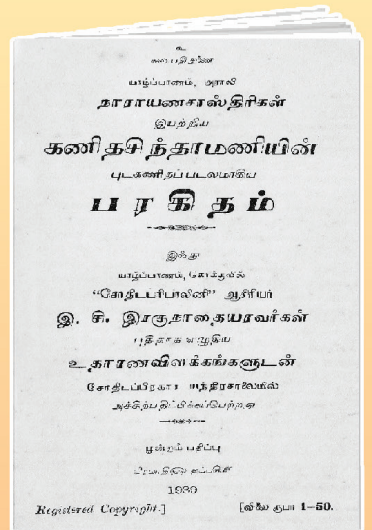
இரகுநாதயார்

4. இலக்கங்களுக்கான சங்கேத கட்டமைப்புகள்

மகாபாரதத்தை ‘ஐய’ என்று குறித்த சொல் எவ்வாறு பதினெண் இலக்கத்தைக் குறிக்கிறது? என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இலக்கங்களைக் குறிக்கும் சங்கேத ஒலிக்கட்டமைப்பு முறைகள் சிலவற்றை நாம் தெரிந்து கொள்ளல்வேண்டும். சங்கேத ஒலிக் கட்டமைப்பு முறைகள் சற்று ஆழமானதும் - சிக்கலானதும் கூட. இயன்றவரை இலகுபடுத்தி இங்கு நோக்குவோம்.

பண்டையகால **கவிதை வடிவங்களில்** எண்களைக் குறிப்பிடும்போது, அவை பிறிதொரு குறியீட்டுச் சொற்களைக் கொண்டு அமைந்தன. இவ்வாறு செய்வதற்கு கவிதைக்குரிய யாப்பிலக்கணம் பிரதான காரணமாக அமைந்தது. இத் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்காக இலக்கங்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு **தனித்துவமான ஒல்க்கட்டமைப்பு முறைகளை** அறிஞர்கள் உருவாக்கியிருந்தனர்.

ஈழத்து பண்டைய ஜோதிட நூல்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட சங்கேத எண்களை **இரகுநாத ஐயர்ன் யுக்த கண்த** நூலில் விரிவாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.



இரகுநாதயார் எழுதிய
யுக்த கண்த நூல்

வாக்கிய எழுத்துக்களின் சங்கேத எண்கள்.

அ,	க,	ங,	ச,	ஞ,ற,	ன	இவைகளுக்கு	1.
ஆ	கா,	கா,	சா,	ஞா,ரூ,	னூ	"	2.
இ,	கி,	கி,	சி,	ஞி,றி,	னி	"	3.
ஈ,	கி,	கி,	சி,	ஞி,ரி,	னி	"	4.
உ,	கு,	கு,	சு,	ஞு,று,	னு	"	5.
ஊ,	கூ,	கூ,	சூ,	ஞூ,ரூ,	னூ	"	6.
எ,	கெ,	கெ,	செ,	ஞெ,றெ,	னெ	"	7.
ஏ,	கே,	கே,	சே,	ஞே,றே,	னே	"	8.
ஐ,	கை,	கை,	சை,	ஞை,றை,	னை	"	9.
ஒ,	கொ,	கொ,	சொ,	ஞொ,றொ,	னொ	"	0.
ஔ,	கோ,	கோ,	சோ,	ஞோ,றோ,	னோ	"	0.
ஔள,	கொள,	கொள,	சொள,	ஞொள,றொள,	னொள	"	0.

வாக்கியங்களுக்குரிய எண்கள் எப்போதும் வலமிருந்து இடமாகவே குறிக்கப்படுதல்வேண்டும். வாக்கியங்களுக்கு இடையிலும் ஈற்றிலும் வரும் க், ங், ச், ஞ்,.....ற், ன் ஆகிய மெய்யெழுத்துக்களுக்கு எண்களில்லை. அவைகளை அவ்வவற்றின் முன்னுள்ள எழுத்துக்களுடன் சேர்த்து வாசித்துக்கொள்க.

உதாரணம்

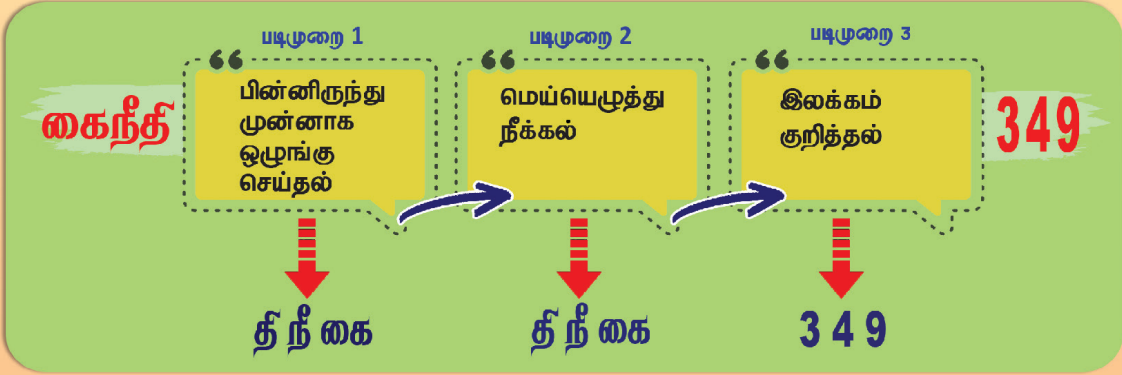
கைநீதி என்பது வாக்கியம். இதில் கை என்பதற்குரிய எண்ணுகிய 9-ஐ முதலெழுதி, அதற்கு இடதுபக்கமாகிய முன்னில் நீ என்பதற்குரிய எண்ணுகிய 4-ஐ எழுதி, அதற்கு இடது பக்கமாகிய முன்னில் தி என்பதற்குரிய எண்ணுகிய 3-ஐ எழுதல் வேண்டும். இவ்வாறெழுதினால் 349 ஆகும். மற்றைய வாக்கியங்களுக்கும் இவ்வாறே எண்களை நிரைத்துக்கொள்க.

இந்த சங்கேத ஒலிக்கட்டமைப்பு முறையில் எழுத்துகளுக்கு இலக்கங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

எமக்கு வேண்டிய இலக்கங்களை குறியீட்டுச் சொற்களால் எழுதுதல்வேண்டும். இச்சொற்கள் முன்னுக்குப் பின்னாக அடுக்கப்பெற்று, மெய்யெழுத்துகள் நீக்கப்பெற்று, அவற்றுக்குரிய இலக்கங்களை வழங்குவதன் மூலமாக குறித்த இலக்கத்தைப் பெறலாம்.

பரகித கணித நூலில் கைநீத எனும் குறியீட்டுச் சொல் எவ்வாறு 349 எனும் இலக்கத்தைத் தருகிறது என்பதை இங்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம்.

சங்கேத ஒலிக்கட்டமைப்புக்குரிய படிமுறைகளை பின்வருமாறு இலகுபடுத்தலாம்.



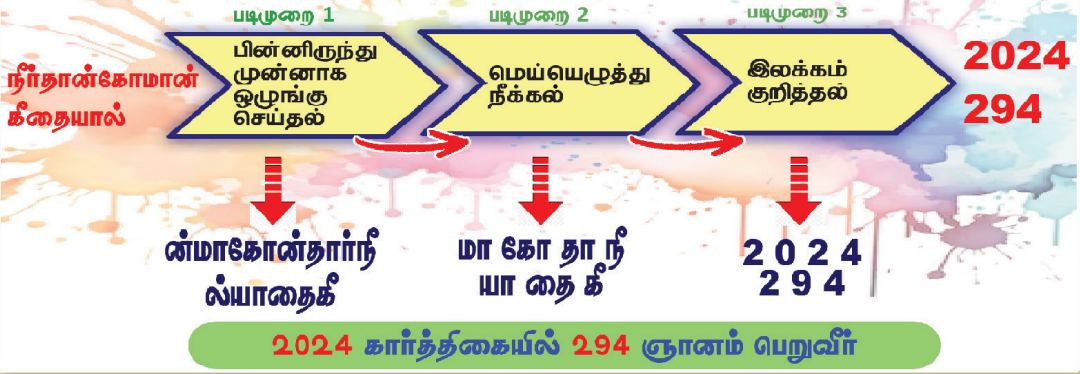
சங்கேத எண்ணின் தேவைக்கு ஒர் உதாரணத்தை நோக்குவோம்.

இரண்டாயிரமாம் வருடம் வெளிவரத் தொடங்கிய ஞானம் சஞ்சிகை, தற்போது **இருபத்தைந்தாம்** அகவையில் நடைபொருகிறது. **இரண்டாயிரத்து இருபத்து நான்கு** கார்த்திகையில் **இருநூற்று தொண்ணூற்று நான்காம்** ஞானம் இதழைப் பெறுவீர்.

இத்தொடரில் வரும் இலக்க விபரங்களை உள்ளடக்கி ஒரு கவிதையை இயற்ற முனைகையில் கவியோட்டத்தில் சில கட்டுப்பாடுகள் வந்துவிடுகின்றன.

எதுகை, மோனை, அசைகளுக்குள் இந்த இலக்கங்களை உள்ளடக்குவது சற்று சிரமமாகிவிடும். ஒரு கவிதையை வேண்டுமானால் சிரமப்பட்டு எழுதிவிடலாம். ஆனால், இலக்கங்கள் நிறைந்துள்ள **கண்தம்**, **ஜோதம்** போன்ற உள்ளடக்கங்களில் பாரிய நூல்களை எழுதுவது இயலாத காரியமாகிவிடும்.

நீர்தான்கோமான் கார்த்தகையல் கீதையால் ஞானம் பெறுவீர்



இந்த அடிப்படையில் இரண்டாயிரத்து இருபத்துநான்கு கார்த்தகையல் இருநூற்று தொண்ணூற்று நான்கு ஞானம் பெறுவீர் எனும் சொற்றொடரை நீர்தான்கோமான் கார்த்தகையல் கீதையால் ஞானம் பெறுவீர் என்று எழுதுவதன் வாயிலாக 2024 மற்றும் 294 எண்களை குறியீட்டுச் சொற்களால் உள்ளடக்கலாம். (நீர்தான்கோமான் - 2024, கீதையால் - 294 ஆகிய எண்களைத் தரும்)

ஈழத்து தமிழ் வரலாற்றில் கடந்த ஏழுநூற்றாண்டுகளாக பல ஜோதிட நூல்களும், வைத்திய நூல்களும் எழுந்துள்ளன. இவற்றில் இங்கு குறிப்பிட்ட சங்கேத ஒலிக்கட்டமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்தி விடயங்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

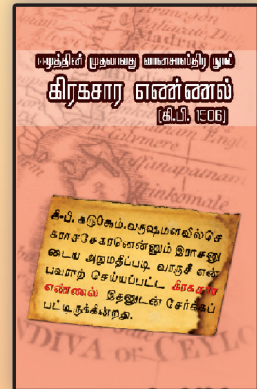
இன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் ஈழத்தின் அதிபரைய வானசாஸ்திர நூலாகிய கீரகசார எண்ணல் என்கிற நூல், யாழ்ப்பாண ஆரிய சக்கரவர்த்திகளின் ஆதரவில் கி.பி. 1506^{ஆம்} வருடம் வெளிவந்தது.

இந்நூலில், மூன்றாய்போமோ சொல்லார், மாறை என்னார், கூத்தாரும், கூற்றினையுண்டோன் போன்ற குறியீட்டுச் சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ள ஓர் உதாரணத்தை இங்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். சங்கேத ஒலிக் கட்டமைப்புமுறை அறியாதவர்களும், புரியாதவர்களும் இந்நூலுக்குள் நுழைவதில் இடறுபடுவர்.

எமது பண்டைய அறிவியல் நூல்களில் உள்ளடங்கிய உயரிய கருத்துகள், உலகத்துக்கு அறிமுகமாகாமல் மறைந்து போகின்றமைக்கு இத்தகு நுட்பமான விடயங்கள் கடத்தப் படாமையும், தமிழறிஞர்கள் ஈடுபாடுகொண்டு அவற்றை அறிய முற்படாமையும் பங்கு வகிக்கின்றன.

இராகு புடர் எண்ண வகை.

உரு. தினமுதலான சுத்ததினத்திலே “முன்னாய்போமோ சொல்லார்” என்கிற வாக்கியங் களைந்து நின்று உணதினமாம். இதை இருபடிவைத்து ஒருபடியை “மாறை என்னார்” என்கிற புத்திகீந்து பெற்றபலம் விருதாப்பலமாம். ஈயாது நின்றசேடத்தின்கீழே “கூத்தாரும்” என்கிற வாக்கியத்தைவைத்து ஈந்துபெற்றபலம் இராசியாம். நின்றசேடத்தை முப்பதிற்பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் பாகையாம். நின்றசேடத்தை அறுபதிற்பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலங் கலையாம். அர்த்தாதி கபுண்டாகிற் கோத்துவாங்கிப்போட்டு நின்ற இராசி பாகை கலையை வைத்து முன்பு நின்ற உணதினத்தின் கீழே “கூற்றினையுண்டோன்” என்கிறவாக்கியத்தை வைத்தீந்து பெற்றபல முன்னிருந்த இராசி பாகை கலையிலே களைந்து நின்றதைப் பன்னிரண்டிராசிவைத்துக் களைந்து கின்றது இராகுவுக்குச் சுத்தப்படிமாம். இதிலே ஆறிராசி கூட்டக் கேதுவுக்குச் சுத்தப்படிமாம்.



கி.பி 1506^{ஆம்} வருடம் வெளிவந்த கீரகசார எண்ணல் நூலிலுள்ள எண்களுக்கான சங்கேத சொற்கள்

5. கடபயாத் சங்கேத ஒல்க் கட்டமைப்பு

இங்கு விவரிக்கப்பட்ட, தமிழில் பயன்படுத்திய ஜோதிட சங்கேத ஒலிக் கட்டமைப்பு முறைபோன்று பிற சங்கேத ஒலிக்கட்டமைப்பு முறைகளும் உள்ளன. இவற்றில் சம்ஸ்கிருத மொழியில் உள்ள **கடபயாத்** சங்கேத அமைப்பு மிகப் பிரபல்யம் வாய்ந்தது.

கடபயாதி சங்கேத ஒலிக்கட்டமைப்பு முறையும் தமிழ் முறையைப் போன்றதே. எழுத்துகளுக்கு இலக்கங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எமக்கு வேண்டிய இலக்கங்களை குறியீட்டுச் சொற்களால் எழுதுதல்வேண்டும். இக்குறியீட்டுச் சொற்கள் முன்னுக்குப் பின்னாக அடுக்கப்பெற்று, அவற்றுக்குரிய இலக்கங்கள் வழங்கப்பெற்று குறித்த இலக்கம் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

இக்கட்டமைப்பில் சம்ஸ்கிருத 'க ட ப ய' எழுத்துகள் முதலாம் நிரலில் அடுக்கப் பெற்றுள்ளதால் இதற்கு 'கடபயாதி' எனும் பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

இந்த **கடபயாத் முறையில்தான் ஜய எனும் ஒல, பதினெண் பறமனத்தைப் பெறுகிறது.**

'ஜ' என்பது 8^{ஆம்} எண்ணையும் 'ய' என்பது 1^{ஆம்} எண்ணையும் குறிக்க, 81 பெறப்படும். இது முன்னுக்கு பின்னாக மாற்றியபின் 18 பெறப்படும்.

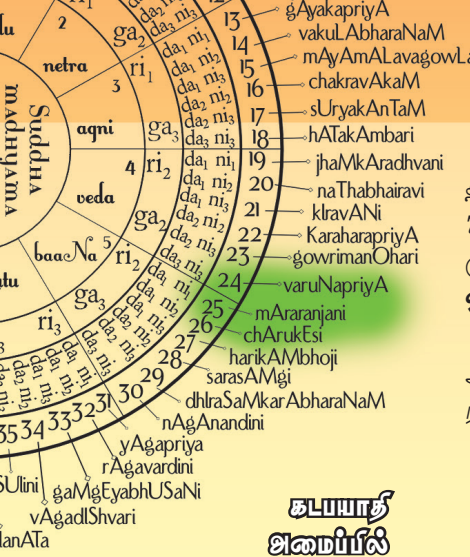
இவ்விடத்தில் வியாசர் செய்த ஓர் நுட்பத்தை ஞாபகப்படுத்தல் வேண்டும். அவர், பதினெண் இலக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை உள்வாங்கி, **மகாபாரதத்துக்கு முதல் ல் கொடுத்த நாமம் 'ஜய' என்பதாகும்.** ஜய எனும் நாமத்தைக் கொடுத்து **பதினெண்** பர்வங்களில் முழு பாரதத்தையும் உலகிற்கு தந்துள்ளார்.

காலவழக்கில் **ஜய** என்பது, பாரத இதிகாசத்தின் மகத்துவம் கருதி **மகாபாரதம்** என வழங்கலாயிற்று. சேக்கிழார், **தருந்தொண்டர் புராணம்** எனவும், கம்பன், **இராமாவதாரம்** எனவும் குறித்த நாமங்கள், முறையே **பர்வபுராணம்** மற்றும் **கம்புராமாயணம்** என கால வழக்கில் மாறியமைபோன்று.

மகாபாரதத்தை தந்த வியாசரே பதினெண் புராணங்களையும் எமக்கு தந்தமை இந்த விடத்தில் ஞாபகம் கொள்ளத்தக்கது.

கடபயாத் ஒலிக்கட்டமைப்பு = உரிய தமிழ் எழுத்துகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0
क	ख	ग	घ	ङ	च	छ	ज	झ	ञ
क				ங	ச		ஜ		ஞ
ट	ठ	ड	ढ	ण	त	थ	द	ध	न
ட				ண	த				ந
प	फ	ब	भ	म					
ப				ம					
य	र	ल	व	श	ष	स	ह		
ய	ர	ல	வ	ஷ	ஸ	ஹ			



கடபயாதி அமைப்பில் பெயரிடொண்ட 72 மேளகர்த்தா இராகங்கள்

கடபயாதி சங்கேத அமைப்புமுறை பல துறைகளில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது. அவற்றுள் **கர்நாடக சங்கீதமும்** ஒன்று. 72 மேளகர்த்தா ராகங்களின் பெயர்களும் இந்த கடபயாதி முறையில் அமைந்துள்ளன. **மேளகர்த்தா ராகங்களின் முதலரு ஒல்களும் கடபயாதி முறையில் உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன.**

புரிதலுக்காக, முதலிரு ஒலிகளில் தமிழ் எழுத்துக்கள் அமைத்துள்ள மூன்று ராகங்களின் பெயர்கள் இங்கு உதாரணங்களாக தரப்பட்டுள்ளன.

- 24^{ஆம்} மேளகர்த்தா - வருணப்பிரியா (வ-4, ர-2 = 42, முன்னுக்குப்பின் 24)
- 25^{ஆம்} மேளகர்த்தா - மாரரஞ்சனி (ம-5, ர-2 = 52, முன்னுக்குப்பின் 25)
- 26^{ஆம்} மேளகர்த்தா - சாருகேசி (ச-6, ர-2 = 62, முன்னுக்குப்பின் 26)

மேளகர்த்தா ராகங்கள், அவை வகிக்கும் இடத்துக்கும் அவற்றின் ஸ்வர அமைப்புக்கும் தொடர்புள்ளது. விரிவஞ்சி அவற்றை இங்கு எடுத்துக்கூறாது விடுகிறோம்.

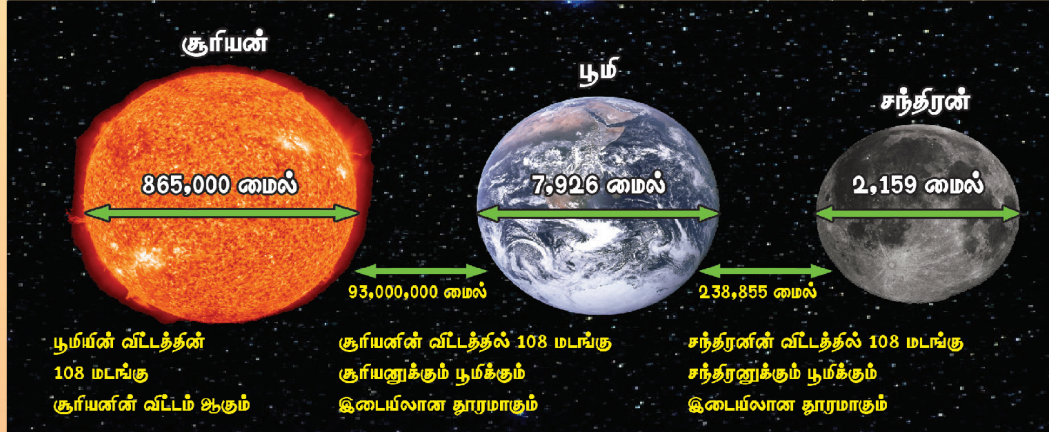
கடபயாதி அமைப்பைப் போன்று **சூர்யபீடர்** முன்மொழிந்த பிறிதொரு சங்கேத ஒலிக் கட்டமைப்பு முறையும் வழக்கத்தில் உண்டு என்பதையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடல் தரும்.

6. இயற்கையில் 108 இலக்கம்

பதினெண் இலக்கமானது, 'ஜய' எனும் ஒலியை கடபயாதி ஒலிக் கட்டமைப்பில் குறிப்ப தால், அதை முன்னோர்கள் காலங்காலமாகப் பல விடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பது புரிதலுக்கு பொருந்திவந்தாலும் தர்க்க அடிப்படையில் இன்னும் சில கேள்விகள் எம்முன் எழுகின்றன. 'ஜய' என்ற ஒலிக்காக மாத்திரம் பதினெண் இலக்கத்தை கண் மூடித்தனமாக எம்முன்னோர்கள் உள்வாங்கியுள்ளார்களா? அல்லது பதினெண் இலக் கத்துக்கு பிற முக்கியத்துவங்களும் உள்ளனவா?

18 இலக்கத்தைப் போன்று 108 இலக்கமும் இந்திய பரப்பில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை பலரும் அறிவர். 108 இலக்கத்தில் இடையிலுள்ள பூச்சியத்தை நீக்கினால் அது 18 எனும் இலக்கத்தைத் தரும். அத்துடன் 18^{இன்} மடங்காகவும் 108 அமைகிறது.

பிரபஞ்சத்துடன் 108^{ஆம்} இலக்கம் எவ்வாறு தொடர்புடையது என்பதற்கு இங்கு சில உதாரணங்கள் காட்டுவோம்.



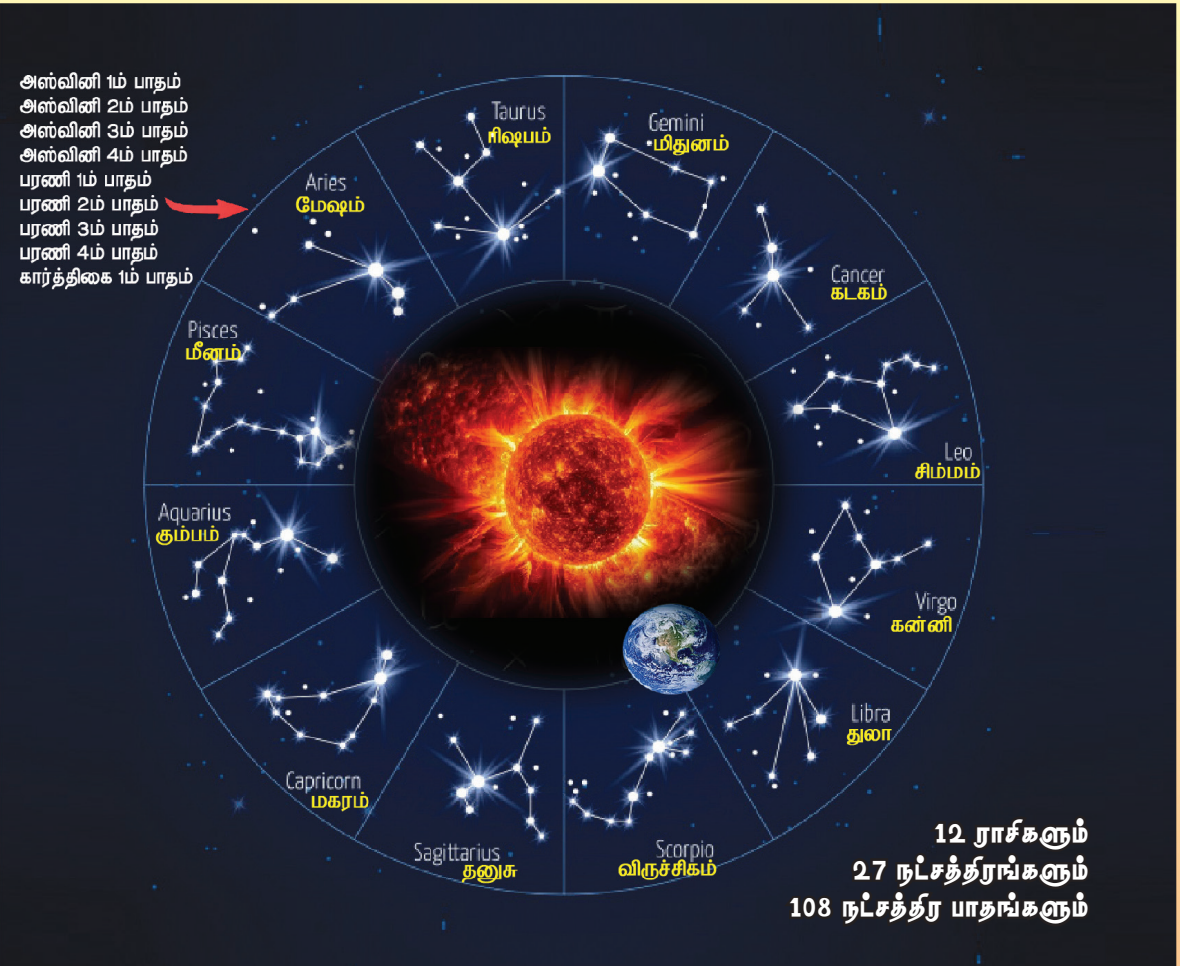
- பூமியின் விட்டத்தின் 108 மடங்கு சூரியனின் விட்டமாகும்.
- சூரியனின் விட்டத்தின் 108 மடங்கு பூமிக்கும் சூரியனுக்கும் இடையிலான தூரமாகும்.
- சந்திரனின் விட்டத்தின் 108 மடங்கு பூமிக்கும் சந்திரனுக்கும் இடையிலான தூரமாகும்.

சூரிய மண்டலத்தைச் சூழவுள்ள **நட்சத்திரங்களை** இந்திய ஜோதிட சாஸ்திரம் அஸ்வினி, பரணி எனும் தொடரில் 27 நட்சத்திரங்களாக வகுத்துள்ளது. ஒவ்வொரு நட்சத்திர தொகுதியையும் மேலும் நான்கு பாதங்களாக (பிரிவுகள்), பாதம் -1,2,3,4 என வகுத்துள்ளது. இந்த அடிப்படையில், ஒவ்வொரு நட்சத்திரப் பிரிவுகளும் (27 x 4) 108 எனும் அமைப்பைப் பெறுவதைக் காணலாம். ஒரு வருடத்தில் பூமி, 108 நட்சத்திரப் பிரிவுகளையும் சுற்றி வருகிறது.

எமது உடலில் 108 மர்மப் (வர்மப்) புள்ளிகள் உள்ளதாக **ஆயுள்வேதமும்**, 108 இயங்கும் சக்கரங்கள் உள்ளதாக **ஷாக சாத்திரமும்** கூறுகின்றன.

ஞானிகள் கூறும் **அண்டத்திலுள்ளது பீண்டத்தல் உண்டு** எனும் கூற்று, இவை யாவும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இந்த அடிப்படையில் 18, 108, 1008 ஆகிய இலக்கங்கள் இயற்கையுடன் இணைவதில் முக்கியத்துவம் பெறுவதைக் காணலாம். இதன் காரணமாகவே இத்தொடரில் சிறிய எண்ணாகிய பதினெண் இலக்கம் அதிமுக்கியத்துவம் பெறுகிறது. பதினெண் (18) கீழ்க்கணக்கு எனும் பட்டியல், நூற்றெட்டு (108) கீழ்க்கணக்கு என்பதைவிட எண்ணிக்கையில் சிறிய எண்ணாகையால் நடைமுறையில் சாத்தியமானது என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.



7. உலகப் பரப்பில் பதினெண் இலக்கம்

இஸ்லாம் நெறியிலும் 18^{ஆம்} இலக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை அறிஞர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். இடது உள்ளங்கையில் உள்ள ரேகைகளின் அமைப்பு 81 எனும் இலக்கத்தை **அரபு** எழுத்து முறையில் காட்சிப்படுத்தும். அதேபோன்று வலது கரத்தில் அதனை மாற்றி 18 என்பதைக் காட்சிப்படுத்தும். வழிபாட்டின்போது இரு கரங்களையும் ஒன்றுசேர்க்கும்போது 8118 எனும் எண் பெறப்படும்.

8118 எண்ணை நபிகளின் வாழ்வுடனும் குர்ஆன் உடனும் தொடர்புபடுத்தும் விளக்கங்களும் உண்டு. இதேபோன்று ஹிப்று மொழியில் (யூதர்கள்) வாழ்க்கையை குறிக்கும் 'Chai' எனும் சொல், 18 எனும் இலக்கத்தைத் தருவதால் புனிதமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மேற்கத்தேய உலகில் 18^{ஆம்} இலக்கம், தேவதைகளின் (Angel) இலக்கமாக கொள்ளப்படுகிறது.

இப்பட்டியலும் மிக நீண்டது. சுருங்கக் கூறின், குழந்தைகள் 18^{ஆவது} வயதை அடைந்தவுடன் அவர்கள் அடுத்தகட்ட வாழ்க்கையில் காலடி எடுத்து வைப்பதாக **உலகநாவிய ரீதியல்** கொள்ளப்படுவதும், பதினெண் இலக்கத்துக்கும் இயற்கைக்கும் உயிரினத்துக்கும் உள்ள தொடர்பினாலாகும்.

ہاتھوں کی لکیروں میں پوشیدہ نمبر 18 اور نمبر 81 کا عظیم معجزہ

ان دونوں نمبروں کا اللہ اور اسے رسول ﷺ کی تعلق ہے؟



8. எண்ணலும் எண்ணலும்

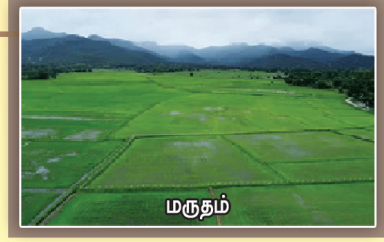
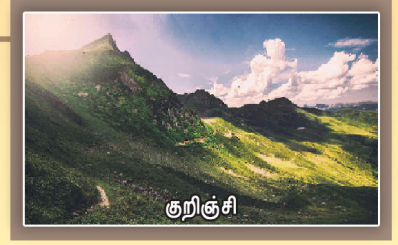
இயற்கைக்கும் எண்களுக்கும் நூல் தொகுப்பு மற்றும் நூலாக்க முறைகளுக்கும் இடையே ஒரு தொடர்பு இழையோடுவதை இதுவரை குறிப்பிட்ட விடயங்களால் கோடிட்டுக் காட்டினோம்.

இந்தப் பின்னணியில் **அகநானூறு** பாடல்களிலுள்ள எண் ஒழுங்கின் நுட்பத்தை எடுத்துக்காட்டி, சில எண்ணங்களைத் தூண்டி, இக்கட்டுரையை நிறைவுசெய்கிறோம்.

அகநானூறு சங்க நூலை, **உருத்தர சன்மர்** தொகுத்ததாக பதிவுள்ளது. ஐந்நிலங்களுக்குரிய 400 அகத்திணைப் பாடல்களை அவர் தொகுத்துள்ள விதம் அசத்தலுக்குரியது; சிந்தனைக்குரியது.

பழைய நூல் பிரத ஒன்றில் உடல்லுள்ள சக்கரங்களைக் குறிக்கும் வரையடம்





- பாலை நிலம் - 1, 3, 5, 7, ..., 399 என ஒற்றை எண்களில் தொகுக்கப்பட்ட 200 பாடல்கள்
 - குறிஞ்சி நிலம் - 2, 8, 12, 18, ..., 398 என 2^{ம்} 8^{ம்} எண்பெற்ற இலக்கங்களில் 80 பாடல்கள்
 - முல்லை நிலம் - 4, 14, 24, 34, ..., 394 என 4 எண்பெற்ற இலக்கங்களில் 40 பாடல்கள்
 - மருத நிலம் - 6, 16, 26, 36, ..., 396 என 6 எண்பெற்ற இலக்கங்களில் 40 பாடல்கள்
 - நெய்தல் நிலம் - 10, 20, 30, ..., 400 என 10 எண்பெற்ற இலக்கங்களில் 40 பாடல்கள்
- ஐந்நிலங்களுக்குரிய பாடல்களை உருத்திர சன்மர் ஏன் இவ்வாறு வகுத்து தொகுத்தார்? நிலங்களுக்கும் எண்களுக்கும் இடையிலான ஏதும் தொடர்பினை அவர் எடுத்துக்காட்ட முனைகின்றாரா?

பல நூற்றாண்டுகளாக இயற்கை எமக்கு காத்தளித்த நூல்களின் விடயங்களை, இத்தகு கண்ணோட்டங்களிலும் நாங்கள் அணுகலாம்; அணுகவேண்டும் போன்ற எண்ணங்கள் எமக்குள் எழுகின்றன.

9. ந்றைவாக..

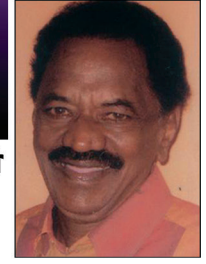
பதினெண் மேற்கணக்கு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, பதினெண் சித்தர் பாடல்கள், பதினெண் புராணம், பதினெண் ஸ்மிருதிகள், மகாபாரத பதினெண் பர்வங்கள், பகவத்கீதையின் பதினெண் அத்தியாயங்கள் என நீண்டு செல்லும் பட்டியல், எழுந்த மானதாக உள்ளடக்கப்பட்டவை அல்ல.

மிகவும் நுட்பமாக முன்னோர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு வகுத்துத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. அவை காலம் கடந்தும் நிற்கின்றன.

இயற்கையுடன் எம்மை நெருக்கமாக இணைத்துக்கொள்ள இவை துணைசெய்கின்றன. இதை அறிதலும் புரிதலும் எமது கடமை ஆகும்.



நிபுண்கதை



— மலரணி பன்

ராமநாதனுக்கு இன்று ‘கிளிநிக்’ நாள்.

மாதத்தில் ஒரு நாள்மட்டுமே கடையில் அவர் லீவு எடுப்பது ‘கிளிநிக்’ போவதற்குத்தான். மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் மாரடைப்பு ஏற்பட்டு மாத்தளை பெரியாஸ்பத்திரியில் வார்டில் தங்கி சிகிச்சை பெற்றதன் பின்னர் கிளிநிக் தொடர்கிறது. மற்றைய சிப்பந்திகளை விட ராமநாதனிடம் முதலாளிக்கு கொஞ்சம் விருப்பம் அதிகம் இருப்பது அதிசயமல்ல.

வத்தளையில் புதிதாகக் கட்டிய மாடி வீட்டுக்கு பதினைந்தாம் திகதி குடிபோக விருப்பதாக எழுதியிருந்தான். தாய்தகப்பன் இருவருக்கும் பெருமகிழ்ச்சி. பெற்றோர் இன்னும் வாடகை வீட்டில். மகன் மாடி வீடுகட்டியதில் பெருமிதம்.

“கட்டாயம் போக வேணும்.. மகன் கல்யாணத்துக்குப் பெறகு நான் போகவே இல்லை. இதுக்கன்னா போகாம முடியாது” - தாய்

“சரி, சரி போவோம் ராசம்மா ஒன்னும் யோசிக்காத”- ராமநாதன்

பேத்தி பெறந்து ஆறுவயசாயிருச்சி. நான் இன்னும் கண்ணால கூட காணல்ல. கறுப்போ செகப்போன்னு கூட தெரியாது. நீங்க மட்டுந்தான் போனீங்க” குற்றம் சுமத்தும் குரலில்

“என்னா செய்யிறது ராசம்மா. ரெண்டு பேரும் போற தின்னா எவ்வளவு செலவாகும். கொழும்பு என்னா இங்ஙனயா இருக்கு...”

“இப்பிடையே சொல்லி சொல்லியே காலத்தை கடத்துறீங்க. இந்தவாட்டி மட்டும் சாக்கு போக்கு சொல்ல வேணாம். ஆமா இப்பவே சொல்லீட்டன்”

“ஒன்னும் யோசிக்க வேணாம். ரெண்டுபேரும் கட்டாயம் போவோம், ஒனக்குத் தெரியாதது ஒன்னும் இல்லை. வாங்கிற சம்பளத்தில்

சாப்பாடு செலவு வீட்டுக் கூலி தண்ணி லைட்டில், அதுமட்டுமா கல்யாணம் சடங்கின்னு கார்ட் குடுத்தாங்கன்னா அதுக்கு வேற செலவு. இதுல மிச்சம் புடிக்கிறது எப்புடி? பயணம் போறது எப்புடி நான் சொல்லித்தான் தெரியனுமா?”

“எதுக்கெடுத்தாலும் இதே கதயதானே சொல்றீங்க சேகர் அப்பா”

ஒன்னும் யோசிக்க வேணாம். எப்புடி சரி போவோம்”

“அரியோமின்னு மொத மொத பேரப் புள்ளையைப் பாக்கப் போறோம். பேத்திக்கு நல்ல கவுண் ஒன்னு வாங்கணும். பலகாரம் செய்து கொண்டு போகணும். அரிசி பயறு சீனி தேங்கா எண்ணை எல்லாம் வெள்ளைவே வாங்கிட்டு வந்துருங்க. எண்ணை நல்லதா பாத்து வாங்குங்க.”

“சாமானெல்லாம் கடனுக்கு வாங்கிக் கிறலாம்”

மகளின் கடிதம்கண்ட பெருமிதத்தில் மனம்...

மாத்தளை டவுனுக்கருகே அரை மணித் தியால நடை பயணத்தில், இறப்பர் தோட் தொழிலாளியொருவரின் மகன் ராமநாதன். பட்டணத்தில் எட்டாம் வகுப்புவரை படித்து சித்தியடைந்ததே சாதனை அந்தக்காலத்தில் அறுபதுகளில்...

படிப்பை விட்டு பஜாரில் சூனா பானா முதலாளியின் மளிகைக் கடையில் பிடித்த தராசு அறுபத்தைந்து வயதிலும் அதே தராசுதான் ராமநாதனுக்கு. சில்லறை கடை, மொத்த வியாபாரம் என வளர்ந்துவிட்டது.

முதலாளியின் மனசு வளரவேண்டும் என்பது கட்டாயமில்லையே. சூனா பானா தர்மசத்திரமா நடத்துகிறார்!

வருடாந்தம் அம்மன் கோவில் திருவிழாவுக்கு காசு வசூலிக்க வருபவர்களிடம் ஆயிரத்து ஒரு ரூபாவை வெற்றிலையில் வைத்து கொடுக்கத்தவறமாட்டார்.

“அம்பாள் மனசு குளிரனும். அம்பாள்தானே படியளக்கிறா!”

இரண்டுக்கொன்றாலும் நெஞ்சைத் தொட்டபடி, ஊழியரின் மனசு குளிர படியளந்ததில்லை..

“அவனவனுக்கு கடவுள் விதிச்சபடிதான் நடக்கும். முற்பிறப்பு கர்ம வினை. நாம் என்ன செய்யிறது”

முதலாளியின் வாய்ப்பாடு ராமனாதனுக்கு மட்டுமல்ல கடை ஊழியர்கள் எல்லோருக்கும் மனப் பாடம்.

வளர்ந்துவிட்ட வியாபாரத்துக்கு ஏற்ப கடையில் இடவசதிபோதாது.. இரண்டுமாடி வைத்துக்கட்டும் பணியில் சிப்பந்திகளுக்கு ஒரு மாதம் லீவு. கடை திறக்க இன்னும் இரண்டு வாரங்களுக்கு மேலாகலாம்.

“கட்டடச் செலவு எக்கச் சக்கமா போகுது. நெனச்ச மாதிரி இல்ல. அஞ்சு பாயும்போல இருக்கு..”

முணு முணுத்தவாறு அட்வான்ஸ் பணம் கொடுத்தார் முதலாளி.

வண்ண வண்ண பூக்கள் போட்ட கவுணை திருப்பிப் பார்த்த கிழவிக்கு பேத்திக்கு அணிவித்து மடியில்வைத்தும் கொஞ்சம் ஆசை, அவசரம்.

“நேத்து டவுன்ஸ் நாட்டாமி தங்கையாவைக் கண்டேன். பயணம் போற சங்கதிய சொன்னதும், ‘ஓங்களுக்கென்னா கொற. மகனும் மருமகனும் பெரிய உத்தியோகம் பாக்கறாங்க. மெத்த வச்ச வீடும் கட்டிடாங்கனு சொல்றிங்க. இந்தக் கஞ்சப்பய கடையில் வேல செய்ய வேண்டிய தில்லை. புருஷன் பொண்டாட்டி ரெண்டு பேரும் கால்மேல கால் போட்டுக்கிட்டு கடைசி காலத்தில் ராசா மாதிரி இருக்கலாம்தானே. அப்பிடின்னு தங்கையா”

“பொறந்த ஆயுசுக்கு எனக்கு கடல் எப் படி இருக்குமின்னு தெரியாது. கப்பலையும் கண்டதில்லை. மிருகக்காச்சி தோட்டத்தில் எல்லா சீவாத்துகளும் சிங்கம் புலிகள் எல்லாம் உசுரோட இருக்குதாமே எல்லாத்தையும் போய் பாக்கணுமின்னு ஆசு.”

“ராசம்மா பத்து பதினைஞ்சி நாளைக்கு தங்கத்தானே போறம். மகன்கிட்ட கார் இருக்கு

காருல கூட்டிக்கிட்ட போயிட்டு எல்லாத்தையும் காட்டுவாரு..”

அக்கம் பக்கம் வீடுகளுக்குப் போய் கொழும்பில மகனின் புதுவீட்டுக்கு பயணம் போகவிருக்கும் செய்தியை சொல்லிச் சொல்லியே சந்தோஷப்படுவதில் ஒரு திருப்தி தாய்க்காரிக்கு, ஒரு கிழமையாக.

“நீங்க குடுத்து வச்சவங்க கடைசிகாலத்தில் மகன் வீட்டுக்குப் போய் நிம்மதியா இருக்கலாம். மம்ம்ம்.. எல்லாத்துக்கும் ஒரு கொடுப்பின இருக்கணும்...” அடுத்த வீட்டு மங்களத்தின் ஆதங்கம்.

காலையில் புறப்படுவதற்கு தயாராக உடுத்திக் கொண்டு ‘ஒரு எட்டு’ அடுத்த வீட்டுக்குப் போய்,

“நாங்க திருமீவற்றதுக்கு பத்து பதினைஞ்சி நாள்போகும். வீட்டுப்பக்கம் கொஞ்சம் பாத்துக் கொள்ளங்க...”

மறக்காமல் சொல்லிவிட்டு வருகிறாள் அம்மா.

ஓடும் பஸ்சில் நினைவுகளும் ஓடுவது சுகானுபவம்.

ராமநாதன் இறப்பர் தோட்ட லயத்து வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளிவைத்தது ராசம்மவை கரம்பற்றியதற்குப் பின்னரே.. அலுவலகாரை சிறுபட்டணத்தின் கொல்லைப் புறத்தில் ஐம்பது வரையிலான குடும்பங்களைக் கொண்டதொரு வட்டாரம். நாலு அறைகள் மட்டும் கொண்ட சிறு வாடகை வீடு. மகன் சேகர் பிறந்தது, படித்தது எல்லாமே இங்குதான். ஐந்தாம் வகுப்புவரை மட்டுமே கற்பிக்கும் ஆரம்பப் பள்ளியில் சிறப்பாகத் தேர்ச்சி யடைந்திருந்த பையன் கெட்டிக்காரன் தொடர்ந்து படிப்பித்தால் உயர்ந்த நிலைக்கு வருவான் என வகுப்பாசிரியர் சொன்னதை மனதில்பதிந்துவிட, தனது சக்திக்கு மீறியதுதான் என்றாலும் வசதியானவர்களின் பிள்ளைகள் மட்டுமே பயிலும் கல்லூரியில் சேர்த்து விட்டார் ராமநாதன். நல்ல உடுப்புகள் சப்பாத்து காலுறைகள் மாதமாதம் வசதிக்கட்டணம் அது இதுவென இன்னும் எவ்வளவோ செலவுகள். வாயைக்கட்டி வயிறறைக்கட்டி வீட்டில் ஓரே சிக்கனம். தங்களுக்கென ஒருசதமாவது சேர்த்து வைக்க முடியவில்லை. எஸ்.எஸ். சி. பரீட்சையில் ஆங்கிலத்தில் D அதி உயர் சித்தியுடன் எல்லா பாடங்களிலும் சிறந்த பெறு பேறுதான்.. கொழும்பில் வேலை கிடைக்க



சாதகமாகவிருந்தது.. சனி ஞாயிறு நாட்களில் மேலும் உரிய பாடங்கள் படித்து வங்கியில் மேனேஜராகப் பதவி உயர்வுகிடைத்தது.. சேகரின் விடாமுயற்சியே காரணம். விரும்பிய பெண்ணையே திருமணம் செய்துகொண்டான். கொழும்பு வாசி மருமகளும் இன்ஸ்யூரன்ஸ் கொம்பனியொன்றில் உயர்பதவி.

தீபாவளிக்கோ பொங்கலுக்கோ வருடத்துக்கு ஒரு முறை அம்மாவுக்கு ஒரு சேலை, அப்பாவுக்கு வேட்டி சட்டையுடன் வருபவன் வந்த அன்றே போய்விடுவான் சொந்தக்காரில். சுக துக்கங்கள் எல்லாமே கடிதங்களில்தான். மருமகளை கல்யாணத்தன்று கண்டதுதான்.

“சேகரப்பா ஒருவிசயம்...” ஓடுகின்ற பஸ்சில் மெதுவாக மனைவி.

“ம்ம்.. சொல்லு”

“வசதியா புதுவீடு கட்டியிருக்கேன் அப்பா, இவ்வளவு நாளும் கஸ்டப்பட்டு வேலை செய்தது போதும். அம்மாவையும் கூட்டிக்கிட்டு இங்க வந்திருங்கள்னு மகன் சொல்வானுன்னு நெனைக்கிறேன்...”

“சத்தியமா நான் என்னா நெனைச்சேனோ அததான் நீயும் சொல்ற ராசம்மா. நம்ம பெத்த புள்ளையை நமக்குத் தெரியாதா?”

“இல்லாம கடைசிகாலத்தில தாய்தகப்பன் தனியா கஷ்டப்பட விடுவாரா மகன்”

“மருந்து டெப்டெட்டுகளை எல்லாம் பேக்கில வச்சிக்கிட்டீங்களா?”

“அடடா மறந்தே பொச்சி ராசம்மா. மருந்து துண்டு பேக்குலதான் இருக்கு”

“மருந்து துண்டு பேக்குல இருக்கிறது நல்லதா போச்சி. மகன்கிட்ட சரி மருமககிட்ட சரி துண்ட குடுத்தா வாங்கிட்டுவருவாங்க. கொழும்பில இல்லாத பாமலியா...”

“இந்தப்பயணம்போய் பத்துப்பதினைஞ்சி நாள் தங்கியிருந்திட்டு, திரும்பி வந்தோடனை கடையைவிட்டு வெலகப் போறென்னு முதலாளிகிட்ட சொல்லிறனும். டவுன்ல சின்ன கடன் ரெண்டு இருக்கு.. அதெல்லாம் குடுத்து முடிச்சிறனும். கடன் குடுக்காம ஓடிப் போயிட்டான்னு யாரும் சொல்லக்கூடாது”

“ஆமா ஆமா அதும் நெசம். இத்தன வருசமா இல்லாத கெட்ட பேர் எதுக்கு நமக்கு”

“அக்கம் பக்கம் உள்ளவங்களோட தாயா புள்ளையா பழகிட்டோம். எல்லார்கிட்டயும் போய் சொல்லீறனும்”

‘ஆக்கித் திங்கிற சட்டிபானையைத் தவிர உடுத்திற உடுப்பு மட்டும்தானே இருக்கு. வீட்ட சொந்தக்காரன் கிட்ட பாரம் குடுத்திட்டு ஆளுக் கொரு சூட்கேசை கையில புடிச்சுக்கிட்டா சரி’



வீட்டு வாசலில அம்மாவையும் அப்பாவையும் கண்ட சேகருக்கு திகைப்பு ஒருகணம்.

வரவேற்பறையில் உட்கார்ந்திருந்த மருமகள் நளினி, அரைக்காற்சட்டையும் டீசேர்ட்டும் அணிந்திருந்த சிறுமியை இழுத்துக்

கொண்டு உள்ளே செல்கிறாள். கழுத்துவரை சுருள் சுருளான மயிற் கற்றைகள் தொங்கும் வண்ணம் கத்தரிக்கப்பட்டுள்ள சிறுமி அதிசயப் பிராணிகளை பார்ப்பதுபோல் திரும்பித் திரும்பி பார்த்தவளாய் அறைக்குச் செல்ல கதவு மூடப்படுகின்றது, படாரென.

தன்னை சுதாகரித்துக்கொண்ட சேகர், “வாங்கம்மா, வாங்கப்பா அந்தபேக்க இப்படி தாங்க...” தகப்பனின் தோளில் தொங்கிய பேக்கை வாங்கிக் கொண்டவன், உள்ளறைக்கு அழைத்துச் செல்கிறான்.

“இது புள்ளைக்கு கவுண் இதுல பலகாரம் இருக்கு”

பேக்கின் ஷிப்பைத் திறந்து இரண்டு பார்சல்களை மகனிடம் கொடுக்கிறாள் தாய்.

“என்னத்துக்கு அம்மா கஸ்டப்பட்டுக்கிட்டு இதெல்லாம்..”

“புள்ளைக வீட்டுக்குப் போற நேரம் சும்மா கையை வீசிக்கிட்டு போறதா”

கட்டிலில் அமர்ந்தவளாய் தாய்.

வீட்டுத் தொங்கலில் இருந்த அறையில் கட்டில் ஒன்றுடன் நாலைந்து நாற்காலிகள். சிறிய மேசையொன்று. எல்லாமே பழையன. பாவனைக்கு உதவாத பாத்திரங்கள் தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் ஒரு மூலையில். அறையில் இன்னதென்று விளங்க முடியாத நெடி. தரையில் தூசு. சுவர்களில் சிலந்தி வலைகள். நீண்டநாட்கள் பூட்டியே கிடந்திருக்கவேண்டும்.

தாயும் தகப்பனும் கட்டிலில் அமர்ந்திருக்க சேகர் ஒரு தட்டில் பிஸ்கட்டுகள், வாழைப்பழம் இரண்டு கிளாஸ்களில் குளிர்பானம் என கொண்டுவந்து மேசையில் வைக்கின்றான்

“சாப்பிடுங்க..” என்றான் இயந்திரத்தனமாக.

அறையில் ஒரே புழுக்கம். ராமநாதன் யன்னலைத் திறந்து விடுகின்றார். “என்னா இப்படி வெய்யில் வேகுது” என்றபடி

ஒரே மௌனம், அறையில் குனிந்த தலை நிமிர்ந்தவளாய் தாய்.

“அப்பா எத்தனை மணிக்குப் புறப்பட்டு வந்தீங்க”

என்னபேசுவது என்று அறியாதவளாய் சேகர். “கடிதம் கெடைச்சோடனை கட்டாயம் போகணுமின்னு முடிவெடுத்திட்டம். வேலை செய்யிற கடையில் ரிப்பேர் நடக்குது. ரிப்பேர் முடிஞ்சு கட தெறக்க ரெண்டு கெளமக்கி மேல ஆகும். வீட்டுல சும்மாதானே இருக்கிறேன். எல்லாரையும் பார்க்கணுமின்னு ஆச. பேரப் புள்ளைய கண்டதேயில்லைன்னு அம்மா

எந்தநேரமும் சொல்லிக்கிட்டே இருக்கும். இங்க வந்து பத்து பதினைஞ்சி நாளைக்கு தங்கியிருந்திட்டு போகணுமிங்கிறது அம்மாவுட விருப்பம். கர்ச்ச பண்ணிக்கிட்டே இருந்திச்சி. லீவு இருக்குத்தானே போயிட்டு வந்திருவோமின்னு வந்திட்டோம்”

பதில் ஒன்றும் சொல்லாத சேகரின் முகத்தில் பலமான யோசனை.

“வீட்டுவேலைன்னா முடிஞ்சிருச்சுதான். பெயின்ட் வேல நடக்குது. இன்னும் ரெண்டொரு நாள்ல அதும் முடிஞ்சிரும். பெயின்ட் குறைபாடு இருந்தா பாஸ்மாருக பாத்துக் கிட்டிருப்பாங்க. இந்த கொஞ்சநாளா எனக்கும் ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாத வேல. நளிணிக்கும் லீவு கிடைக்காது. ஸ்கூல் முடிஞ்சு மகள கிளாசுக்கு கூட்டிக்கிட்டு போகணும். சேச்சே வேணாமின்னு போகுது.”

மகனின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் ராமநாதன்.

“சரி, நான் வீடு கட்டுற எடுத்துக்குப் போய்டு வந்திரேன். நளிணி பகலைக்கு சாப்பாடு தரும். சப்பிட்டு இருங்க. நான் வந்திரேன்.”

தும்புத் தடியை எடுத்து சுவரிலிருந்த ஓட்டரையை அடித்து தரையை கூட்டி வெளியில் தள்ளுகின்றார் ராமநாதன். இருமிய படியே பின்புறம் நடக்கின்றான் அம்மா. பிஸ்கட்டுகளை கொறித்து குளிர்பானத்தை குடித்தார்கள். காலையில் ஒன்றுமே சாப்பிடாமல் புறப்பட்டுவந்த பயணம். பிரயாண அசதியில் அம்மா படுத்து தூங்குகிறாள் கட்டிலில்.

ராமநாதனுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. வரவேற்பறைக்கு வருகின்றார். அறைகளின் கதவுகள் எல்லாம் மூடியபடியே. சமையலறையில் சமைக்கும் அரவம் கேட்டாலும் மூடியவாறே உள்ளறைக்குச் சென்றவர் மனதில் அமைதியில்லை.

சிறிது நேரத்தில் சோறுகறிகள் நிரம்பப் பெற்ற இரண்டு பீங்கான்கள். தண்ணீர் கிளாஸ் இரண்டு. தட்டொன்றில் கொண்டுவந்து மேசையில் வைத்துவிட்டுச் செல்கிறாள் நளிணி. குனிந்த தலை நிமிராமலேயே, கழுத்தில் பெருவிரல்தடிப்பான தங்கச் சங்கிலி மின்ன.

நடு ஹோலுக்கு வருகிறார் ராமநாதன் சூணா பானா கடையிலிருப்பது போன்றதொரு டெலி :.போன் சுவரோர மேசையில். டெலி:போன் இருப்பது பற்றியோ இலக்கங்கள் பற்றியோ சேகர் இதுவரை அறிவித்திருக்கவில்லை.

அறையினுள் நளிணியும் மகளும் பேசிக் கொள்வது கேட்கின்றது மிகவும் மெல்லிய

குரலில். மூடிய கதவருகில் சென்று மருமகளை அழைக்கிறார். பதிலில்லை. சிறிது நேரத்தின் பின்னர் கதவு திறக்கப்பட நளினியும் பிள்ளையும் வெளியே வருகின்றனர், பயணத்துக்குத் தயாரான உடையில்.

“கிட்ட வாம்மா...!”

பேரப்பிள்ளையின் கையைப்பிடிக்க உதறி விடுகிறாள். அறைக்கதவை மூடி சாவியை கைப்பையில் போட்டுக் கொண்ட நளினி மகளோடு வெளியேறுகின்றாள்.

‘நாங்கள் என்ன தவறு செய்தோம் ஏன் இதெல்லாம்’ ராமநாதனுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. அறையினுள் சென்று மனைவிபிளருகில் கட்டிலில் அமர்கிறார். ஒருவர் முகத்தை மற்றவர் பார்த்தபடி மௌனமாய்.. அம்மாவின் கண்களில் நீர் துளிர்க்கின்றது.

கடையில் வாடிக்கையாளர்களிடம் மட்டுமல்ல சக உழியர்களைக்கூட வயது வித்தியாசமின்றி ஒருமையில் பேசியதில்லை. எல்லோரிடமும் மென்மையாக பழகுவதால்தான் ஐயா என்றே அழைப்பது நினைவுக்குவருகின்றது.

சேகர், நளினி சிறுமி மூவரும் வீடு திரும்பும்போது இரவு எட்டுமணிக்கு மேலிருக்கும் ஹோட்டலில் வாங்கிவந்த சாப்பாடு பார்ஸலை மேசைமேல் வைத்த சேகர்,

“ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாத வேல. பாத்துக் கிட்டிங்கதானே வீட்டுக்குவற்ற நேரத்த. பகலெல்லாம் பேங்கல அது முடிஞ்ச கையோட வீடு கட்டிற இடத்துக்குப் போனா இரவு எட்டு ஒன்பது மணிவரைக்கும் அங்க. மூணுநாலு மாசமா இந்த மாதிரி அலைச்சல். நளினிக்கும் ஒப்பீஸ் வேலையோட மகளிண்ட படிப்பைக் கவனிக்கிறது. வீட்டுக்குவந்து சமைச்சி ஓய்வே இல்ல. புது வீட்டுக்குப் போறது பத்தி ஒரு தகவலுக்காகத்தான் எழுதினேன் நீங்க என்னன்னா வயசுபோன காலத்தில அம்மாவையும் இழுத்துக்கிட்டு வந்துட்டிங்க. நான் நெனக்கல்ல”

காலையில் பாடிய அதேபாட்டு. குடிக்கவும் பழகிவிட்டானே!

ராமநாதன் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை.

“நாங்க விடிய காலையில் போயிருவோம். அதுவரைக்கும் பொறுத்துக்க. ஒன்னிய கையெடுத்து கும்புடுறேன்.” - அம்மா.

‘இல்லம்மா நான் என்னா சொல்ல வந்தேன்னா...!’

“நீ ஒன்னும் சொல்ல வேணாம் சாமி...”

உயிர்கள் பலிக்கலாம்மா?

எத்தனை போர்கள் எத்தனை போர்கள்
எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள்.

எத்தனை கொடுமை எத்தனை
கொடுமை
எத்தனை கொடுமை உலகினிலே

அன்பே மதங்கள் அன்பே இறைவன்
அத்தனையும் இன்று பொய்யாச்சோ?
ஆற்றி வெல்லாம் அவனியை அழித்திட
அராஜகம் உலகில் நிலையாச்சோ

எல்லா உலகமும் அன்பே
கொள்கையாய்

எழிலாய் வாழ்தல் வாராதோ?
கொல்லா விரதம் கொண்டே மானுடர்
குவலயம் வாழ்ந்திடச் செய்யாரோ?

இரஷ்யா, உக்ரேன், இஸ்ரேல், காசா
இன்னும் எத்தனை போர்வருமோ?
ஐயோ உலகம் தாங்கா தினியும்
அமுதிடக் கண்ணீர் யார்தருவார்

எங்கள் நாட்டின் யுத்தக் கொடுமை
இதயத்தைப் பிழிந்ததை யாரறிவார்
உங்கள் ஆயுத விற்பனைச் சந்தையில்
உயிர்கள் பலிக்கலாம் ஆகுவதோ?

- கவிஞர் சிகளாங்கன்

நாங்க வந்தது குத்தம். எப்ப விடியுமின்னு பாத்துக்கிட்டே இருக்கோம் போறதுக்கு”

சேகர் அறையை விட்டு வெளியேறுகிறான். வீதியில் வாகனங்களின் இரைச்சல் ஓய்ந்து நடு நிசி. ராமநாதனுக்கு லேசாக நெஞ்சு வலிக்கிறது. மாத்திரைகள் கொண்டு வராதது யோசனைக்கு வருகிறது. மனைவி நித்திரையில் கனவுலகில் கொழும்பைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாளா!

“இந்தப் பழைய சீலையை உடுத்துக் கொண்டு மகனோடு கொழும்புல ஓவ்வொரு எடத்துக்கும் பயணம் போறது எப்படி” தாய் ‘எத்தனை வருசத்துக்குப் பொறகு போறம் மகனுக்கு விளங்காதா. அம்மாவுக்கு புது உடுப்புகள் வாங்கி குடுத்து கூட்டிக் கொண்டு போக.

“மாமி நாகரிகமா அழகா உடுத்திகிட்டிடு பயணம் போகனுமென்னு மருமகள் சொல்லும் தானே.”

“இல்லாம, பெரி எடுத்து படிச்ச புள்ள இல்லையா”

வீட்டிலிருந்து புறப்படும்போது பேசிக் கொண்டது.

நெஞ்சுவலி குறைவதாக இல்லை.

காலையில் சேகர் தேநீர் கோப்பைகளுடன் அறைக்குவரும்போது, பெற்றோர் பயணத்துக்கு தயாராக இருக்கின்றனர்.. இரவுசாப்பாடு பிரிக் கப்படாமல் மேசையில்

“காருல கொண்டு போய் பஸ்ஸ்டேன்ட்ல விடுறேன்”



“இல்ல நாங்க வந்த மாதிரியே போயிருவோம்.”

பஸ் செலவுக்கு காசு கொஞ்சம்...” பர்வை திறக்கிறான்.

“வேண்டாம் என்கிட்ட காசு இருக்கு”

“இல்லப்பா இத வச்சிக்கங்க”

“வேணாம்”

வாகனப் பயணங்கள் மனதுக்கு கிளர்ச்சி யூட்டுவது போலவே அடியாழத்தில் புதைந்துள்ள எண்ணங்களை கிளறிவிடுவதுமுண்டு.

தாய் ஆசனத்தில் சாய்ந்தவாறு நித்திரையில். ராமநாதனுக்கு நெஞ்சுவலி குறைவதாக வில்லை

மனைவி ஆசை ஆசையாகக் கொண்டு போன பலகாரங்கள் பிரிக்கப்படாமலே டிப்போவில். பேத்திக்கான கொண்டுபோன கவுண் சுருட்டி வீசப்பட்டதாய்...

வீடுவந்து சேரும்வரை கணவன் மனைவி இருவரும் ஒன்றுமே பேசிக்கொள்ளவில்லை. கடையில் வாங்கிக் கொண்டு வந்த உணவை சாப்பிட்டபின்னர் நேரத்தொடு தூங்கிப் போனார்கள்.

காலையில் தேநீர் கோப்பையுடன் ராம நாதனின் அறைக்குவந்த ராசம்மா கட்டிலில் கணவனை மெல்ல தட்டி எழுப்புகிறாள். பேச்சு மூச்சு ஒன்றுமில்லை. விறைத்துச் சில்லிட்டிரு கிறது உடல்.

“ஐயோ! என்னிய தனியா தவிக்க வுட்டுண்டு போயிட்டீங்களை... ஐயோ...”

அக்கம்பக்கம் கூடிவிட்டது ஒப்பாரி குரல் கேட்டு. மாற்பிலும் தலையிலும் அடித்துக்கொண்டு கதறுகிறாள்.

மரண உதவி சங்கத் தலைவர் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் தம்பிராஜா, பொருளாளர் சிறிசேன இருவரும் வந்ததற்குப்பின்னரே தகவல் அனுப்ப கிராமசேவகர் வந்து சேர்ந்தார்.

திடீர் மரணம். மரண விசாரணைக்காக பிரேதத்தோடு கிழவியையும் பெரியாஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போய் பிரேதம் வீடுவந்து சேர இரவு எட்டுமணிக்கு மேலாகிவிட்டது.

சாதாரண பிணப் பெட்டி குறைந்த விலையில்.

கிழவி தோடுகள் இரண்டையும் கழற்றிக் கொடுத்திருந்தாள், ஈடுவைக்க.

வீட்டு முற்றத்தில் தகரக் கொட்டகையில் அடுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ள நாற்காலிகள் மரண உதவி சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் மறுநாள் வெளிக்கிழமை. சனிக்கிழமை பகல் பத்து

மணியளவில் அடக்கம் செய்வதான யோசனையை கிழவி ஏற்றுக் கொள்கிறாள்.

மகனுக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்ற மரண உதவி சங்கத் தலைவரின் கோரிக்கையை தாய் மறுத்தாலும் பலரின் வற்புறுத்தலால் விலாசத்தை கொடுக்கும் படியாயிற்று.

தந்தியை வாசித்த சேகருக்கு அதிர்ச்சி. என்ன செய்வதென அறியாமல் தடுமாறிப் போகிறான். ஒரு கணம்.. காரில்தனியே புறப்பட்டு ஊர்வந்துசேர மாலையாகிவிட்டது.

பிறந்து வளர்ந்து கல்விகற்ற ஊர்.

வீடு, வாசல், சற்றுசூழல் சுத்தப்பட்டிக் காட்டுதனமாக. வீட்டுச் சுவர்கள் வெள்ளை நிறம் மங்கி பழுப்பு நிறமாக. சுவர்களில் சிற்சில இடங்களில் காரைபெயர்ந்து சிதலமடைந்த நிலையில்.

வீட்டையடையும் சிறிய பாதையில் இரு மருங்கிலும் ஓரத்தில் மூன்றடி உயரத்திற்கு வெள்ளை டிஸு பேப்பரில் கொடிகள் ஒட்டிய சிறு தடிகள்.

வீட்டின் நடுக்கூடத்தில் விரிக்கப்பட்டுள்ள பாயில், ஸ்டேன்டுகளுக்கு மேல் மலிவான பிணப் பெட்டி. பெட்டியின் மூடி சுவரோடு சாத்தப்பட்டுள்ளது. கண்மூடித் துயிலும் அப்பாவுக்கு குறைந்தவிலையில் ஆடைகள்.. கலர் மங்கிப்போன கிறேப் கடதாசி மலர் வளையம்.. எப்போதோ அணைந்து போன குத்து விளக்கு.

பாயில் உட்கார்ந்து சுவரில்சாய்ந்த நிலையில் அம்மா. அருகே ஏழெட்டுப்பெண்கள் அம்மாவின் வயதில்.

“அம்மா”

குரலைக்கேட்ட மகனை ஏறிட்டுப்பார்த்த அம்மா கண்களை மூடிக்கொள்கிறாள்.

சிறிது நேரம் மலைத்துப் போயிருந்த சேகர் திண்ணைக்கு வருகிறான். நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் - அறிமுகமில்லாதவர்கள். சிறிதுநேரம் மௌனமாக உட்கார்ந்திருந்தவன் எழும்பி டவுனை நோக்கி காரைச் செலுத்துகிறான்.

நளினியின் குடும்பத்தார் உற்றார் உறவினர்கள், அவளது ஆபீஸ் ஆட்கள், மற்றப்படி இவனது பேங் உத்தியோகத்தர்கள் இங்கே வந்து வீடு வாசலைக்கண்டு கொண்டால் எந்த முகத்தோடு வேலைக்குப் போவது. நாலுபேர் கூடுமிடத்தில் எப்படி முகம் கொடுப்பது! ஒரே குழப்பம் மனதில்.. டவுனில் கடைவைத்திருக்கும் கல்லூரி நண்பனைக்காணச் செல்கிறான்.

கடை டெலிபோனில் நளினியோடு பேசுகிறான். நளினின் குடும்பத்தோடு ஆபீஸ் ஆட்களும் சேகரின் பேங்க் உத்தியோகத்தர்களும் முப்பது பேர்வரை மினி பஸ்ஸொன்றில் மறுநாள் வருவதாகச் சொல்கிறாள். மலர்ச்சாலைக்குச் சென்று கோல் எடுப்பேன் என்கிறான்.

நண்பனோடு மலர்ச்சாலைக்குச் செல்கின்றான் உடனடியாக பிணத்தை மலர்ச்சாலைக்குக் கொண்டு வந்து அழகான வியையர்ந்த ஆடைகள் அணிவித்து கவர்ச்சிகரமான பெட்டியில் மலர்ச்சாலை மண்டபத்தில் பிணத்தை வைத்திருந்து சனிக்கிழமை புதைகுழியை நன்றாகச் சோதித்து மாத்தளை மாநகரசபை பொது மயானத்தில் புதைப்பதென ஏற்பாடு செய்கின்றனர்.. நளினிக்கு நேரடியாக மலர்ச்சாலைக்கு வந்து சேரும்படி அறிவித்து விட்டு நண்பரோடு சேகர் கிராமத்துக்குச் செல்கிறான். பகலைவிட கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது மரணவீட்டில்.

‘அம்மா! அம்மா!’ வீட்டினுள் சென்ற சேகர் கூடவே நண்பர். ஏறிட்டுப்பார்த்தவன் ஒன்றுமே பேசவில்லை. வெளியே வருகிறான் காருக்குப்பின்னால் நின்ற ஹேஸ் வண்டியை சற்றி சிறுவர் சிறுமிகள்.

மரண உதவிச் சங்கத் தலைவர் தம்பி ராசாவோடு நாலைந்துபேர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“நீங்க வந்திட்டுப் போனீங்கன்னு கேள்விப்பட்டேன்”

“ஆமாங்க உங்கனோடு கொஞ்சம் பேசணும்”- “சொல்லுங்க. இவங்க எல்லாரும் ஊர் சங்கத்து ஆள்கதான். நாளைக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைப் பத்திதான் பேசிக் கிட்டிருக்கோம்.”

தனது முடிவைச் சொல்கிறான் சேகர் “நீங்கதான் அம்மாவோட பேசி...”

தலைவர் தம்பிராசாவின் முகம் கறுத்துப் போகின்றது. மற்றவர்களுக்கு உடன்பாடில்லலை. எதற்கும் அம்மாவிடம் ஒரு வார்த்தை கேட்டுப்பார்க்கலாம் என உள்ளே செல்கிறார்

“எனக்கு புள்ளைக யாரும் இல்லை. என் புரசன்மட்டும்தான் எனக்குச் சொந்தம் அவருக்குப் பொறகு இந்த ஊர்காரங்க நீங்கதான் எனக்கு எல்லாம். நீங்கதான் அதெல்லாம் செய்யனும். வேற யாரும் தேவையில்லை.” கிழவி எழும்பி நின்று எல்லோருக்கும் கேட்கும்படி சொல்கிறாள்.





எது எங்களை மனிதனாக வைத்திருக்கின்றது? என்பது பற்றிய ஆய்வியல் பரப்பே மானுடவியல் என்று குறிப்பிடுவார்கள் மானுடவியலாளர்கள். மனித நடத்தை, மனித உயிரியல், கலாசாரங்கள் மற்றும் சமூகங்களுடன் தொடர்புடைய மனிதகுலத்தின் அறிவியல் ஆய்வு என்பன மானுடவியல் எனும் பரந்த பரப்பினுள் அடங்கும். மனித அனுபவத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மானுடவியலாளர்கள் ஒரு பரந்த அணுகுமுறையைப் பின்பற்றினர். நமது உயிரியல், உடல்கள் மற்றும் மரபியல், அத்துடன் நமது எலும்புகள், உணவு மற்றும் ஆரோக்கியம் ஆகியவற்றை மானுடவியலினுள் அவர்கள் கருதுகின்றனர். எல்லா மனிதர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான விடயங்கள் பல காணப்படுகின்றன. மனிதர்களுக்குப் பல தேவைகள் காணப்படுகின்றன. மக்கள் இந்தத் தேவைகளை பூர்த்திசெய்யும் முறைகளில் வித்தியாசத்தை மேற்கொள்வார்கள். எனவே மானுடவியலாளர்கள் இத்தேவைகளை மக்கள் எவ்வாறு பூர்த்திசெய்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறார்கள்.

இம்மானிடவியல் துறை - கலாசார ரீதியான, குற்றவியல் ரீதியான, தத்துவ ரீதியான, உடற் கூற்றியல் ரீதியான, வரலாற்று ரீதியான பிரிவுகள் என இது பல வகைப்படும். அதற்குள் ஒரு துறையாக இருப்பது அரங்கியல்சார் மானிடவியல். **ஒருவர் தன்னுடைய நகழ்த்துகையின்போது, அந்நகழ்த்துகை சார்ந்த உடல் மற்றும் உளம் சார்ந்த விடயங்களை குறிக்கின்றது அரங்கியல் சார் மானிடவியல்.**

நிகழ்த்துகை என்பது மனிதனுடைய சாதாரண வாழ்வியல் நடத்தைமுறையில்

இருந்து வேறுபட்டது. அதனால் அரங்க மானிடவியல் என்பது உடலால் ஆற்றப்படும் கரும நுட்பம் மற்றும் உளவியல் நுட்பங்களைப் பற்றி எடுத்துரைப்பதாகும்.

அரங்க மானிடவியல் என்பது உடல், உளம் சார்ந்த விடயம் என்றாலும், அவ்விடயப் பரப்பிற்குள் அடங்கும் அம்சங்கள் பற்றியதாக அமைகின்றது பின்வரும் அறிமுகம்.

நிகழ்த்துனர்களின் உடல், உளம் என்னும் போது நிகழ்த்துனரின் ஆளுமை, அவருடைய பின்னணி, அவருடைய கலை வெளிப்பாடு என்பன முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. **ஆற்றுகை சார்ந்த ஆளுமையை வ்ருத்த செய்யும் தொழில் நுட்பம் இதன் நுட்ப யுத்தகளைக் கையாளும் முறைகள் என்பன முக்கியம் பெறுகின்றதுடன் மேலைத்தேய, கீழைத்தேய ஆற்றுகை முறைமை பற்றிய விடயங்கள் என்பனவும் அடங்குகின்றன.**

இம்மானிடவியலினுள் யர்மாற்றுக் கலாசார தன்மை காணப்படுகின்றது. சர்வதேச தளத்தல் காணப்படுகின்ற ஆற்றுகை முறைமைகள் இங்கு முக்கியமான இடம்பெறுகின்றன.

அரங்க மானிடவியல் என்னும் துறை எவ்வாறு வளர்ச்சி அடைந்தது. அத்துறையை வளர்த்தெடுத்ததில் முக்கியம் பெறுபவர் யார், அவர் எவ்வாறு அத்துறையை வளர்த்தெடுக்க முயற்சி செய்தார்? அத்துறைக்குள் அடங்கும் விடயங்கள் என்ன? பல்பரிமாண கலாசாரத்தில் காணப்படும் ஆற்றுகைகள் எவ்வாறு அரங்க மானிடவியலினுள் இணைகின்றது? பல்பரிமாண கலாசார ஆற்றுகை முறைமைக்குள் காணப்படும் தொடர்புகள் என்ன? என்பது பற்றியதாக இங்கு நோக்குவோம்.

①

அரங்கியல் சார்ந்த கற்கை என்பது பல்வகைப்படும். அப்பல்வகைக்குள் **அரங்குசாரி மானிடவியல்** கற்கையானது புதிய துறையாக 1950களின் பின்னர் வேர்விட்டு வளர்ந்து வருகின்றது.

அரங்கியல் சார் மானிடவியல் என்ற பெரும் பகுதிக்குள் - ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டுப் பழக்கவழக்கம், கலாசாரம், தத்துவம், உடற்கூற்றியல், வரலாற்றியல் சார்ந்த விடயங்கள் உள்ளடங்கும்.

'நிகழ்த்துகையின் போது ஒருவருடைய நடத்தையியல் தொடர்பான உடல், உள ரீதியான வெளிப்பாடு' என்பன அரங்கியல்சார் **மானிடவியல்** கற்கைநெறிக்குள் உள்ளடங்குகின்றன என்று இக்கற்கை நெறியை உருவாக்கிய **யூஜீனோ பாரா** குறிப்பிடுகின்றார்.

இது மனிதனுடைய சாதாரண வாழ்வியல் நடத்தையியல் முறையில் இருந்து வித்தியாசமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. இது **உடல் மொழி** மற்றும் உளவியல் போன்ற நுட்பமான விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உடலால் ஆற்றப்படும் கரும நுட்பமும் அதற்கான உளத்தின் செயற்பாடுகளும் இங்கு முதன்மை பெறுகின்றன.

அரங்கில் உள்ள நடிகரின் நடத்தை பற்றிய தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்வது பற்றிய விடயங்களைத்தான் அரங்கினுடைய மானிடவியல் பேசுகின்றது.

இக் கொள்கைகளை அறிவதனால் மேலைத்தேய, கீழைத்தேய நிகழ்த்துநர்கள் தமது படைப்புக்களை எந்த விதி முறையினைப் பின்பற்றினாலும் அல்லது எவ்வித விதி முறைகளையும் பின்பற்றாவிடினும் அனைவருக்கும் இது பொதுவாகப் பயன் தருவதாக அமைகின்றது.

அரங்க மானிடவியல் : இக்கற்கை நெறி முறை என்பது பல்வேறு விதமான மரபுகளின் பண்புக் கூறுகளைக் கற்பிப்பதுமல்ல, ஒப்பிட முடியாத பண்புகளைப் பற்றியுமல்ல. ஆனால் அவைகளுக்கிடையே உள்ள பொதுமைத் தன்மையை ஆராய்வதுதான் அதன் நோக்கம் ஆகும்.

இப்பொதுத்தன்மையை ஆராயும்போது அதற்குள் பல்வேறு விதமான பண்புக்கூறுகள் கொண்ட அரங்கியல் சார்ந்த விடயங்களும்

அவைகளை இணைத்துப் பார்க்கின்ற தன்மையும் ஒருங்கு சேர்ந்து விடுகின்றன. இதற்குள் தான் **யூமாற்றுக் கலாசாரம்** முன் நிற்கின்றது. இது பற்றிய ஆய்வுகளின் வெளிப்பாடுகளும் அரங்க மானிடவியலினுள் அடங்குகின்றது.

②

யூஜெனியோ பார்பா (1936) டென்மார்க்கில் உள்ள ஒரு இத்தாலிய எழுத்தாளர் மற்றும் நாடக இயக்குநர்.

1963ஆம் ஆண்டில் அவர் இந்தியாவுக்குச் சென்று, கேரளத்தின் செவ்வியல் அரங்கக் கலையான கதகளியை பற்றி அறிந்து, அக்கலை வடிவம் பற்றி - இத்தாலி, பிரான்ஸ், யு.எஸ். மற்றும் டென்மார்க் ஆகிய நாடுகளில் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகைகளில் கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

அவரது "க்ரோடோவ்ஸ்கி இன் சர்ச் ஆஃப் எ லாஸ்ட் தியேட்டர்", (Grotowski in Search of a Lost Theatre) என்னும் நூலை இத்தாலி மற்றும் ஹங்கேரியில் 1965இல் வெளியிட்டார்.

இவர் எழுதிய பல நூல்கள் பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர் நிக்கோலா சவாரீஸுடன் இணைந்து, தி சீக்ரெட் ஆர்ட் ஆஃப் தி பெர்ஃபார்மர் மற்றும் எ டிக்ஷனரி ஆஃப் தியேட்டர் ஆந்த்ரோபாலஜி The Secret Art of the Performer and the revised and updated version of A Dictionary of Theatre Anthropology (Centre for Performance Research / Routledge) என்னும் ஆய்வியல் நூலை எழுதியுள்ளார்.

அந்நூலை வெளியிட பல ஆய்வுகளை அவர் மேற்கொண்டார். அவ் ஆய்வுக்கு அவர் உருவாக்கிய **இன்டர்நேஷனல் ஸ்கூல் ஆஃப் தியேட்டர் ஆந்த்ரோபாலஜி என்ற அரங்க ஆய்வு மையம் உதவியது.**

ஒடின் டீரெட்டின் செயற்பாட்டில் ஒன்று நடப்புப் பயிற்சி. இந்தப் பயிற்சி பார்பாவின் மேற்பார்வையின் கீழ் தொடங்கியது. பார்பா, மேற்கத்திய கலைஞர்களின் அரங்கத் தயாரிப்புப் பணிக்கும், கிழக்கில் அவர் மேற்கொண்ட பயணங்களின் போது அவர் கவனித்த அரங்கப் பணிக்கும் உள்ள ஒற்றுமையை கவனிக்கத் தொடங்கினார். இந்த அவதானிப்புக்களிலிருந்து ஐ.எஸ்.டி.ஏ கருப்பொருள் உருவாகின.

③

டென்மார்க்கின் ஹோல்ஸ்டெப்ரோ எனும் இடத்தில் அமைந்துள்ள இன்டர்நேஷனல் ஸ்கூல் ஆஃப் தியேட்டர் ஆந்த்ரோபாலஜி, (International School of Theatre Anthropology) (ஐ.எஸ்.டி.ஏ) என்பது அரங்க மானுடவியல் சார் ஆய்வுகளுக்கான பாடசாலையாக 1979இல் யூஜெனியோ பார்பாவால் வடிவமைக்கப்பட்டு இயக்கப்பட்டு வருகின்றது. இது ஒரு கலைஞர்கள் மற்றும் அறிஞர்களின் பன்முக கலாசார வலையமைப்பாகும்,

ஐ.எஸ்.டி.ஏ கலாசார புரிந்துணர்வு, பரிமாணத்தில் நடிக்கரின் தொழில்நுட்ப அடிப்படையில் ஆராய்ச்சி நடைபெறுகின்றது. இந்த முறையிலான ஆய்வின் நோக்கம், கலைஞர்களின் அனுபவ அணுகுமுறையாகும். இது “நடிக்கரின் இருப்பு”, என்பதன் அடிப்படையைப் புரிந்து கொள்வதாகும்.

தேசிய மற்றும் சர்வதேச கலாசார நிறுவனத்தின் நிதி வழங்கலாலும் அதன் வேண்டு கோளின் பேரிலும் ஐ.எஸ்.டி.ஏ அவ்வப்போது அரங்கியல் சார்ந்த திறந்த ஆய்வு அமர்வுகளை நடத்தி வருகின்றது.

ஒரு குறிப்பிட்ட துறையை வரையறுப்பதற்காக, கலந்துரையாடி அதற்கான கருவை முன்வைத்து ஆய்வு அமர்வுகள் நடைபெறும். இவ் ஆய்வு அமர்வுகளில் நடைமுறை நிகழ்கலை பயிற்சிப்பட்டறை வகுப்புகள், நிகழ்கலை பாணிகள், மற்றும் ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வு என்பன மைய ஆய்வு நடைமுறையாகும். இதில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான நடிக்கர்கள், நடனக் கலைஞர்கள், இயக்குநர்கள், நடன இயக்குநர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் விமர்சகர்கள் பங்கேற்க விண்ணப்பிக்கலாம்.

யூஜெனியோ பார்பா ஐ.எஸ்.டி.ஏ வை நிறுவி, அதன் ஊடாக அறிஞர்கள் மற்றும் நாடக கலைஞர்களிடையே கலாசாரம் சார்ந்த உறவைப் பேண விரும்பினார்.

மானிடவியல் கோட்பாட்டாளர்களான ரிச்சர்ட் செக்னர், விக்டர் டர்னர், கிளிஃபோர்ட் கீர்ன்ஸ், எர்விங் கோஃப்மேன் (Richard Schechner, Victor Turner, Clifford Geertz, Erving Goffman) போன்றவர்களுடன் பீட்டர் புருக், ஜெர்சிக்ரோடோவ்ஸ்கி தடாஷி சுகுகி (Peter Brook, Jerzy Grotowski or Tadashi Suzuki) போன்ற மேடைப் பயிற்சியாளர்களையும் இதில் இணைத்துக்கொண்டார்.

இந்தச் சூழலில் ஐ.எஸ்.டி.ஏ ஒரு அசாதாரண பள்ளியாக, மாணவர்களுக்கு வகுப்பறைகள் இல்லாமல், ஒரு பயணப் பள்ளியாக அமைந்திருந்தது. இது வெவ்வேறு ஆசிரியர்கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகளால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு அறிவியல் அமைப்பு ஆகும். **அவர்கள் குறிப்பாக** ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்தும், பல்வேறு கிழக்கு மற்றும் மேற்கத்திய கலாசார பின்னணியிலும் இருந்து வந்து இணைந்தவர்கள். இவ்வமைப்பு கலைஞர்கள் மற்றும் நாடக அறிஞர்களிடையே பன்முக கலாசார வலையமைப்பைப் பேணுகின்றது. அதன் நோக்கங்கள் நடிக்கரின் பரிமாற்றக் கலாசாரம் (டிராள்ஸ்கல்ச்சர் Trans culture) அல்லது உலகளாவிய கொள்கைகளைத் தேடுவதாகும்.

பாலியின் அரங்க வடிவங்கள், ஐப்பானிய சீன அரங்க வடிவங்கள், பிரேசில் நடன வடிவங்கள், இந்தி அரங்க வடிவங்கள் (கதகனி, ஓடிசி) மைம், மேயர்ஹோல்டின் பையோமெக் கானிசம் போன்ற அரங்க வடிவங்களும் பரிமாற்றுக் கலாசாரத்துக்குள் இணைகின்றன.

கலைஞர்கள் மற்றும் நாடக புத்திஜீவிகளால் இயற்றப்பட்ட ஐ.எஸ்.டி.ஏ கூட்டங்களில் சில விடயங்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டன. அந்த வகையில் கிழக்கு மற்றும் மேற்கத்திய கலாசாரங்களைச் சேர்ந்த கலைஞரின் வெவ்வேறு கலை நுட்பங்கள் அல்லது கலைவகைகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவா? என்ற தேடல் இடம் பெற்றது. இதற்கு ஒப்பீட்டு முறை ஆய்வு முறையியல் முன்வைக்கப்பட்டது. எனவே, ஒப்பீட்டு முறை ஒரு சிறந்த அனுபவ அணுகு முறையாகக் கருதப்படுகின்றது.

தூய விஞ்ஞான சிந்தனையை உருவாக்கும் சட்டங்களிலிருந்து விலகி ஒரு நடைமுறைச் சிந்தனையில் வடிவமைக்கப்பட்ட கலை நுட்பங்களை உருவாக்கும் விஞ்ஞானியாக கலைஞர் தோன்றுகிறார்.

அரங்க மானுடவியலின் நோக்கங்கள் மற்றும் அணுகுமுறைகளைப் பற்றி ஒரு ஒழுக்கமாக இங்கு கூறப்பட்டபிறகு, இது ஒரு விஞ்ஞானமா? இல்லையா? என்ற கேள்வி எழுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். யூஜெனியோபார்பாவே அதற்கு விடை தருகிறார்: இது ஒரு **நடைமுறை அறிவியல்** என்று.

பார்பாவின் இக்கூற்று நடிகனைப் பற்றி முக்கியமான விடயத்தை முன்வைக்கின்றது. இது நடிகரின் செயற்பாட்டில் காணப்படும் சட்டங்களை கண்டுபிடிப்பது அல்ல, நடிகனின் நடத்தைக் கொள்கைகளை அறிந்து கொள்வதாகும். அதாவது பயிற்சிகள் மற்றும் வெவ்வேறு விளக்க மரபுகளுக்கு ஏற்ப நுட்பங்களை இணைத்துப் பார்த்தல் என்பது பல்பரிமாற்றுக் கலாசார (டிரான்ஸ்கல்ச்சர் Trans Culture) கொள்கைகளுக்கான தேடலாகும்.

④

அரங்க மானிடவியல் என்பது கலாசார மானிடவியலுடன்¹¹ இணைந்தது என்பதல்ல. இரண்டையும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைத்துப் பார்க்கமுடியாது. இது ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட செயல்திறன் சார்ந்த மனிதனுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு புதிய ஆய்வுத் துறையாகும், என்பது பார்பாவின் கருத்து.

அரங்க மானிடவியலில், அது உருவாக்கிய வழிமுறை, அணுகுமுறைகள் மற்றும் விஞ்ஞான அறிவின் பிற துறைகளுடனான சாத்தியமான தொடர்புகள் பற்றிய பகுப்பாய்வு முக்கியம் பெறுகின்றது.

அனைத்துவித மேடை பிரதிநிதித்துவத்தின் முதுகெலும்புக் கூறாக “நடிகர்” விளங்குகின்றார். ஆனால், இந்த மையத் தன்மை இருந்தபோதிலும், படைப்புச் செயல்முறை மற்றும் நடிகர் பல ஆண்டுகளாக பயன்படுத்திய விளக்க நுட்பங்களை பகுப்பாய்வு செய்யும்போது, முறையான சிக்கல்களைக் காண்கிறோம்.

20^{ஆம்} மற்றும் 21^{ஆம்} நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நடிகரின் படைப்பாற்றல்கள் பற்றி புதிய கட்டமைப்பு மற்றும் அணுகுமுறைகள் தொடங்கின. அவற்றை அவதானிக்கையில் - நடிகரின் படைப்புச் செயல்முறை மற்றும் அதன் கல்வி அடித்தளங்கள் குறித்த ஆராய்ச்சிக்கான அணுகு முறையாக அரங்க மானிடவியல் இருக்க வேண்டும்.

நாற்பது ஆண்டுகளாக அரங்க மானிடவியலால் ஐ.எஸ்.டி.ஏ (International School of Theatre Anthropology) இன் கட்டமைப்பிற்குள் இது ஊக்குவிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

அரங்க மானிடவியல் நடிகனைப் பற்றி ஆய்வு செய்யும் ஒரு களமாகும். யூஜெனியோ பார்பாவைப் பொறுத்தவரை,

தியேட்டர் ஆந்த்ரோபாலஜி என்பது “நடிகரின் முன்-வெளிப்பாட்டு நடத்தை” பற்றிய ஆய்வு ஆகும். அதாவது அரங்க வெளிக்கு வருமுன் நடிகனின் நடத்தையாகும். இது வெவ்வேறு வகையான பாணிகள் மற்றும் பாத்திரங்களின் அடிப்படையில் தனிப்பட்ட அல்லது கூட்டு மரபுகளில் காணப்படுகின்ற நிகழ்த்துகை சார்ந்தது.

“நடிகனின் முன் வெளிப்பாட்டு நடத்தை” - என்பது அரங்க வெளிக்கு ஆற்றுகையாளன் வருமுன், அவருடைய தனிப்பட்ட ஆளுமை, கலைவடிவத்தின் தன்மை, அக்கலை வடிவத்தை ஆற்றுகையாளன் கற்றுள்ள நுணுக்கம், அக்கலைஞனின் வளர்ப்புச் சூழல் எனப் பலவிடயங்கள் இணைந்து நடிகனின் ஆற்றுகை நடத்தையை உருவாக்குகின்றது.

உடலினதும், மனதினதும் இந்தக் கூடுதல் தினசரி செயலானது “நுட்பம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த வரையறையில் நின்று கொண்டு அரங்க மானிடவியல் கலைஞனை அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

இந்தப் புதிய அணுகுமுறையானது ஏனைய மானிடவியலில் இருந்து வேறுபடுகிறது. செயல்திறன் மானிடவியலில் இருந்து அல்லது செயல்திறன் ஆய்வுகளிலிருந்து அரங்க மானிடவியல் வளர்ச்சியடைகின்றது. மற்ற மானிடவியல்களைப் போலல்லாமல், அரங்க மானிடவியல் ஒரு புதிய ஆராய்ச்சித் துறையை முன்வைக்கிறது:

மனிதன் நாளாந்தம் பல நடத்தைக் கோலங்களுடன் செயல்படுகின்றான். அரங்கில் மனிதன் உலா வரும் போது உடலின் மேலதிக செயற்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறான்.

⑤

கலைஞர்கள் தமது கலையின் மூலகங்களை கட்டியமைப்பது எங்ஙனம், என்பதை எங்கே கண்டறியலாம்? என்ற வினாவுக்கு பதில் கூற முனைகின்றது அரங்க மானிடவியல். அதேவேளை கலைஞனின் “மொழி” என்பதை விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய்வதற்கு அரங்கு, நடனம் மற்றும் நாடகத்தைப் பற்றிய அறிகை (Cognition) இருக்க வேண்டும். ஒரு கலையின் அடித்தளம் என்ன? என்பதனை தர்க்கரீதியாக ஆராயுமிடத்து, ஒரு படைப்பாளியின் மொழி என்ன? இங்கு “மொழி” என்பது வார்த்தைகளால் பேசுவது அல்ல, அது “கலையின்



மொழி”யைக் குறிக்கின்றது. கலைஞர் “தன்னுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த பயன்படுத்தும் ஊடகத்தைக்” குறித்து நிற்கின்றது. அதாவது கலைஞனுடைய “கலை மொழி”யைக் குறிக்கின்றது.

அக்கலை கதக், கதகளி, பரதநாட்டியம், நாடகம், கூத்து, இலக்கியம், ஓவியம், சிற்பம் போன்ற கலைவடிவமாக அமையலாம்.

உடலின் அசைவுகளை ஊடகமாகக் கொண்டு மனித உயிர்த் துடிப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வரும் கலை வடிவங்கள் நிகழ்த்து கலைவடிவமாகும்.^[2] அக்கலைவடிவம் அக்கலைத்தன்மையை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றது என்றால், உடல் மூலமாக. ஆகவே உடல்மொழி வழியால் ஒரு கலை வடிவத்தை வெளிப்படுத்தும் போது, அதன் செயலுக்குப் பின் நின்று உடலை இயக்குவது உணர்ச்சிபாவங்கள் ஆகும். அதன் சாதனத்தின் செயற்பாடாக இருப்பது “மொழி” யாக இருக்கும். உணர்ச்சிபாவம், உடல்மொழி, கலைவடிவம் இம்மூன்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையது.

“கலை வடிவம் அக்கலைஞனுடைய உணர்வை வெளிப்படுத்தும் மொழி.” ஒரு படைப்பை எவ்வாறு படைப்பாளி சிறந்த முறையில் உருவாக்குகின்றார் என்பது, அப்படைப்பின் பின்புலம் பற்றிய விடயங்கள் மூலம் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். அது அனைத்தும் உள்ளடங்கியதே படைப்பு. இது முக்கியமாக கருதப்பட வேண்டிய விடயம். படைப்பாளியின் மொழிக்குள் பல்வேறு பயிற்சிகள் உண்டு.

குழந்தை பேசுவதற்கு எவ்வாறு பழகுகின்றதோ, அதேபோல் அக்கலைஞனும் அக் கலைமொழியை பழகுவதற்கு பயிற்சி எடுக்கின்றான். அப்பயிற்சியைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும்போது அதுவே அக்கலைஞனுடைய சிந்தனையாகவும் செயலாகவும் மாற்றமடைகின்றது. அக்கலைஞன் அக்கலை

ஊடாகவே உலகத்தைப் பார்க்க விளைகின்றான். இப்பார்வையே அக்கலைஞனுடைய பொருளாதாரமாகவும், அரசியல் சித்தாந்தமாகவும் மாறி அவனுடைய வாழ்வியலுடன் கலந்துவிடுகின்றது. அக்கலை யூடாகவே அக்கலைஞன் உலகை சுவாசிக்கின்றான். “நாடகங்களின் வரலாற்றை” நோக்கும்போது இது புலப்படும். இவ்விடயம் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை அக்கலைஞனுக்கு அக்கலை கொடுத்து விடுகின்றது.

இக் கற்கைநெறி சட்டங்களை வகுக்கவில்லை. ஆனால் நிகழ்த்து கலைஞனின் நடத்தையியல் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. அரங்கமானிடவியல் கற்கை என்பது ஒரு மானிட வர்க்கத்தின் கலாசார கோலங்களை மட்டுமின்றி உடல், உளவியல் கலாசாரக் கோலங்களையும் கற்பது ஆகும். எனவே அரங்க மானிடவியல் என்பது - படைப்பாற்றல் நிகழ்வில் ஏற்படும் சமூக கலாசார மற்றும் உடல் உளவியல் ரீதியான கற்கையாகும். பொதுவான கொள்கைகளுக்கு அப்பால் அரங்க மானிடவியல் பயனுள்ள விடயங்களை நோக்குகின்றது.

“அரங்கியல் மற்றும் மானிடவியல் என்ற இரு துறைகளிலும் இங்கு குறிப்பிட முனைபவை என்னவெனில் உலகளாவிய கொள்கைகளை ஆராய்வதையோ விமர்சிப்பதையோ விடுத்து, அதனுள் உள்ள பயனுள்ள விடயங்களைத் தேடுவதாகும். அது விஞ்ஞான ரீதியான ஆராய்ச்சியோ அல்லது நிகழ்த்துநரின் அறிவை அறிவதற்கான கல்வியோ அல்ல. ஒரு கலைஞருடைய பணிக்கான பயனுள்ள அறிவை தருவதாக விளங்குகின்றது. இது விதிகளை நோக்க முனையாது கலைஞனின் நடத்தை ஒழுங்குகளையே கூறுகிறது.”^[3] என்று யூஜினோ பார்பா குறிப்பிடுகின்றார்.

பொதுவாக மானிடவியல் என்பது வெறுமனே சமூக கலாசார நிலையில் மட்டுமல்லாது உடலியல் ரீதியாகவும் மனிதருடைய நடத்தையை நோக்கும் துறையாக இனம் காணப்பட்டது. ஆக, அரங்க மானிடவியல் என்பது சமூக கலாசார மற்றும் உடலியல் ரீதியான மனித நடத்தையை அளிக்கை மூலம் காட்டும் துறையாகும்.

அரங்க வெளியில் காட்டப்படும் நாளாந்தச் செயற்பாட்டுக் கோட்பாடு என்பது பண்பாட்டுக்குப் பண்பாடு வேறுபட்டதாகவும்



கலாசாரத்துக்கு கலாசாரம் வேறுபட்டதாகவும் இருக்கும், அதேவேளை அவற்றுக்குள் ஒரு தொடர்பியல் தன்மை காணப்படுகின்றது. நிகழ்த்துகை வேறுபட்டாலும் கோட்பாட்டு நிலையில் அவற்றுக்குள் தொடர்பு காணப்படும். அரங்க மானிடவியல் என்பது மனித, சமூக நடத்தையும் சமூக கலாசாரமும் உடலியக்க செயற்பாடும் அரங்க நிகழ்த்துகையில் எவ்வாறு சூழமைவாக அமைகின்றது என்பதாகும்.

நிகழ்த்துகை நடைபெறுகின்ற சூழ்நிலையில் மனிதர்களின் சமூக - கலாசார மற்றும் உடலியல் நடத்தை பற்றிய ஆய்வுத் தளம் தான் அரங்க மானிடவியல் என்று யூஜினோ பாபா குறிப்பிடுகின்றார்.^{14]} (Theatre Anthropology is thus the study of human beings socio-cultural and physiological behavior in a performance situation)

அடிக்குறிப்புகள்

1. சமூக கலாசார மானிடவியல் என்பது வெவ்வேறு இடங்களில் உள்ளவர்கள் எவ்வாறு வாழ்கிறார்கள் மற்றும் அவர்களைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தை எவ்வாறு புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்பது பற்றியது. மக்கள் என்ன முக்கியம் என்று நினைக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ளவேண்டும் என்பது பற்றியும் அவர்கள் உருவாக்கும் விதிகளை அவர்கள் அறிய விரும்புகிறார்கள் என்பது பற்றிய விடயங்கள் இதற்குள் அமைகின்றது.
2. இராமானுஜம்.சே, நாடகப் படைப்பாக்கம், இரண்டாம் பதிப்பு, குமரன் புத்தக இல்லம், இலங்கை, 2021.
3. Eugino barba & Nicola Savarese, Translated by Richard Fowler, A Dictionary of Theatre anthropology, Second Edition, 2006
4. Eugino barba & Nicola Savarese, Translated by Richard Fowler, A Dictionary of Theatre anthropology, Second Edition, 2006



நதி ஒன்று கடல் சென்று
சேருமுன் அச்சத்தில்
நடு நடுங்கிறதென்று
கூற்றொன்று உண்டு

தான் பயணித்து வந்த அந்தப் பாதையை
அது திரும்பிப்பார்க்கிறது
மலை உச்சியில் இருந்து காடுகள்
கிராமங்களைக் கடக்கும் அந்த நீண்ட
நெடும் பாதையை
அதற்கு முன்னே
தோன்றுகின்ற அந்த
மாபெரும் சமுத்திரத்தைப்
பார்க்கிறது

ஒரேயடியாக மறைந்து போவதைத் தவிர
அங்கு வேறேதும்
தோன்றவில்லை
ஆயின் அங்கு
வேறேதும்வழி
இல்லை
மீள்பாய்தல்
நதிக்கு இயலாது
மீளச் செல்லுதல்
எவருக்கும் இயலாது
இவ்வுலகில் மீளச் செல்லுதல் என்பது
இயலாத ஒன்று

சமுத்திரத்தைச் சென்று சேர்வதில்
சவாலை எதிர்போக்கும் நிலையில் நதி
இருக்கிறது
ஏனெனில் அப்போது
மட்டுந்தான் அச்சம்
அகலும்
ஏனெனில் அப்போதுதான்
அது சமுத்திரத்தில்
சேர்ந்து காணாமல்
போவதல்ல
சமுத்திரம் ஆகவே
மாறும் என்று

அச்சம்

ஆங்கில மூலம் : கலில் ஜிப்ரான்
(Khalil Gibran)

தமிழாக்கம்: அன்னலட்சுமி இராஜதாரை



பல்குறைகளிலும் பாரிணமித்து ஊடகவியலாளர்

கலாபூஷணம்

எம்.ஐ.எம்.அப்துல் லத்தீப்



கலாபூஷணம்
உட்பூர் வீரசொக்கன்

புத்துக் குலுங்கும் புத்தளம் இன்று புதுமைகளைக் காணத்துடிக்கும் புத்தளமாக காட்சியளிக்கத் துடிக்கின்றதென்பது யதார்த்த உண்மையாகும். முன்னம் புத்தளம் நகர் புறநகர் பகுதிகளில் கலை இலக்கிய செல் நெறிகளில் வீரியம் பெற்றுள்ளதை அறிவோம். அது நாடகத்துறை என்றால் என்ன? கலைவளர்ச்சி என்றால் என்ன? கலாசார பண்பாட்டு விழுமியக் கூறுகள் என்றால் என்ன? ஏன்? படைப்பிலக்கிய வாண்மை என்றால் என்ன? அதனோடு இணைந்த வெளியீடுகள் என்றால் என்ன? இத்துறைகள் முதிர்நிலையடைந்த அக்காலங்களை நாம் எண்ணி உளம் பூரிக்கின்றோம். பெருமைப் பேறும் அடையவேண்டி உள்ளது.

இத்துறைகளுக்கு அன்று ஜாம்பவானாக முதிர்ச்சி கண்டவர் தமிழரிஞர் **சைமன் காச்சீசெட்டி** அவரின் வகிபாகம் காலம் கடந்தாலும் என்றும் போற்றக்கூடியது.

அன்னார் அன்று படைப்பிலக்கியத்துறையில் செம்மைப் படுத்தப்பட்ட பல நூறு ஆக்கப்படைப்புக்கள் அர்த்த புருஷ்டியானவை. இன்றும் அச்சிருஷ்டிகள் பேரறிஞர்களாலும் அறிவு ஜீவிகளினாலும் மதிக்கப்படுகின்றன. மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு வருவது மனம் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

அத்துடன் இந்தப் புத்தளப் பிரதேசம் முஸ்லீம்கள் பரந்து செறிந்து வாழும் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பிரதேசமாகும். இப்பிராந்தியத்தில் பல புலவர்கள் தோன்றி வாழ்ந்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும்,

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் அருஞ்சேவை புரிந்துள்ளமை கண்கூடு. இதன் உள்ளீடாகக் கொண்டு நெஞ்சில் நிறுத்தி பார்க்கையில் புத்தள முஸ்லீம்களின் இலக்கிய மணம் எல்லை வரையரைக்குள் தேங்கி கிடந்ததாக முன்னாள் இராங்க அமைச்சர் **ஏ.எச்.எம்.அஸ்வரூர்** நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதற்கு விதிவிலக்காக புத்தளம் பிராந்தியத்தில் காரைத்தீவு கிராமத்தில் வாழ்ந்த அந்தகர் செய்து **அலாவுதீன் புலவர்ன்** இலக்கிய ஆற்றல், கற்பனை வளம், கவிதை புனைவு என்பன போற்றக் கூடியதாகும். இதேபோல குறிஞ்சாம்பிட்டியில் வாழ்ந்த **இப்ராஹீம் புலவர்ன்** கவிவளம் கவி கூற்றுகள் என்பன என்று முதிர்ச்சி நிலையில் இருந்தன. பிரக்கஞை பூர்வமான சிந்தனைக்கு விருந்தாகவும் அமைந்தன.

இவ்வாற்றலாளர்களின் பின்நாளில் புத்தளம் பிராந்தியம் படைபிலக்கியத்திலோ, கலை இலக்கிய செல்நெறிகளிலோ, நூல் வெளியீட்டு பங்களிப்பிலோ எழுத்து வாண்மையிலோ முயற்சி நிலை காணப்படவில்லை. அது மிக பின்னடைவை நோக்கியே நகர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆக்க முயற்சிகள் மிக வரட்சியிலும் தளம்மல் நிலையிலும் இருந்து வந்துள்ளது. துல்லியமாக காணப்படக் கூடியதாக இருந்து வந்துள்ளது.

ஆனால் சமகாலப் பாய்ச்சலில் தகவல் தொடர்பாடல் மற்றும் மீள் உருவாக்கும் எழுச்சி பெற்ற பின்புலத்தில் அதன் நீட்சியாக புத்தளத்தில் படைப்பிலக்கியமானது முதிர்

நிலை ஊற்றெடுத்துள்ளது. இக்கால வீச்சில் சிறுகதை படைப்புக்கள், கட்டுரை வடிவங்கள், கவிதை சிருஷ்டிகள் என்பன இலக்கிய படைப்பாற்றலுக்கு கால்கோளிட்டார்கள் என்பது, உண்மையாகும். பல வெளியீடுகள் ஆவணப்படுத்திலும் பல புத்திஜீவிகள் முன்னின்று உழைத்தார்கள் என்பதும் வெள்ளிடைமலை.

புத்தளம் பிராந்தியம் இலக்கியத் துறை மறுமலர்ச்சி பெற்றுள்ளதையிட்டு ஓர் புதுக் கவிதையாளரின் புனைவில் தனது உள்ளக் கிடைக்கையை தன் கவிதை மூலம் இவ்வாறு மேவவிட்டுள்ளான்.

“உறக்க நிலைகிடைந்த புத்தளம் இன்று உத்வேகம் பூண்டு உயர்ந்து நிற்கின்றதே. நாமும் புதுமை படைப்போம். எத்தளமானாலும் எம் புத்தளத்தை பத்தரைமாற்று பசும் பொன்னாக்க வாரீர்..!”

இந்த கவிதை உணர்வை உற்று நோக்கு கையில் தூங்கிக் கிடந்த படைப்புக்களை எழுச்சி காணவாரீர் என அழைப்பு விடுப்பதாக அமைந்துள்ளது.

ஆனால் இன்று புத்தளம் நகர், புற நகர் பகுதிகளில் கலை இலக்கிய படைப்புத் துறையில் விழிப்புணர்ச்சியுற்ற இளம் படைப்பாளர்கள் புற்றீசல்கல்போலத் தோன்றி தமது பங்களிப்பை முன் நகர்த்தியுள்ளனர். ஆக்கப்பூர்வத்துடன் உழைத்தும் வருகின்றார்கள். இவர்களில் கலைஞர்களாக, கவிஞர்களாக, கருத்தோவியர்களாக, புத்தி ஜீவிகளாக ஏன் ஊடகவியலாளர்களாக ஒலி ஒளிப்புத்துறையில் வல்லுநர்களாக முளையிட்டு பிறந்த மண்ணுக்கு புகழீட்டி அர்த்த உணர்வோடு பங்காற்றி வருகின்றமை போற்றக் கூடியதாகும்.

இதை உள்ளீடாக நோக்குகையில் படைப்புத் துறையிலும் வெளியீட்டுத் துறையிலும் ஆக்கத்துறையிலும் அகலக்கால் பதித்து வருகின்றனர் என்பது யதார்த்த உண்மையாகும். இவர்களில் **ஃரோசீர்யர் எம்.எஸ். எம்.அனல், ஈ.இலப் சன்ஹர், எம்.எம்.எம். மறைக்கார், எம்.எஸ்.றீபீக், ஜ.எம்.எஸ்.ஜப்பான், கே.ஏ.பாய்ஸ், எம்.என்.சாஜகான், ஜவாத் மறைக்கார், கற்பீட்டி எம்.ஏ.எம் செல்லமறைக்கார்** இவர்களுடன் ஊடகவியலாளர்களான சிரேஷ்ட செய்தியாளர் **ஏ.கே. ஸ்ரீக, எம்.சனூர்,**

எம்.மௌபீக், எம்.காசீம், எம்.முப்பீர், மர்லன் மறைக்கார், கலாநாயுணம் எம்.ஜ.எம். சிப்துல் லத்தீப் போன்ற ஆளுமையுள்ள பல ஜாம்பவான்களும் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்; வந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவர்களில் ஆற்றலும் ஆளுமையுள்ள படைப்பு இலக்கியத் துறையில் அகலக்கால் பதித்த மூத்த எழுத்தாளர் **கலாநாயுணம் எம். ஜ.எம்.லத்தீப்** என்றால் இருவேறு கருத்திற்கு இடமில்லையென்றே கூறலாம். கலைஞர் அப்துல் லத்தீப் படைப்பிலக்கியவாதியாக, எழுத்தாளராக ஆற்றல் உள்ள கவிஞராக கட்டுரைவாண்மையாளராக சிறுவர் பாடலாசிரியராக பல்துறை ஆளுமையாளராக மிளிந்தார்; துலங்கி நின்றார்.

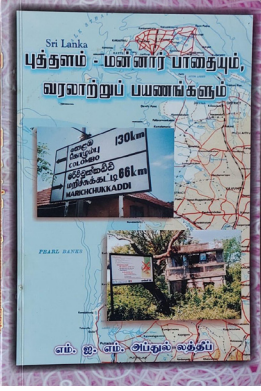
கலாநாயுணம் லத்தீப் 1941-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். துடிப்புமிக்க ஆற்றலாளராக பவனி வந்தார். தன் ஆரம்பக்கல்வி இடைநிலை, உயர்நிலைக் கல்வியை புத்தளம் சாஹிராவில் கற்றார். இங்குதான் அவர் புடம்போட்ட தங்கமாக தளிர்நடை போட்டார், வளர்ந்தார்.

அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் கல்விப்புலத்தில் தன்னை இணைத்து ஆசிரியராக, பின்னர் ஆசிரியர் ஆலோசகராக பணியைத் தொடர்ந்தார். ஏரிக்கரையிலிருந்து வெளிவரும் முன்னணி தேசிய பத்திரிகையான லேக்கவுஸ் தினகரன் நாளிதழ், வார இதழ் கற்பிட்டி நிருபராக தன்னை இனங்காட்டினார். பக்கச் சார்பற்ற முறையில் செய்திகளை திரட்டி அனுப்பிவைப்பார். பத்திரிகை தர்மத்தின்படி நடந்துகொள்வார். இம்மாவட்டத்தின் முன்னணி செய்தியாளராக புடம்போடப்பட்டார். மதிப்புப் பெற்றார்.

செய்தியாளர் லத்தீப் அவர்கள் பொதுமக்களுக்கு அன்றாடம் ஏற்படும் ஏற்பட்டு வரும் அசௌகரியமான சம்பவங்கள், பிரச்சினைகளை கண்டித்து பல கட்டுரைகளை தீட்டியுள்ளார். மக்களிடத்தில் நன்மதிப்பைப் பெற்ற வராகக் காணப்பட்டார்.

எழுத்துருவாக்கம் :

அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் வெறுமனே செய்தியாளர் மட்டுமல்லர். சிறந்த படைப்பிலக்கியத் துறையிலும் அகலக்கால் பதித்த ஓர் எழுத்தாளருமாவார். இவரின் ஆக்க இலக்கிய சிருஷ்டிகள் என்றும் பேசப்படும் பொக்கிஷமாக விதந்துரைக்கப்படுகின்றன.



அன்னார் இலக்கிய உலகிற்கு சிறுகதை, கவிதை, ஆன்மிக வடிவில் அமைந்த கட்டுரைகள் பல படைத்துள்ளார்கள் என்பது என்றும் பேசப்படும். இதில் இருவேறு கருத்திற்கு இடமில்லை என்றே கூறலாம்.

படைப்புகள் :

- நான் கண்ட மாபெரும் தப்லீ இஜ்திமா
- புத்தளம் மன்னார் பாதை
- மேற்குலமும் ஹிஜாபும்
- முகமத் அறபுக் காவியம்
- 40(நாற்பது) பற்றிய பதிவுகள்
- உண்மையான உலக அறிவு
- புதிய பூமியில் பதித்த சுவடுகள்
- முகநூல் வழியாக பல தகவல்களை பலநூல்களுக்கு விமர்சனம் செய்துள்ளார்.

ஆன்மிகத் துறை :

ஆன்மிகத்துறையில் அதிக ஈடுபாடும் நாட்டமும் ஈர்ப்பும் முனைப்புக் காட்டியுள்ளார். இவரின் பல கட்டுரைகள், கவிதைகள் தினகரன் போன்ற முன்னனி நாளிதழ்களில் பிரசுரமாகியுள்ளதை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் இவர் ஆன்மிகவாதிகளுடன் பாராட்டையும் பெற்றுள்ளார்.

அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் ஆலம் சரவல்ஸ் மூலம் புத்தளம் மக்கள் பலரை ஹஜ் கடமைக்காக அழைத்துச் சென்றுள்ளார். அல்குர்ஆனில் குறிப்பிடும் குகைவாசிகளின் வாழ்க்கை முறை, தங்கிய இடங்கள், சாக்கடல்,

பைத்துல் முகத்தாஸ் போன்ற இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று அது சம்பந்தமான விளக்கங்களை தெளிவுகளை அழகான முறையில் எடுத்தோம்புவார்.

தான் ஹஜ் யாத்திரை சென்றதை முன்னிட்டு பயணக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். பாராட்டையும் பெற்றுள்ளார். ஞானம் சஞ்சிகைக்கு அவ்வப்போது கட்டுரை கவிதைகள் தீட்டியுள்ள அப்துல் லத்தீப் மற்றும் முன்னனி பத்திரிகைகளுக்கும் பல சஞ்சிகைகளுக்கும் படைப்புக்களை சிருஷ்டித்துள்ளார்.

பாராட்டு கௌரவீயு :

அன்னாரின் எழுத்துவாண்மை கொளரவிக்கும் முகமாக 2007 அரச விருதான கலாபூஷணம் விருது அளிக்கப்பட்டது.

வெள்வர இருந்த நூல்கள் :

- போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நிகழ்ந்த முக்கிய பதிவுகள்
- 1977 தொடக்கம் 2020 ஆண்டுக்கால முக்கிய வரலாற்று மரணங்கள்
- புத்தளத்தின் ஆற்றுப்பயணம்

கலாபூஷணம் அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் பண்பாளர், பழகுவதற்கு இனியவர் மனித நேயத்துடன் அனைவரையும் நேசிக்கும் உணர்வு கொண்ட அன்னார் 2020.02.27 நாள்ன்று அமரரானார்.



ஆழ் கடலில் - ஓர்
ஆனந்தப் பயணம்.
ஆட்டம் பாட்டம்
கொண்டாட்டம்.

நிலம் தவிர்ந்து
நீருக்குள் பேரின்பம்.

கடலுக்குள் ஒரு
களியாட்ட நகரம்.
கைபேசி இன்றிக்
கதைபேசும் நேரம்.

சொர்க்கம் ஆகாயத்திலா?
இல்லை!. இல்லை!.
நீலக் கடலில்
நீந்தும் இக் கப்பலில்தான்.

பலர் -
தமை மறந்து
தள்ளாடும் தருணம்

ஆர்ப்பரிக்கும் சமுத்திரத்தில் - ஓர்
அமைதியான கப்பல் பயணம்.
காலைமுதல் மறுநாள்
காலை வரை
கப்பலுக்குள் சொர்க்கம்.

அறுசுவை உணவுக்கோ
அளவில்லை.
ஆனந்தக் களிப்புக்கோ
முடிவில்லை.

நீச்சல் தடாகம் உண்டு
நிழற்குடைகள் உண்டு.
திறந்தவெளித் திரையரங்கு
உடற்பயிற்சிச் சாலை
முடிதிருத்தும் வசதி
முகப் பொலிவுட்டும் வசதி
என்ன இல்லை அங்கே
எல்லாமும் உண்டு ஒருங்கே.

ஓராயிரம் தொழிலாளர்கள்
மூவாயிரம் பயணிகள்

கடல் குளித்து மேலெழும்பும்
கதிரவனைப் பார்க்கலாம்.
கடல் அணைக்க அடங்கிப்போகும்
கதிரோனையும் பார்க்கலாம்.

திமிராண திமிங்கிலப் பாய்ச்சல்
திமிரடங்க முகில் தழுவும்
திரை கடல்
தானியங்கிக் கப்பலுக்குள் (CRUISE)
பல
சந்தோசக் கனவுகள்.

விடுமுறையை மகிழ்ச்சியாக்க
விரைந்தோடி வந்தோம்.
மறக்கமுடியா நினைவுகள்
மறுபடியும்
வரத் துடிக்கும் நெஞ்சு. -

தாயகத்தில்
வாழத் துடிக்கும்
வாழ்வற்ற ஏழைகளோ
கண்ணீரில் தத்தளிக்கக்
கடல் -
தண்ணீரில் நாம்.

ஒருநேரக் கஞ்சிக்கும்
உழைக்க வழியற்றுக்
காயும் வயிற்றோடு
சாயும் உறவுகளை
எண்ணாது வாழுகின்ற

அயல்வீட்டுக் காரனின்
ஆடம்பரத் திருமணமும்
பூப்பு நீராட்டும்
பிறந்தநாள் கொண்டாட்டமும் போல்
அவுஸ்திரேலியாவில் நாம்.
இது வேறு உலகமா?

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்



ரோசிரியர் துரை மனோகரன்

நல்லதே நடக்க வேண்டும்

ஒரு தேர்தல் திருவிழா முடிவடைந்து மூச்சு விடுவதற்குள் அடுத்த தேர்தல் திருவிழா நடைபெற இருக்கிறது. வாக்களிக்கப்போகும் மக்களை விட, போட்டியிடும் எக்கச்சக்கமான வேட்பாளர்கள் அந்தரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்தல் முடியும்வரை, மக்கள் தான் தங்களது எஜமானர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். தேர்தல் முடிந்தபின், தாமே மக்களின் எஜமானர்கள் என்பதுபோலக் காட்டிக்கொள்வார்கள். மக்களும் பொருத்தமானவர்களுக்கும் வாக்குகளை அளிப்பதும் உண்டு. உதவாக்கரைகளுக்கு வாக்குகளை அள்ளிப் போட்டுவிட்டு அவதிப்படுவதும் உண்டு.

தேர்தல் திருவிழாவில் புதிய அரசின் செல்வாக்கு மீண்டும் நிரூபிக்கப்படும் நிலை காணப்படுகிறது. அநேகமாக 113 ஆசனங்களுக்குக் குறையாமல் எடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு அரசுக்கு உண்டு. முன்னரைவிடத் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் வாக்குகளும் அரசுக்குச் சார்பாக அதிகரிக்கும் வாய்ப்பு உண்டு. பொதுவாகப் புதிய அரசை வர வேற்கும் போக்கு, சிறுபான்மை மக்கள் மத்தியில் அதிகரித்துவருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. இதுவரை காலமும் மாறிமாறி ஆட்சிக்கு வந்த அரசுகளில் இருந்து வேறுபட்ட முறையில் இவ்வரசு நகர்கிறது என்ற ஒரு பொது அபிப்பிராயம் இவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுவருகிறது. அதேவேளை, தமிழ்மக்கள் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக இன்னமும் போதிய அக்கறையைப் புதிய அரசு காண்பிக்கவில்லை என்ற நியாயமான விமர்சனங்களும் இருந்துவருகின்றன. தற்போதைய தேர்தல் திருவிழா நிலையில் தமிழர் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஏதாவது முயற்சிகள் செய்ய முனைந்து, அவையே பேரினவாதிகளின் வாய்களுக்குச் சர்க்கரையாக அமைந்துவிடலாம் என்ற அச்சம் அரசுதரப்பிடம் இருக்கலாம். அரசுதரப்பிலும் பேரினவாதிகள் இல்லாமல் இல்லை. அண்மையில் அரசுதரப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் தெரிவித்த கருத்து, தமிழ்மக்கள் மத்தியில் பெரும் அதிருப்தியையும், சர்ச்சையையும் ஏற்படுத்தியிருந்தது.

படுத்தியிருந்தது. அரசும் வெறுமனே வாய்பு சாரங்களைத் காட்டிக்கொண்டிராமல், உருப்படியான செயல் மூலம் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

முன்னர் இருந்த ஆட்சியாளர், தேர்தல் திருவிழாவில் பதவி இழந்துவிட்டபோதிலும், புதிய ஆட்சிக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் விதத்தில் அறிக்கைகளை விட்டு, வேட்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். எல்லாச் சந்தர்பங்களிலும் அவரது அரிசி வேகாது என்பதை இனியாவது அவர் உணரவேண்டும். இதற்கு முன்னர் எந்தப் பழைய ஆட்சியாளரும் இவ்வாறு நடந்துகொண்டதில்லை.

கடந்த தேர்தல் திருவிழாவின் பின், எதிர்த்தரப்பு மேலும் பலவீனம் அடைந்துள்ள நிலையைக் காணமுடிகிறது. பல்வேறு உள்ளக முரண்பாடுகளும் ஆளுக்காள் தோன்றியுள்ளன. முன்னர் எதிர்த்தரப்பைப் பலமாக ஆதரித்துவந்த முவின மக்களில் கணிசமானவர்கள் ஆளும்தரப்புப் பக்கம் சாயத் தொடங்கிவிட்டனர். கட்சிப்பற்றுள்ளவர்கள் மாத்திரமே எதிரணிக் கூட்டணிக் கட்சிகளில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஏதோ தேர்தல் திருவிழாவில் தங்கள் மரியாதையைக் காப்பாற்றினால் போதும் என்ற நிலைக்கு அவர்கள் ஆளாகிவிட்டனர். நாட்டின் உயர்ச்சையில் இம்முறை பலமான எதிர்க்கட்சி அமையுமா என்ற கேள்வி எழவே செய்கிறது.

இனிவரும் தேர்தல் திருவிழாவில் இருந்து ராஜவம்சத்தின் அடிச்சுவடுகள் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறையப்போகின்றன. ராஜவம்சத்தின் விசுவாசிகளால் “**ஏழு முளைக்காரர்**” என்று வர்ணிக்கப்பட்ட, ஒரு முளைசூட ஒழுங்காக இல்லாத ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், முன்னர் நடந்த தேர்தல் திருவிழாவுக்கு முன்னரே வெளிநாட்டுக்கு மூட்டை முடிச்சுகளோடு கிளம்பிவிட்டார். இனிவரும் தேர்தல் திருவிழாவில் இளவரசருக்குத் தோல்வி நிச்சயம் எனத் தெரிந்துகொண்ட ராஜவம்சம், அவரைத் தேசியப் பட்டியலில் சேர்த்துவிட்டது. ராஜவிசுவாசிகளின் ஆதரவினால் ஓரிரு ஆசனங்கள் கிடைத்தால் உண்டு. ராஜவம்சத்துக்கு இப்படியும் ஒரு சாபக்கேடு! அவர்

களுக்கு இதுவும் வேண்டும், இன்னமும் வேண்டும்.

நமது வடக்கு, கிழக்குத் தமிழ் அரசியல் வாதிகள் இருக்கிறார்களே, ஒற்றுமை என்றால் துட்டுக்கு என்ன விலை என்று கேட்கக்கூடிய தைரியம் மிகுந்தவர்கள். **“ஒண்ணா இருக்கக் கத்துக்கணும் - இந்த உண்மையைச் சொன்னா ஒத்துக்கணும் காக்கா கூட்டத்தைப் பாருங்க சிதங்குக் கத்துக்கொடுத்தது யாருங்க?”** என்ற பாடல் வரிகளை, அவர்கள் ஒவ்வொருவர் காதிலும் ஒலிக்கச் செய்யவேண்டும். பட்டும் பட்டும் இந்த அரசியல்வாதிகளுக்கு இன்னமும் புத்தி வரவில்லை. காலம்காலமாக இருந்த **“வீட்டில்”** வெடிப்புகள் ஏற்படத் தொடங்கி, இப்போது **“வீடே”** உடைந்துவிடும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. வடக்கு, கிழக்கு வாக்காளர்கள் இந்த முறை அவர்களுக்குப் புத்தி புகட்டுவார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. அதேவேளை, திருகோணமலை, அம்பாறை மாவட்டங்களின் தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவத்தை எப்படியும் பாதுகாக்கவேண்டும்.

முன்னைய காலங்களில் தமிழ்மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று, அரசுகளுடன் கூடிக்குலாவித் தம்மை மட்டும் வளர்த்துக் கொண்ட உதவாக்கரைகளுக்கும் தமிழ்மக்கள் தகுந்த பாடம் கற்பிப்பார்கள் என்று தோன்றுகின்றது. முன்னைய காலத்தில், சூரியன் உதிக்கும் திசையில் தமிழ்மக்கள் முன்னிலையில் கறுப்புச்சட்டை வீரர்களாகத் தம்மைக் காட்டிக்கொண்டு திரிந்தவர்கள், இம்முறை தேர்தல் திருவிழாவில் கலந்து கொள்ளமுடியாமல் போனமை, தமிழர் செய்த பாக்கியம்.

மலையக அரசியல்வாதிகள் மட்டும் என்ன, யாருக்கும் சளைத்தவர்களா? அவர்களில் ஒருவர், தொலைக்காட்சியிலேயே பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, இன்னொருவர் மீது குஸ்திச்சண்டை போட்டு, தமது **“வீரத்தை”** வெட்டவெளிச்சமாகக் காட்டினார். மலையகத்தின் முக்கிய கட்சி ஒன்றைச் சேர்ந்த, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் காலமான முக்கிய அரசியல்வாதி ஒருவர், நமது நாட்டின் பத்துப் பெரும் பணக்காரர்களுள் ஒருவராகப் பெயரிடப்பட்டுள்ளார். ஆனால், மலையகம் 200 எனப் பெருமையாகக் கொண்டாடப்படும் இவ்வேளையிலும், மலையகத்தின் பாதைகள் குண்டும் குழியுமாக உள்ளன. பாலங்கள் இடிந்துவிடும் நிலையில் உள்ளன. போக்குவரத்துக்காக மலையக மக்கள் படும் சிரமங்கள் சொல்லிமாளாது.

மலையகத் தோட்டக் குடியிருப்புகள் மக்கள் வாழமுடியாத கொட்டகைகளாக விளங்குகின்றன. இந்த இலட்சணத்தில், மக்கள் மத்தியில் தேர்தல் திருவிழாவைச் சாட்டித் தம்மை வளர்த்துக்கொள்வதற்காக மீண்டும் இதே அரசியல்வாதிகள் உலா வருகிறார்கள். மலையக மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு அவசியம்.

முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளும் ஆளக் கொடுக்கக் கொண்டு விளையாட்டுக் காட்டி வருகிறார்கள். முக்கிய முஸ்லிம் கட்சி, அநேகமாக முன்னர் எல்லாம் வேட்பாளர்களைக் கண்டபடி தெரிவுசெய்து, பின்னர் அவர்களாலேயே படாதபாடு பட்டது. அத்தகையவர்களுள் ஒருவருக்குக் கட்சி சூரியன் உதிக்கும் திசையில் மிகப் பெரிய பதவி ஒன்றைக் கொடுத்தது. ஆனால், அவரோ காலப்போக்கில் நன்றி மறந்து சுயநலப்போக்கில் நடக்கத் தொடங்கி விட்டார். இப்போது அவரின் நிலை பரிதாபகரமானது. சிலர் தேர்தல் திருவிழாவில் வெற்றிபெறுவதற்காகக் கட்சியில் இருந்துவிட்டு, காரியம் நிறைவேறியதும் சுயநலப்போக்கில் செயல்படத் தொடங்குகின்றனர். இனிமேலாவது இத்தகையவர்கள் விடயத்தில் கட்சி கவனமாக இருக்கவேண்டும். கட்சிகளில் இருப்பவர்கள், கட்சிக்குள் தமது கருத்துகளை முன்வைக்கலாம். ஆனால், கட்சி ஒரு முடிவு எடுத்தபின், அதற்குக் கட்டுப்பட்டே நடக்கவேண்டும்.

நாட்டின் உயர்சபையிலும், வெளியிலும் பேரினவாதத்தையே பெரிதாகக் கக்கிக் கொண்டிருக்கும் முக்கிய மூன்று மோசமான பேரினவாதிகளில் ஒருவர், தேர்தல் திருவிழாவில் தமது தோல்வி உறுதி என்பதை நிதர்சனமாக உணர்ந்து, போட்டி யிடுவதைத் தவிர்த்துக்கொண்டார். இன்னொருவர், குட்டையைக் குழப்பும் நோக்கில் சிரித்துச் சிரித்து, அடிக்கடி ஏதாவது உளறிக்கொண்டிருக்கிறார். மற்றவர், பேரினவாதத்தில் பெரும்பான்மை மக்களுக்கு இன்னமும் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்ற நினைப்பில், தமது வெற்றியைப் பற்றி நப்பாசை கொண்டுள்ளார். பேரினவாதம் பேசிப் பெரும்பான்மை மக்களை இன்னமும் மயக்கலாம் என்று இவர்கள் மனப்பால் குடிக்கின்றனர். பேரினவாதத்துக்கு இனிமேல் இந்த நாட்டில் இடமில்லை என்பதைப் பெரும்பான்மை மக்கள்தான் தேர்தல் திருவிழாவின் மூலம் நிரூபிக்கவேண்டும்.



சம கால கீர்ப்பு கலை கீர்ப்பு



**முன்னோடி சந்தனையாளர் முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்
தலாத்துலாயா கே. கணேஷ் நூற்றாண்டு விழாவும் தொகுப்பு நூல் வெளியீடும்**

மேற்படி விழா 27-10-2024 அன்று மாலை 4 மணிக்கு, பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் வெகு விமர்சையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. முன்னாள் இந்து கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் பி. பி. தேவராஜ் நெறியாள்கையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவிற்கு இந்திய பிரதி உயர் ஸ்தானிகர் கலாநிதி சத்தியஞ்சல் பாண்டே பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார்.

திருமதி ஜெயந்தி ஆனந்த் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில், மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து இடம்பெற்றது. ஆங்கில உரை செல்சன் அவினாஷ் வேலாயுதம் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பெற்றது. வாழ்த்துரைகள் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, சாகித்தியரத்னா தி. ஞானசேகரன், சாகித்தியரத்னா மு.சிவலிங்கம், கவிஞர் மேமன்கவி ஆகியோர் வழங்கினர். தொடர்ந்து முனைவர் எம். எம். ஜெயசீலன் (முதுநிலை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்) சிறப்புரை ஆற்றினார். இவ்விழாவில் கணேஷ் அவர்களின் நூல்கள் டிஜிட்டல் முறையில் விளக்கக்காட்சி இடம்பெற்றது. திருமதி காயத்ரி சுவேந்திரன் அவர்களால் நிகழ்வு நிலை ஒருங்கிணைப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. தொகுப்பு நூலின் ஆசிரியர் கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை அவர்கள் வெளியீட்டுரையினை நிகழ்த்தினார். நூலின் முதற்பிரதியை பி.பி.தேவராஜ் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். ஒருங்கிணைப்பாளர் திரு.எஸ். இராஜலிங்கம் அவர்களின் நன்றியுரையுடன் விழா இனிதே நிறைவேறியது.



வாசகர் பேசுநூர்

ஞானம் 293^{ஆவது} இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். நன்றி. இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ள **வளர் நிலப்பள்ளி** என்னும் அறிவியல் கட்டுரை எழுதிய ஞானம் பாலச்சந்திரன் அவர்கட்கு எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். நிறுவப்பட்ட தரவுகளுடன் அனைவரும் விளங்கிப் படிக்கும் வண்ணம் தெளிவாகவும் படிப்பதற்கு சுவையாகவும் எழுதப்படும் இத்தகைய அறிவியல் கட்டுரைகள் தமிழில் அதிகம் வெளிவருவதில்லை. பாமரரும் படித்தறிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் எழுதப்படும் கட்டுரைகள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு இக்கட்டுரை ஒரு உதாரணம்.

ரஞ்ஜனி சுப்ரமணியம் எழுதிய பரிமாணம் என்னும் சிறுகதையும் எனக்குப் பிடித்திருந்தது. கதாசிரியருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

- முனைவர் பால. சிவகடாட்சம்



வேசும் நாணயங்கள்

1979^{ஆம்} வருடம் வெளியிடப்பட்ட நாணயத்தாள்கள்

இலங்கை மத்திய வங்கியினால் 1979^{ஆம்} வருடம் வெளியாகிய நாணயத்தாள்கள் பற்றிச் சென்ற இதழில் கண்டோம். இலங்கையின் புகழ்பெற்ற Laki Senanayake (1937-2021) ஓவியர், இரண்டு வருடங்கள் தாவரவியல் பூங்காக்களிலும், சிங்கராஜா காட்டிலும், வேறுபல இடங்களிலும் தன்னுடைய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு இலங்கைக்குரிய தனித்துவமான விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்களின் படங்களை இந்நாணயத்தாள்களுக்காக வரைந் திருந்தார். மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாக அமைந்த இந்த நாணயத் தாள்கள், உலகளவில் கவனத்துக்குரியதான பதிவுகளுள்ளமை இலங்கைக்கு பெருமைக்குரியது. (Its artistic composition is ranked very high in the world and is considered a very rare series much sought after by currency note collectors - CBSL 2020)

சென்ற இதழில் 2 ரூபாய் நாணயத்தாளை விர்வாக நோக்கிய நாம், அனைத்து நாணயத்தாள்களின் விபரங்களையும் இங்கு சுருக்கமாகக் காண்போம்.



2 ரூபாய் நாணயத்தாளின்
முன்பக்கம் - செந்நிறக் கொண்டை கொண்ட மீனும் (Puntius nigrofasciatus) சில கற்களும்
பின்பக்கம் - வெங்காறை அல்லது காட்டுக் கறிவேம்பு (Muriaya cleniei) மரத்திலுள்ள பல்லியும் (Dasia haliana) இவற்றுடன் 'தமிழ்ச் சர்கைச் செட்டையுடைய வண்ணத்துப் பூச்சியும்' (Cethosia nietneri)

5 ரூபாய் நாணயத்தாளின்

முன்பக்கம் - நீலநிற ஓக்-இலை வண்ணத்துபூச்சி (Kallima philarchus) மற்றும் மரப்பல்லி (Gymnodactylus yakhuna zonatus) பின்பக்கம் - ஆசனப்பலா (Artocarpus nobilis) மரத்தின் உச்சியிலிருந்து பாய்ந்து செல்லும் பறக்கும் அணல் (Pteromys layardi) மற்றும் மரத்தின் மீதுள்ள வெள்ளைத் தலை மைனா (சூரை குருவி) (Sturnornis albobfrontatus)



(குறிப்பு : இக்கட்டுரையில் காட்டப்பட்ட நாணயங்கள் யாவும் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)

10 ரூபாய் நாணயத்தாளன்

முன்பக்கம் - காட்டுப் புளியமரத்தின் (*Dialium Ovoideum*) மெலுள்ள இரட்டைச் சொண்பு குருவி (*Tockus Griseus Gingalensis*)
 பின்பக்கம் - ஒக்கீட மலர் (*Ipsea Speciosa*), சவப்புநறு 'மாரத்மல்' மலர்க்கொத்து (*Rhododendron Arboreum*), மரத்தன்மீதுள்ள மஞ்சள் செவிக் கொண்டைக் குருவி (*Pycnonotus Penicillatus*) மற்றும் மரத் தவளை (*Rhacophorus Cruciger Eques*)

20 ரூபாய் நாணயத்தாளன்

முன்பக்கம் - ஊதா நறு முகமுடைய குரங்கு (பெரிய முண்டி) (*Pithecus Vetulus Monticola*), நாவல் மரத்தலுள்ள (*Syzygium Rotundifolium*) கறுப்பு மரப்பூரா (*Columba Torringtoni*)
 பின்பக்கம் - 'கன்னெறாட்ட' மரத்தன் உச்சியில் (*Cythea Sinuata*) பறந்து செல்லும் நீல 'மெம்பி' பறவை (*Kitta Ornata*), மரத்தன் அருகில் ஓணான் (*Ceratophora Stoddarti*) மற்றும் பாம்பு (*Aspidura Trachyprocta*)

50 ரூபாய் நாணயத்தாளன்

முன்பக்கம் - மரத்தன்மீதுள்ள சவப்புக்கொண்டை கொக்கு (*Phaenicophaeus Pyrrhocephalus*), மற்றும் 'மகலு' (*Hydnocarpus Venenata*) மரத்தன்மீதுள்ள வண்ணத்துப்பூச்சி (*Lethe Dynsate*)
 பின்பக்கம் - ஒரு சோடி சின்னக் காட்டுக்கோழிகள் (*Galloperdix Bicalcarata*), 'வெசாக்' மலர்ச்செண்பு (*Dendrobium Maccarthiae*), நாக மரம் (*Mesua Thwaitesii*), மற்றும் இலங்கை 'கங்காரு' ஓணான் (*Otocryptis Wiegmanni*)

100 ரூபாய் நாணயத்தாளன்

முன்பக்கம் - ஒருசோடி மலை மைனா (*Gracula Ptilogenys*) மாமரத்தன் (*Mangifera Zeylanica*) மெலுள்ள இலங்கைக்குரிய பொன்னிற மரநாய் (*Paradoxurus Zeylonensis*), பனைமரம் (*Corypha Umbraculifera*) மற்றும் பச்சை விரியன் பாம்பு (*Trimeresurus Trigocephalus*)
 பின்பக்கம் - பாலை (*Horsfieldia Iriyaghedhi*) மரத்தலுள்ள மஞ்சள் நெற்றியுடைய இரண்பு மரக்கொத்திகள் (குக்குரவன்) (*Megalaima Flavifrons*) மற்றும் காட்டுக்கமுரு (*Idea Lynceus Jasonia*)

இங்கு குறிப்பிடப்பெற்ற அனைத்து உயிர்வாழ்களும் இலங்கைக்கு தனித்துவமானவை. மேலும் இவற்றில் பல அழிந்துபோகக்கூடிய அபாய நிலைமையிலுள்ளவை என்பதும் கவனத்துக்குரியது.

(இங்கு வாசிப்பின் இலகுவதன்மைக்காக முழுமையான விஞ்ஞானப் பெயர்கள் தரப்பெறவில்லை)



தொடரும்...

கந்தபுராண கலாசாரத்தின் கலங்கரை விளக்கம்
காசிவாசி செந்திநாஸ்தயர்

நூற்றுாண்டுச் சிறப்பிதழ்
(1924 - 2024)



விலை:
ரூபா 1500/=

ஞானம் பதிப்பகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06
+94 112 586 013 / +94 777 306 506 / +94 717 362 862
editor@gnanam.info

